

زۆرانیس بەههله دهچن

وتارهكهی مامۆستای مهزن و زانای كورد توفیق وههیی به پێزم له گوواری پهروه ده و زانستدا وه بهرچاوكهوت و سهرنجی راكیشام. پاش یهك دوو جار خویندنه وه و چه ند جار پیتداچوونه وه ههر چۆنیک بوو شتیكم لئ هه لکړاند.

خودا مامۆستای گه وره مان راوه ستاو و پایه بهر زتر بکا. خوئی رێچکه ی بو شکاندووین و فیزی کردووین ره خنه بگرین و له هه له ی زمان نه بوورین. كه واپوو ته گهر كوردیكی ساكاریش ره خنه ی له مامۆستایه كی زۆرزان گرت. نه بهردی به كابه داداوه، نه كوفری چوار ئیمامانی كرده وه و نه ده بی سه نكه سار بكری. چونكه جاری وایه زۆرانیس به هه له ده چن.

پاش شیو و هه رددانه وه ی پوخت و وردی وتاره كهی مامۆستا ها تمه سه ر ئه م بر وایه كه ماشاللا، هه زار ماشاللا مامۆستا له و دوور ولاته و له (زانستی) خویدا سووتاوه و هه لچزاوه و ئه وه نده توند له بهر راچوو كه بی ئه وه ی خوئی هه ست بكا و هك هه موو ئینسانیک تووشی هه له ده بی، دیاره هه له ی پیاوی و به ناوبانگ و جی گه وره ش وه ك هه له ی ئیمه مانان نیبه و زبانی گه وره ده گه یه نی.

لا حیا فی الدین، په رژیئیک قایم بی، وتاره كهی مامۆستام زۆر شه پرزه و شه پرته هاته بهرچاو، ره نكه ده ربای بی به ستینی زانستی مامۆستا و شه پۆلان بدا كه ئه ده بی تیدا نوقم بووی و، مامۆستا هینده زمانی بیگانه فیربووی كه كوردیبه ساكاره كهی خو مانی له بیر نه مایی. یا ئه وه یان پتر ویده چن، زمانی زانا و زمانه وانان له گه ل هی بۆره پیاو و كه ره كرمانجان فره ق و جیاوازیبه كی زۆری هه بی.

من وام لیک دابوو كه مامۆستا له كاتی نووسینی ئه م وتاره دا به فارسی بیر كرده وه و به كوردی نووسیویه تی. چونكه شیوه ی دارشتنی رسته كانی زیاتر وه ك فارسی ده چن تا كوردی. به لām كوردیكی ئینگلیزی زانی خوینده وار ده یگوت نا مامۆستا به ئینگلیزی بیر ده كاته وه و به كوردی دنووسی.

جا ههر چۆنیک بی قسه ی من بی یا هی ئه و مامۆستا به فارسی بیر بكا ته وه یا به ئینگلیزی ئه م راستیبه ناگۆرئ كه رسته كانی وتاره به نرخه كهی مامۆستا زۆربه یان كوردانه دانه رێژراون و تامی كوردی ناده ن ده لپن نا، فه رموون به ز دووره گه ز نیزیكه ئه م

عیباره ته سه ره له نوئی بخویننه وه و حوكمی له سه ر بده ن. «له به ره وه دان نه نان به هه له ی زمانیدا پاش ئه وه پی زانرا گونا هیکه لی نه بووردنی». جاری با كارمان به وه نه دایی رسته كه مه به ست به ده سته وه نادا و (دان نه نان) مانای ئیعتراف نه كردن و پی لی نه نانه. نه ك چاو لی پۆشین و خو گیلكردن كه وادیاره مه به ستی مامۆستا بووه. من ده لپم رسته كه كوردانه دانه رێژراوه و چاكی سه ر نه گیراوه. «گونا هیکه لی نه بووردنی» وشه كانی هه موو كوردین، به لām ههر كه س كه میك فارسی بزانی تیده گا مامۆستا «گناهیست نه بخشودنی» فارسی له می شكیدا دارشته وه و گونا هیکه لی نه بووردنی به قه له مدا ها تووه. ده نا بو خاتری خودا كوردی چۆن وا ده نووسری؟ وتاره به نرخه كهی مامۆستا به داخه وه وشه ی كلك و گوئی براو و رسته ی شیواوی تری تیدا هه ن. به لām ناكرئ له سه ر یه ك یه كی ئه وان بدویم. كورد گوتویه تی «چ كه و پێژیک چ مه و پێژیک؟».

شتیكی ترم به لاه سه ریوو ئه ویش ئه وه یه مامۆستا كه به كوردی زانیكی گه وره ناوبانگی رۆییوه. چۆنه له م وتاره دا بی ئه وه ی دامابی و ناچار بی وشه ی بیگانه ی به كار هیناوه. بو نمونه له باتی نه ته وه كه كوردیكی ره سه نه قه ومی عه رهبی و له باتی نیاوان مه یانی فارسی نووسیوه.

دیاره من له و كه سانه نیم پیم وایه نووسه ری كورد هه قی نیبه له كاتی ناچاری و پتویستیدا وشه ی بیگانه به كار بیئنی و ههر كه وشه به كی بیگانه م له ناو نووسراویكی كوردیدا ره چاو كرد، پیم وایی ئاسمان كوله كهی په ربوه و قیبله كه چ بووه و پردی قیامه ت پساوه.

به لām به و حاله وه به هه قی خو می ده زانم ره خنه له مامۆستا توفیق وههیی بگرم، چونكه ئه و له و كه سانه بوو كه رێچکه ی په تی نووسینی ته خت كرد.

من له سه ر ده میكدا خه ربكی كوردی فیربوون بووم كه پرشنگی گه لاویژی گه ش خه ربك بوو ورده ورده ئاسوی لیل و ته ماوی زمانه كه مان، روون و روونتر بكا ته وه و فۆلكلۆری ئه ده بیمان بسوژنیسته وه و ئه ده به كه مان به ره و پیش به ری و به ردی بناخه ی زمانی به كگرتوی كوردی دا به زرتینی.

كوردی ساكار ده لی گونا هیکه بو لی بووردن نابی، گونا هیکه لی بووردنی نیبه، گونا هیکه ناكرئ لپی خو ش بی. به پروای من ئه و كه سانه ی رسته له سه ر شیوه ی زمانی بیگانه داده رپژن پتر زبان ده گه به نن له و كه سانه ی وشه ی بیگانه له كار دپن. به داخه وه

دهبی بلیم که ئەم مەترسییە هەرەشە لە زمانەکهمان دەکا و زۆریشی پەرە گرتوو.

مامۆستای بەرپۆز، دیسان نووسیبویەتی «من بەم چەند وشە پیشەکیبە و بیستم زەمین نامادە بکەم بۆ ئەوە که گلهیی نەکرێ لێم که دەس بدەمە کۆلینەوه له...»

من جووتیاری کوردم دیبوو زەمین نامادە بکا بۆ چاندنی توور و گیتزەر و چەقاندنی تووتن و تەماتە. بەلام لە زانای کوردم نەبیستبوو زەمین نامادە بکا، بۆیە سەرم لێ شتیا و لە دلێ خۆمدا گوتم: خودایا زەمین نامادە بکەم لێرەدا چ مانایەکی هەیە؟ خودا ڕاوەستاوی بکا مامۆستا لە داوینێ وتارەکهدا مانای لێ داووه.

زەمین نامادە بکەم: حازر کردن «نەمردین و ئەم جۆرە مانا لێ دانەوهشمان دی» تیگەیشتم مەبەستی مامۆستا دەبی (زەمینە) ی فارسی بی که زۆرجار لە کوردیدا بەکاردهیندرئ. بەلام خوا هەقە ئیستاش نەم زانیو مامۆستا بۆ وەک بەیتالی تەپردەست باسکی لێ هەلمالیو و کلکی پەراندوو و نەرگزی پریو و نژدی کردوو؟

بەلام هەر لەو کاتەدا مامۆستا و هاوکارەکانی لە دەنگی گیتی تازەدا خەریک بوون فییری کوردی پەتی نووسینمان بکەن. هەر ئەو پەله پەله و کوردی پەتی نووسینە بوو بەجاریک ڕایەل و پۆی تیگداین و سەری لێ شتواندین و شاعیر و نووسەرە لاوەکامانی بەهەلە برد، تا گەیشته جیگایەک شاعیر بی بەهەستیار و شتیر بی بەهەلبەست و قافیە بی بەسەر و خزمەت بی بەراژە و ئیمزا بی بەواژوو و ئیستاش هەر نەپرتەوه و تۆزی هەر بکا.

مامۆستا ئەو دەمی ئیمە فیەر دەکرد که بەهیچ جۆر توخونی وشە عەرەبی نەکەوین و وامان لێ هات هەرچی عەرەبی نەبوو بەکوردیمان زانی و ئەو خۆ لە عەرەبی پاراستنە سەدان وشە دزیوی بیگانە خستە زمانەکهمانەوه که ئیستا بۆمان لەگیتزەو نادرین. کهچی ئیستا خۆی لەباتی وشە کوردی پەسەن و کۆن وشە عەرەبی بەکار دیتنی، ڕەنگە مامۆستا بلێ ئەم وشانە من لەکاربان دینم زۆر سواون و بوونە کوردی. بەلام منبیش عەززی دەکەم بۆچی وشە دنیا نەسواو بوو؟ نەببوو بەکوردی؟ هەموو پڕوپیرتیتیک نەیدەزانی؟ ئەی بۆ (گیتی) فارسیت لە جی دانا؟

با بیینه سەر ڕایەکهی مامۆستا لەسەر پەرورده و زانست، ئەگەر پیتویست بی، (التربیه والمعرفه) راست و راست بکەینە کوردی ئەو ڕایەکهی مامۆستا راستە نە پەرورده (التربیه) یە و نە زانست (المعرفه) یە. بەلام بەداخووە ئەزبیش پیشنیارەکهی ئەوم پین

راست نییە. چونکه نە پەروریشت بەکوردی دەزانم و نە شناسایی.

پەروریش ناو، چاوغەیهکی فارسییە. ئەم ناو چاوغانەیی که (ش) دەبیته پاشگریان لە فارسیدا یە کجار زۆرن و تاییهتی ئەم زمانەن. دیارە هاتوونەتە ناو کوردیشەوه، بەلام زۆر بەهاسانی دەناسرینەوه، پڕواناکەم بەو هاسانییەش که مامۆستا فەرموویەتی بتوانین بیانکەینە کوردی. یانی بەلابردنی ژیر و زیادکردنی (ت) شکلیان بگۆڕین.

بەلا لە درۆیهدا من نازانم بەختیاری چۆنیان لەکار دین. بەلام ئەو چەند سالە لە کوردستانی ئیران و عێراقدا وشە شۆریش بوته بنیشتە خۆشکە و لە کەسم نەبیستوو بەلێ شۆرشت. ئەگەر مامۆستا وەک زمانەوانیک ئەم کارە پین ڕەوایە که زمانی گەلێکی تر پڕوتینیتەوه و زمانی خۆمانی پین پرازینیتەوه لە چی ڕاوەستاوه هەموو ئەم ناوچاوغانە و بەر دەستووڕەکهی خۆی بخا کوردی دەولەمەند بکا و فارسی لەسەر ساجی عەلی دا بنی. دەنا ئەم کلک پەراندن و کلک لێ نانه بی سووده. جا ئەو دەمی مامۆستا دەتوانی لەباتی پەرورشت و شناسایی. ئاموزشت و پەرورشت پیشنیار بکا. هەم خۆی بحەسینیتەوه و هەم ئیمە. مامۆستا دەزانی لە ئیراندا (آموزش و پرورش) ئەو چەند سالە جیگای (تعلیم و تربیت) ی گرتۆتەوه ئەگەر دەستووڕەکهی مامۆستا راست بی فەرقتیک لە نیوان آموزش، گنجایش الایش، گرایش و پرورش دا نییە.

لە کوردستانی ئیراندا نەک هەر لە ئەردەلان بەلکو لە زۆر شوێنان وشە شناسایی بەکاردهین. بەلام ئەو بەلگە نییە بۆ کوردی بوونی ئەم وشەیه. لە کوردستانی عێراقیش بەشی زۆر ئیش بەکار دین لەباتی کار، بەلام ئیش هەر تورکییە.

مامۆستا نووسیبویەتی «وشە زانست لە پاش جەنگی گیتیگری یەکه مەوه بلاو بوتهوه له ناوماندا. بی ئەوهی لەکوێهاتوو و بەپیتی کام مادە دروست بوو، ئیمە ئیستا پەیمان بەوه بردوو که شکلی زانست غەلەتییکی دەستووڕییه. ئەم وشە غەلەتە، هەبی و نەبی لەلایەن کەسیکەوه هاوئێژاوهتە زمانەکهمانەوه که هەرچەندە ناگادار نەبوو له فۆنۆلۆژی کورد و فارسی، زۆر بەپەرۆش بوو بۆ بلاوکردنەوهی کوردی پەتی له سلیمانیدا ئەو کەسه یا فەیلی بوو، یا کەلهووری یا لەکی»

منبیش ئەو نەدی لێ زیاد دەکەم و دەلیم: ئەو کابرایە هەم زۆر گەریده بوو و هەم زۆر بەدەستەلات چونکه ئەو وشە هەر له سلیمانیدا نەکردۆتە باو و بەشیکی زۆری کوردستانی پین گرتۆتەوه.

دهگیرنهوه دهلین هرریق شاعیری بی بهش و چاره‌پهشی کورد، جارێک دهردی دلێ دهکرد و دهیگوت: بۆ پاروه‌نانێک هه‌موو گوندیکی کوردستان گه‌راوم به‌لام نازانم سه‌رم به‌هه‌موو مالتیکدا کردووه یا نا؟ منیش وه‌ک هرریق گه‌پرده‌م و هه‌ر له‌پشت ته‌پی ته‌نیشته مه‌ها‌باده‌وه تا ده‌رگه‌زنی نیزیکی سلیمانیم دیوه و ته‌ماشای ده‌که‌م ئه‌و کابراه‌ش دێ بویری نه‌کردووه و به‌زه‌بری کوتک وشه‌ی زانستی به‌سه‌ر هه‌موو دانیشتوانی ئه‌و مه‌لبه‌نده فراوانه دابریوه. به‌لام زۆر پێش شه‌ری یه‌که‌م راست یا غه‌له‌ت زانسته به‌مانای عیلم به‌شیتکی زۆری له‌ کوردستان ته‌نیوه‌ته‌وه. به‌لام زانسته پێم وایه جگه له‌ مامۆستا به‌زمانی که‌سدا نه‌هاتووه منیش نازانم زانسته به‌پیتی کام ماده‌ی ده‌ستووری دروست کراوه به‌لام هه‌رچی کیشام و پیتوام هه‌ر سه‌ نۆخته‌ی له‌ زانسته که‌متر بوو. نازانم بۆ ئه‌وه‌یان غه‌له‌ته و ئه‌ویان راست.

۱۹۷۳/۵/۳.

ئه‌رکی نه‌ته‌واپه‌تی ئیمپروۆ شاعیر و نووسه‌ره‌کانمان

له‌ خه‌باتی پرزگاریخوازی گه‌لاندا هه‌میشه‌ شاعیر و نووسه‌ری رووناکبیر و پێشپه‌رو خه‌شیتکی گرنه‌گ و به‌رچاویان هه‌بووه و ئه‌رکیکی مه‌زن و پیرۆزیان به‌جێ گه‌یاندووه.

یه‌که‌م هاواری پرزگاری نه‌ته‌وه‌که‌مان له‌ گه‌رووی شاعیریتکی مه‌زن و هه‌لکه‌وتوو هاتۆته‌ ده‌ر و له‌ چیا به‌رز و سه‌رکه‌شه‌کانی کوردستاندا ده‌نگی داوه‌ته‌وه و باپیره‌ خه‌وتالووه‌کانی ئیمه‌ی له‌ خه‌و راپه‌راندوون و شیریی پێ سوون و ناروونی بۆ کۆری خه‌باتی پرزگاریخوازی.

ئێستاش پاش رابردنی گه‌لیک مانگ و سال ده‌نگی نێر و دلیری (خانی) وه‌ک وه‌حی ئاسمانی له‌ گوپی تیکۆشه‌رانی نه‌به‌زی نه‌ته‌وه‌ی کورددا ده‌زرنگیته‌وه و ئه‌و ده‌نگه‌ زولاله‌یه‌ ناهیلێ وه‌ه‌وز و وێژینگه‌ بدن و خه‌و ببانباته‌وه و له‌ کاروانی خه‌بات به‌جێ مین.

خه‌باتی گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێراندا ئیمپروۆ پیتی ناوه‌ته‌ قوناخیتکی نوێ. خه‌باتی گه‌له‌که‌مان خه‌باتیکه‌ عادلانه و ره‌وا بۆ ئه‌ستاندنی مافی نه‌ته‌واپه‌تی پێشیلکراوی خۆی. خه‌باتیکه‌ له‌ دژی دیکتاتۆری و سه‌ره‌پۆیی رژییمی کۆنه‌په‌رستی پاشایه‌تی و به‌شیتکه‌ له‌ خه‌باتی دژی ئیمپریالیستی و ئازادینخوازی گه‌لانی جیهان. گه‌لی ئیمه‌ تێده‌کۆشی بۆ پێکه‌یتانی ئێرانیکی سه‌ربه‌خۆ و دیموکراتیک و کوردستانیتکی ئازاد و خودمۆختار له‌ چوارچێوه‌ی سنووری ئێراندا. گه‌لی ئیمه‌ وێرای گه‌لانی تری ئێران خه‌بات ده‌کا بۆ رووخاندنی دیکتاتۆری و تارانندی ئیمپریالیزم له‌ وڵاته‌که‌مان.

ئه‌رکی شاعیر و نووسه‌ره‌ پێشکه‌وتوو و تووه‌کانیشمان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیمپروۆدا پشتیوانی کردن و هاندانی تیکۆشه‌رانی ئه‌م قوناخه‌ی خه‌باته‌که‌مانه. ئه‌رکیکی گه‌وره و گرنه‌گ، ئه‌رکیکی پیرۆز و خاوتینه و ئه‌رکیکی سووک و هاسانیش نییه.

شاعیر و نووسه‌ره‌ نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانمان له‌ قوناخی ئیمپروۆدا بۆ به‌جیتکه‌یاندنی ئه‌م ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌ ده‌بی له‌ناو خه‌لکدا بژین، له‌ کۆمه‌لانی زه‌حمه‌تکێش و چه‌وساوه‌ی خه‌لک جوێ نه‌بنه‌وه. له‌ پێشه‌وه‌ ئاگاداری وه‌زعی ژبان و به‌رپێچوون و خه‌باتی ئه‌وان بن و هه‌سته به‌ئیش و ژان و ئازاریان بکه‌ن. له‌ ژبانی رۆژانه‌ی ئه‌وان ئیله‌هام وه‌رگیرن و له‌گه‌ڵ ته‌جره‌به‌ و زانستی خۆیان تیکه‌لی بکه‌ن و بیکه‌نه‌ مایه‌ بۆ نووسراو و شیعر.

شاعیر و نووسه‌ری کورد ده‌بی ئیمپروۆ قه‌له‌می به‌قازانجی زۆربه‌ی گه‌له‌که‌مان بگه‌رێ و

بەزمانىك بنووسى جوتيار و كاسبكار تى بگا. دەبى زمانى شوان و گاوان و سەپان بزانتى، دەبى بۆ زەحمەتكىتشان بنووسن و ئەوان ھان بدا بۆ خەبات. نووسىن و شىئەرى ئەورۇمان تا ساكارتر و بى گرى و گۆلتىر بى، زياتر خرمەت دەكا.

شاعىر و نووسەرى ئىمىرۇمان دەبى شۆپنەوارى شاعىر و نووسەرە، پىشكەوتوۋەكانى جىھان موتالا بكنە و شتى تازە و نوئى فېرىن و لە تەجرەبەى ئەوان كەلك وەرگرن و بەرگى كوردى تەواۋى لەبەر بكنە. شاعىر و نووسەرى ئىمىرۇمان دەبى لە دژى رېوشوئىنى كۆن و ناپەسند خەبات بكنە و لە كوردەۋەى دزىو رەخنەبگرن و رېگای راستى ژيان بەخەلك نىشان بەدن.

شاعىر و نووسەرى كوردستان نابى ئەۋەندە بەرزەفېر بن كە خەلك نەيانگاتى و لەژىرپا تىيان ھەلپروانئى و لە قسەيان نەگا. لەبىريان نەچى رۆلەى ئەم گەلەن، لە باۋەشى ئەۋ چىا و كەژەدا پەرەۋازەبوون و دەبى پاداشتىيان بەدەنەۋە، پاداشتىكى مەعنەۋى و بەكەلك، پاداشتىكى جوان و ساكار، پاداشتىكى بەنرخ و بى پىچ و پەنا.

بەداخەۋە ئىستاش لە كوردستانى ئىراندا نووسىنى كوردى تاۋانىكى گەۋرەبە و بۆبەش ئەركى گرنىگ و گەۋرەى ئەدەبى لە ئەستۆى شاعىرەكانە. شىئەر ھاسانتر دەستادەست دەكا، زووتر لەبەر دەكرى و چاكتر بلاۋ دەكرىتەۋە و كەمتر بەلگە دەداتە دەست دوزمەن. نالىين ئەركى شاعىرە پىشكەوتوۋەكانمان لە ھەلومەرجى ئىستادا كە دىكتاتورى بالى رەشى بەسەر ۋالاتەكەماندا كىتساۋە، كارىكى ھاسان و بى مەترسىيە. بەلام ھەر ئەۋ قسەى شاعىرى گەۋرە و ئازادىخۋازى تورك (نازم حىكمەت) ۋەبىر دىئىنەۋە كە دەلىن: «ئەگەر مەن نەسووتىم، ئەگەر تۆ نەسووتىم، ئەگەر ئىمە نەسووتىم چۆن رووناكى لە تارىكى پەيدا دەبى».

شاعىرە نىشتمانپەرەۋەرەكانمان دەزانن گەلەكەمان ئىمىرۇ لە ھەمىشە پتر پىئوستى بەۋرىنگەى خەمەرەۋىن و ئاسمانى ئەوان ھەبە. ھەستى نىشتمانپەرەۋەرى و ئەركى نەتەۋاپەتى و ئىنسانى ناچارىان دەكا لە سزا و ئازار نەترسن و بىدەنگ دانەنىشن.

* رۆژنامەى كوردستان، ژمارە ۳۰، سەرماۋەزى ۱۳۵۲-۱۹۷۳

ۋەلامىكى دۆستانە

دۆستىكى زانا و ورد و خۆشەۋىستىم كارتىكى بۆ ناردووم و نووسىۋەتتى:

«ئەم غەزەلە جوانەى بەم شىئەرە تەر و ناسكە دەس پىدەكا ئى كام شاعىرى كوردە؟

ھىندە بىزىرى كە زانىومە بەزارى ناپەۋە

دوور لە بالاكەت سەرىنى ناھومىدېم ناپەۋە

من ھىندە بەھۆش و گۆش نىم ھەر شىئەرىكى لىم بىرسنەۋە بزىنم ئى كىبىھە؟ بەلام بەھەلگەۋت خاۋەنى ئەم شىئەرە دەناسم و تەنانەت دەزانم بە چ بۆنەبەكەۋە گوتراۋە.

چونكە رەنگى زۆر كەسى تىرىش بن نەزانن ئى كىبىھە؟ بەم وتارە جوابى دۆستەكەم داۋە تا ھەم ئەۋ ۋەلامى خۆى پى بگا و ھەم خۆپنەرانىش كەلكى لى ۋەرىگرن.

ئەم غەزەلە بەھەلە لە دىۋانى نالىدا چاپ كراۋە، بەلام ئى ئەم شاعىرە بەرز و ناسك خەيال و نەمرە نىبە. بەلكو ئى شاعىرى رەنجەرۋ و چارەرەش مەلا سالىھى ھەرىقە.

دىارە شاعىرى سەر بەنەتەۋە بى بەش و زۆرلىكراۋەكان بەختەۋەر و كامرەۋا نابن. ھىچ شاعىرىكى كورد نانسىن ژيانىكى خۆش و باشى رابواردبى. بەلام لە ھەمسوان چارەرەشتەر، لىقەۋماوتر و ھەژارتەر ھەرىق بوۋە. ئەم شاعىرە مەزنى كە ئەگەر دىۋانەكەى بەرپىكوپىكى كۆكراۋابەۋە دەمانزانى يەكىك لە شاعىرە ھەرە باشەكانى كوردە، ژيانىكى زۆر تال و تفت و پر لە كۆپرەۋەرى رابواردوۋە، لە تەۋاۋى ژيانىدا ئاھى خۆشى لە دلى نەگەرۋاۋە. لە سالەكانى دواىي تەمەنىدا كۆپر و كۆلەۋار و گەردەنشىن بوۋە و كەم بەختى پاش مردنىش يەخەى بەرنەداۋە و بەنەناسراۋى ماۋتەۋە. بەشى زۆرى شىئەرەكانى فەوتاون و ئەگەر نەفەوتابن ھىچ نەبى چاپ نەكراون، ئەۋى چاپىش كراۋن ئادارىان بەسەر پادارەۋە نىبە.

چەند سال لەۋەى پىش لاۋىكى بەزەۋق و شىئەردۆست و زانا بەشى زۆرى شىئەرەكانى ھەرىقى كۆكردبۆۋە، دەتوانم بلىم رىكوپىك بوون و يەكىك لە شاگردەكانى ھەرە زاناي ھەرىقىش كە ھىشتا مابوۋ يارمەتى دابوۋ منىش تەماشام كرد و لىي رازى بووم و ھەرىقىش ناسى و پىم ۋابوۋ، باشترىن شاگردى نالىبە ۋەك بزىنم نەتوانى چاپى بكا، بەلكو لەنېۋىش چوۋە. ھەرىق نەك ھەر باشترىن شاگردى نالى بوۋە، بەلكو قوتابخانەى نالى بردۆتە موكرىان و شاگردى باشى لەۋ مەلبەندەى كوردستان پى گەياندوون، ئەدەب،

سه‌ید ره‌شید، عه‌لی به‌گی حه‌یده‌ری و سه‌یفی قازی که خو‌ی خاوه‌نی قوتا‌بخانه‌یه‌کی شی‌عریبه، هه‌موو شاگردی حه‌ریق بوون. ده‌لین مشت نمونه‌ی خه‌رواره‌ ئه‌وه له خواره‌وه چهن شی‌عری به‌نمونه‌ دینمه‌وه. جا ده‌چمه‌وه سه‌ر باسه‌که‌ی خو‌م:

چاوه‌که‌م! دو‌ینن له گولشه‌ن گول به‌عیشوه خو‌ی نو‌اند نه‌ک مه‌ک گیر بم، به‌مه‌رگی تو‌قه‌سه‌م هه‌ر نه‌م دو‌اند یا:

ستوونی قامه‌تی راگرتووه بو‌خی‌وه‌تی دینم خودا بو‌توولی عومری، ئه‌و ته‌ناف و داره نه‌پسی‌تی یا:

به‌لکه‌ک بوو کیتو و سه‌حرا وه‌ک ده‌لکه‌ک خو‌ی دزیه‌وه زستان زه‌یستان چو‌ن به‌ری خست ئیتفاقه‌ن هیتزی پیتی نابن

حه‌ریق هه‌ر له هه‌ره‌تی لاوه‌تی و فه‌قیایه‌تیدا سوزی سو‌فیگه‌ری له دلدا هه‌بووه، کاتی شاکاره بئ وینه‌که‌ی نالی بلاو بو‌ته‌وه که ده‌لن:

عیشقت که مه‌جازی بئ خواهیش مه‌که ئیلا کچ شیرین کچ و له‌یلا کچ، سه‌ما کچ و عه‌زرا کچ فه‌رقی کچ و کو‌ر ره‌وشه‌ن، وه‌ک فه‌رقی مه‌ه و میه‌ره ئه‌م فه‌رقی شه‌و و روژه وه‌ک فه‌رقه له کو‌ر تا کچ مه‌ه مه‌ه له مه‌هی ساده به‌عنی له قه‌مه‌ر لاده هه‌م شه‌مس و سو‌وره‌ییا کچ، هه‌م زه‌ره‌یی زه‌هرا کچ بی‌بینه گولتی ژاله، هه‌م بئ به‌ره هه‌م تاله قه‌د سه‌روو و سه‌وبه‌ر کو‌ر، چاو نی‌رگسی شه‌هلا کچ کو‌ر وه‌ک گولتی گولزاره، ئه‌ما سه‌مه‌ری خاره وه‌ک هه‌نگی چزو‌وداره هه‌نگو‌ینی موسه‌ففا کچ کچ په‌رچه‌می چین چینه دوو مه‌مکی له‌سه‌ر سینه وه‌ک شانیه‌یی هه‌نگوینه بو‌له‌ززه‌تی دونیا کچ جه‌ز لی سه‌مه‌روسایه، بو‌سه‌وله‌تی ئه‌عدا کو‌ر نه‌خلی سه‌مه‌ری مایه بو‌ده‌وله‌تی دونیا کچ

کو‌ر زببی ده‌بستانه کچ شه‌معی شه‌بستانه بو‌به‌زمی ته‌ماشاکو‌ر بو‌خه‌لوه‌تی ته‌نها کچ موو سو‌نوولی ئاشوفته دو‌ر دانه‌یی نا سو‌فته ده‌م خونچه‌یی نه‌شکوفته تی فکره کو‌ره یا کچ کو‌ر ئایینه‌یی حوسنی تا وه‌ک کچه مه‌نزوره گرتی که غویاری موو چیننی کو‌ر و مینا کچ کو‌ر تازه و ته‌ر مادام ساده، وه‌کو خوشکی بئ ئه‌ما که روا سه‌بزه دیبا کو‌ر و زیبا کچ بو‌شه‌ریه‌ت و شیرینی فینجانه له‌سه‌ر سینی مه‌م توحفه‌یی توففاحی شه‌م عه‌نبه‌ری بو‌یا کچ هه‌م گولبونی بئ خاره هه‌م مه‌ززه‌عی ئه‌زه‌اره هه‌م مه‌خزه‌نی ئه‌سراره ئه‌سبابی موه‌ییا کچ جه‌ننه‌ت پری ویلدانه خادیم هه‌موو غیلمانه خانم که تیان، خو‌رین یه‌کسه‌ر هه‌موو حه‌سنا کچ گه‌ر ئه‌شره‌فی مه‌حبووبه یووسف کو‌ری یه‌عقوبه کچ بوو به‌خه‌ریداری به‌عنی که زوله‌یخا کچ سه‌ددیقی عه‌زیز هه‌روه‌ک یووسف که نه‌بی بوو کو‌ر سه‌ددیقه‌یی مه‌عسوومه وه‌ک دایکی مه‌سیحا کچ بابی‌کی هه‌یه دونیا بو‌عشقی مه‌جازی و به‌س (نالی) چییه؟ ئه‌و بابه ئاده‌م کو‌ر و حه‌ووا کچ

فه‌قی سالحی لاو جوابی داوه‌ته‌وه جوابی‌کی وشکه سو‌فیانه که ته‌نیا ره‌به‌نیکی دیرنشین ده‌توانن جوابه جه‌نگی ئه‌م شی‌عره‌ی نالی بکا که له‌سه‌ر بناخه‌یه‌کی زانستی ره‌وان شناسی داندراوه و فه‌لسه‌فه‌یه‌کی قوولتی تیدا گونجاوه. جگه له هونه‌ر و سه‌نه‌تی شی‌عریه‌که‌ی که گه‌یاندوویه‌ته ئه‌وپه‌ری.

من جوابی فه‌قی سالح به‌درو و فریو نازانم. به‌لکه به‌ناشیانه و لاوانه‌ی تیده‌گه‌م. مرؤف له سه‌رده‌می لاوه‌تی و بئ ئه‌زمونیدا زور پابه‌ندی بی‌روپروای خو‌به‌تی با

بیرو پرواکهشی دهگه لئه قه و زانست و فهلسهفه زور یهک نهگر نهوه. وا دیاره حهریق لهکاتی جوابه جهنگی نالیدا زور لاه و بی نهزمون بووه و بهتهواری پروای بهم قسانه هه بووه که کردوونی. بهلام گوتوویانه، شانامه ناخرهکهی خو شه. نهو فهقی سالحه بهگژ ماموستایهکی زانا و خاوه نهزمونی وهک نالی دا هاتوتهوه و گوتوویه تی:

عیشقت که حهقیقی بی، تالیب مه به ئیللا کور
ههم حه زره تی لهولا کور ههم یووسفی نهولا کور
عشیقی که بهقووه تی بی، مایل به موروه تی بی
نهمدیوه که تالیب بی، ئیللا که تهلهب کا کور
سهده حه یفه که تو نالی بهم پیرییه مندالی
«بهم تهرزه له عیشقت نه دوی زیبا کچ و دیبا کور»

بهم بیرو پروای وشکه سو فیانهوه خوتندی تهواو کردووه و چوته خانه قای شیخی بورهان و بوته سالیک. سالیک له خانه قا بهو که سانه یان دهگوت که بو ههمیشه له خانه قا داده نیشتن و خهریکی تاعه تی سلوک کیشان بوون و دهستیان له دنیا هه لدهگرت و ژنیان نه دههینا و بهر به نی دهمانه وه. ته نانه تی وا هه بوون که دهستیان له ژن و مال و که سوکاری خویان هه لدهگرت و بو ههمیشه یا بو ماوه به کی دریز له خانه قا دهمانه وه.

بو که سپکی وهک حهریق که ته بیعیترین ههستی ئیسنانی به عیب داناه و خوشه ویستی کچی بو پیاویکی وهک نالی به کاری مندالانه نه ژماردووه جیگه له وهی باشتر که قه تی چاوی به چاوی کچ نه که وی، باشتر چوون وه گیر که وتوه؟ حهریق له خانه قا ماوه ته وه، له کن شیخ ماقوول بووه، خه لک ریزی لی گرتوه، تا بوته ماموستای تایبه تی کوره شیخه کان. بهلام هه وه سی پیاوانه و تهبعی شاعیرانهی حهریق نوقره لی برپوه، نه ییتوانیوه وهک سه یید رهشید، مام وسین، مه لا حوسین، مام جه عفر، یار مه مه د، کاکی شفه لی و مه محمود دوشاو و دهیانی تر تا مردن بهر به نی بزی و بی ژن و هاوسه ره لکا. به دزی شیخ ژنی هیناوه و مالی پیکه وه ناوه. دوو زمان له هه مو دور و زه ماناندا هه ن. نه م خه به ره به گویی شیخ گه بشتوه و حهریقی له خانه قا ده کردووه.

سه ره تای چاره ره شی حهریق به تایبه تی له باری مادیه وه لیتره وه دهس پیده کا، له سه ر کچ توشی کویره وهی و دریه دهی هاتوه، عیشقی مه جازی نه گه ره بو ههچ که س موجازاتی نه بووی، بو نه و هه ییوه. له زمانی خو ده گیر نه وه که: «بو په یدا کردنی پاروه نانیک

هه مو شار و گونده کانی کوردستان گه راوم جا نازانم سه رم به هه مو مالیکدا کردووه یا نا؟».

پاش ماوه به ک دره به دهی، پیش نویژی مزگه تی حاجی حه سه نیان، که نهو ده می له قه راغ شاری سابلخ و مزگه تی هه ژاران بووه داوه تی. مزگه تی نیویرا و چ مه لای زانی پی رازی نه بوون. ئیستاش هه ر کولکه مه لایه کی پیش نویژی کویره دیبه کی بدنی، پیش نویژی نه م مزگه وته ناکا.

سه ره رای نه م هه مو سو کایه تی پیکردنه حهریق هه ر سو فی بووه و عه قیده ی به شیخی بورهان هه ر ماوه و نه گوراوه. بویه نه م غه زه له ی داناه و بو سه یید رهشیدی دوستی گیانی به گیانی و شاگردی خو ی و ده مرستی شیخی ناردوه. سه یید رهشیدیش له هه لیکی له باردا بو شیخی خوتندوته وه، شیخ به زه بی به حه ر یقدا هاتوه و به خشیویه تی. به لام هه ر گیز جیتی خو ی نه گرتوته وه. نه وه ش غه زه له که به:

هینده بی زاری که زانیومه به زاری نایه وه
دور له بالاکه تی سه رینی نا هوم ییدیم نایه وه
بو پیاله ی مه یلی له یلی قه لبی مه جنون قابیله
شورشی شیرین له ناله ی که هکن فامایه وه
بولبولیکی خوش نهوا بووم، بو نهوای دوری گولت
کی وه کو هود هود حیکایاتی سه پای گیرایه وه؟
بو که ناری سه وزه بی دوری گولی پروت شین ده که م
خاکی کو ی عیشقم به بیژنگی سه رم بیژایه وه
که وته نیو خه رمانی عومرم ناگری تولی نه مه ل
سه د که ره تی بارانی وه عزی لی درا نه کو ژایه وه
تیری موژگان، شیری نه برۆ، تاق و جووت ده نویتی پیم
تا بزانه رووحی شیرینه تی چلون کیشایه وه
جیتی نه زه بوو حاشیه ی زولفت له سه ر تایاتی پروت
زور موتالام کرد، وه کو دور و ته سه لسلول مایه وه
تاقی میحرابی برۆت جیتی نازه بو نه هلی نیاز
سو فی پیتی وابوو که چه، هیند که ره بوو خو ی گیرایه وه

شهمعی خووبان پرتەویکی شهمسی رووی تۆی لی کهوت
هیند حەیا و شهمی بەخۆبا هات بەجاری توایه وه
گولبژیریکی زهریفم کرد لەنیو باخی خەیاڵ
خۆزگە مەردیکی «رەشید» بۆ شیخی بخویندایه وه

هیوادارم دۆسته کهم لینی روون بیتە وه ئەم شیعرە ئی حەریقه و بەهەله ناوکی نیو
دیوانی نالی بووه. دیاره بۆ کهسیکی زۆر شارەزای شیعی نالی نهیی هەله که زۆر زهق
نایه ته بهرچاو چونکه وهک گوتم حەریق شاگردیکی زۆر باشی قوتابخانهی نالی بووه.
بەلام بەداخه وه دەبی بلیم غەله تیکی زۆر گوره و دزیو له ئاخر شیعی غەزه له کهدا کراوه:
«ئەکل و شوربیتیکی زهریفم کرد لەنیو باخی خەیاڵ» بەراستی دەبی پیاو چەن بی زهوق
بی تا تووشی هەلهی وایی، ئەری ئەکل و شوربی نیو باخی خەیاڵ دەبی چ تامیکی هەبی.

۱- من کچی حەریقم دیوو که پیریژیکی گۆج و ئیفلیج بوو. له دیوی ژنانی خانهقا دهژیا و هەموو
به تاییه تی شیخ موحەمەدی کوری شیخ و سەید رەشید زۆریان ریزی دهگرت و پیمان دهگوت دیدە.
۲- جارتیک حەریق هەجوی یه کیتیک له کوره کانی شیخ عوسمانی تهوتیلە کردوه، ئاغا یهک به ناوی
(اعظام الملک) له سەر ئه وه ریشی تاشیوه. حەریق شکایه تی بر دۆته کن قازی عەلی مه لای ولات،
به رابه ری قازی خەریک بوون ئاغا کهی ته مە بکن. له و کاته دا کوره کوردیک له قه باغه ندی کچه
ئەرمه نیکی هەلگر تووه که باوکی پیاوی رووسی ته زاری بووه. ئەم کاره پچووکه زۆر گوره بۆته وه و
خەریک بووه شه ری عوسمانی و رووس و ده وله ته مه سیحییه کانی لی پهیدا بی. سالی کچی
هەرمه نی ماده تاریخ بوو. مه سه له که ئه وه نده گوره بوو، مه سه له ی حەریق له بیر چۆته وه. رۆژیک
کار یهک له حەریق ده پرس ئه ری مه سه له ی ریشه کهت چی لی به سه رهات؟ حەریق ده لی: با به لی
ریشی من له هینه کهی کچه ئەرمه نیدا ون بوو.

ئەزموونی شاعیریم

بەراستی نازانم چۆن ههستی گرگرتووی دهروونی خۆم دهبریم، نازانم به چ زمانیک
شوکرانهی چاکه ی ئیوهی خوشه و یست بیژیرم. زمان و قه له م له ده برین و نووسینی ئەو
لوتفه تان لال و کۆلن.

ئەگەر له بیرتان بی له بهشی دوا یی سه ره تای دیوانه کهم «له کوپوه بۆ کوئی» دا وام
نووسیوه:

«لیره شدا دهمه وی شتییک بلیم به پیچه وانه ی زۆر هونه رمه ندی کورد، من له نه ته وه که ی
خۆم رازیم کهس تا ئیستا بی حورمه تی پی نه کردووم. داوای دراو و مالیشم له کهس
نه کردوه تا بزانی دهمداتی یا نا؟ له لیقه و مانیشدا نانیان داومی و رایان گرتووم،
شیعیریشم ته نیا بۆ ده برینی ئیحساسی خۆم داناوه و هیچ ههقم نییه منه تیان به سه ردا
بکه م».

له قوولایی دلمه وه پروام به و قسه به هیه «کاتییک گه رای شیعی ریک له می شکمدا
ده گووری و روو داویکی جیهان سه رنجم راده کیشی، کاتییک مه سه له یه کی ژیان ههستی
دهروونم ده هارووژین، من به په له م هه رچی زووتره ئه وه ههسته ده بریم، خۆم له و ته نگه ژه و
گیژاوه رزگار بکه م و بحه سیتمه وه، که و ابوو چ هه قم هیه مهت له سه ر خه لک بکه م و بلیم
شیعیرم بۆ دانان».

له ریگه ی شیعر و نووسینه وه وهک تاکتییک له کۆمه ل ته نیا توانیومه ئەرکیکی سه رشانم
به جی بگه یه نم و له باتی ئه وه ی به زمانی خویندیم که فارسی بووه، به زمانی زگماکیم
نووسیوه و ئه وه نده ی له دهستم هاتوه خزمه تی زمان و ئه ده بی کوردیم کردوه. ئه وه ش
ئهرکی نه ته وایه تی خۆمه و ئەگەر به جیم نه گه یاندا، له کن ویژدانی خۆم شه رمه زار و
رووزهرد ده بووم و دیسان هه قم نییه خه لک منه تبار بکه م و چاوه نویری پاداش بم. که چی
هه ست ده که م و ده بینم زۆر له راده ی پتویست، زیاتر له لایه ن رۆله کانی گه له که مه وه ریزم
لی ده گیرئ هه ر ئەم کۆره گه وه نیشانه ی ئه وه پهری ریزگرتنی رۆله پاکه کانی کورده له
خزمه تکارانی پچووکی گه له که مان و ده بیسته هوی پتر هاندانی ئەوان بۆ فییداکاری و
گیانبازی پتر له ریگای نامانجی پیروژدا. له «له کوپوه بۆ کوئی» دا که مییک ژیان و
به سه رهاتی تال و پر له کوپره وه ری خۆم بۆ گیژاونه ته وه.

دیاره له بنی کووله کهم نه داوه و لیفه م له سه ر هه تیوان هه لنه داوه ته وه و ئەسکویم له

مه‌نجهل نه‌گيرايه. زور نه‌يینی گرنه‌گ و رازی نه‌گوتراو هه‌ر وا به‌سه‌رمووری له‌ سنگمدا ماونه‌توه و ده‌يانبه‌مه ژير گل. نه‌گه‌ر رۆله‌ی گه‌لتيکی ليقه‌وماو نه‌بوومايه و له‌ کۆمه‌لتيکی دواکه‌وته‌دا به‌رپي نه‌چووبام. زورم له‌و رازانه‌م ده‌درکاند.

به‌هيوام نه‌گه‌ر مه‌رگ به‌رپينگم نه‌گرئ و رۆژگار ده‌رفه‌تم بدا (له‌ کوپوه بو کوئ) بکه‌م به‌کتیبيتيکی سه‌ربه‌خۆ و په‌رده له‌سه‌ر نه‌و رازانه‌ هه‌لده‌مه‌وه که زبان و قازانجيان ته‌نيا بو خۆم ده‌گه‌رپيته‌وه.

به‌بيرم نايه به‌مندالتي قه‌ت بيرم له‌وه‌ی کردیپيته‌وه که به‌گه‌وره‌یي بيمه شاعير و نووسه‌ر و نه‌ديب، پيم خۆش بوو بيمه دکتور و نه‌فسه‌ر و شتي وا.

تا له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تايي بووم فه‌رقيکمه له‌ نيوان ده‌سه‌کامدا نه‌ده‌کرد و له‌ ئينشا و ئيملا و حيسابدا ده‌ره‌جی وه‌ک يه‌کم ده‌هيتاوه. به‌لام که باوکم هاته‌ سه‌ر نه‌م رايه نه‌گه‌ر له‌ قوتابخانه‌ی نويدا بخويتيم بو دينه‌که‌م زه‌رده ده‌بي بچمه حوجره‌ی فه‌قييان و بيمه مه‌لا و جيتي باب و باپيرانم بگرمه‌وه و که‌واي ناودامين له‌به‌ر بکه‌م، ميژه‌ری سپي بيه‌ستم و سه‌لته و جوببه‌ بپوشم. گوپرانتيکی فيکريم به‌سه‌ردا هات که باري ژيانيشمی گوپري.

نازانم نه‌و زولمه‌ی باوکم لتي کردم و نه‌يهيتشت به‌ئاره‌زووی خۆم بخويتيم و پيتي بگه‌م و بکا به‌مه‌نديل به‌سه‌ر و عه‌با به‌شان واي به‌سه‌ر هيتاوم، يا هاوده‌می و هاوشيني له‌گه‌ل نه‌و مه‌لا و فه‌قييانه‌ی شيعري موته‌نه‌بي و سه‌عدی و ناليبان وه‌ک ناو له‌به‌ر بوو. به‌لام نه‌يانده‌زانی حه‌وت جار حه‌وت ده‌کاته‌ چنه‌د؟ به‌ره‌و دنياي شيعر و نه‌ده‌بي بردم. به‌کورتی بووم ناچيته‌وه سه‌ربه‌ک، بوچی که چوومه حوجره‌ی فه‌قييان به‌جارتیک گوپام و ناشقه شيعر بووم و له‌باتی ته‌سريفي زه‌نگانی و عواميلي گورگانی ده‌ستم به‌خويتنده‌وه‌ی شيعري خاقانی و قانانی کرد؟ به‌لام فه‌رقی شيعري باش و خراپم نه‌ده‌کرد. هه‌ر شيعريک کيتشي سوارتر و قافيه‌ی گرانتري بايه به‌باشترم ده‌زانی.

قه‌ديم له‌ ولاتي ئيمه که منداليان له‌به‌ر خويتندن ده‌نا له‌ پيشدا گولستانيان پي ده‌گوت (دياره هه‌ر ته‌قه‌ی له‌سه‌ری ده‌هات) و هيچی لي تي نه‌ده‌گه‌يشت. به‌لام من کاتيک ده‌ستم به‌خويتندی نه‌م کتبيبه به‌نرخه کرد، ته‌واويک گه‌وره ببووم و پله‌ی خويتنده‌واريشم تا راده‌يه‌ک به‌ره‌و ژوور چووبوو مامۆستا که‌شم زور باشی ده‌زانی و خۆی پتوه ماندوو ده‌کردم. خويتندی گولستان و بوستان ده‌رکی نه‌ده‌بي فارسيسان لي کردمه‌وه.

له‌ شازده حه‌قده ساليدا ده‌ستم به‌شيعر دانان کرد، چونکه زياتر له‌ژير ته‌ئسيري شيعري فارسيدا بووم، به‌فارسيم شيعر ده‌گوت، شيعره‌کانم کيتش و قافيه‌ی ته‌واويان هه‌بوو، وشه‌ی شاعيرانه‌شيان تيدا ده‌بينرا. به‌لام لاسايي کردنه‌وه‌ی شيعري شاعيرانی پيتشوو

بوون و هه‌ست و عاتيفه‌ی خۆميان تيدا نه‌بوو.

به‌مندالتي ناوبانگی چنه‌د شاعيري کوردی وه‌ک نالی و کوردی و سالم و وه‌فایي و شيعر په‌زام بيستبوو. به‌لام نايشارمه‌وه شيعري کورديم زور پي خۆش نه‌بوو و گالته‌شم به‌فۆلکلۆری نه‌ده‌بی ده‌کرد. چونکه تا نه‌و حه‌له هه‌ر له‌ شار و له‌ حوجره‌ی فه‌قييان بووم. نه‌وانه‌ش هه‌ر گالته‌يان به‌گوته‌ی نه‌خويتنده‌وار ده‌کرد.

پووداويک گوپرينتيکی سه‌يري به‌سه‌ردا هيتام. تووشي زانا و نه‌ديبيتيکی گه‌وره هاتم، مامۆستا نه‌حه‌مدی فه‌وزی يا مه‌لای سليمانی خه‌لکی نه‌م شاره خۆشه‌ويسته بوو، به‌م ناووه‌وا خاويته په‌روه‌رده ببوو. نازانم چۆن ناواري ولاتي ئيمه ببوو. له‌ کتبيبه‌که‌مدا نووسبوومه:

«ده‌بي بلتيم من ده‌سکردی فه‌وزيم نه‌و هه‌لی وه‌شاندمه‌وه و تيتي هه‌لشيلا و سه‌ره‌له‌نوئ دروستی کردمه‌وه، نه‌و ده‌رکی زانين و فيرپوونی بو کردمه‌وه. نه‌و ريگای ژيانی پي نيشان دام. بيگومان نه‌گه‌ر نه‌چووبامه خزمه‌ت فه‌وزی و له‌کن نه‌و مامۆستايه‌م نه‌خويتندا ريبازی ژيانم نه‌و ريبازه نه‌ده‌بوو که گرتم و پيدا رويشتم و ئيستاش به‌رم نه‌داوه. نه‌و فيري کردم زه‌وقی نه‌ده‌بيم چۆن تيف تيفه بده‌م و مشتومالی بکه‌م، نه‌و فيري کردم چۆن بنووسم و چۆن شيعر بلتيم، نه‌و فيري کردم ولاته‌که‌م خۆش بوئ و پيتي هه‌لبلتيم. نه‌و حالتي کردم، کوردی زمانتيکی په‌وان و به‌ربلاو و ده‌وله‌مه‌نده و ده‌کرئ نه‌ده‌پيتي گه‌وره و دنياي په‌سندی بي، نه‌و حاجی قادری کوپي، نالی، کوردی، سالم، مه‌وله‌وی، حه‌ريق، مه‌حوی و نه‌ده‌ب و وه‌فایي پي ناساندم و شيعره‌کانی نه‌وانی بو شي کردمه‌وه. نه‌و فيري رۆژنامه خويتنده‌وه و رۆمان خويتنده‌وه‌ی کردم، نه‌و ديوانی شاعيره شوڤرشيگيره‌کانی فارسی بو په‌يدا کردم و هانی دام بيانخوينمه‌وه و شتيان لي فيريم. به‌لام سوپندی دام قه‌ت به‌فارسی شيعر نه‌لتم، منيش نه‌و سوپنده‌م نه‌شکاند».

هه‌ر له‌و سه‌روه‌يه‌نده‌دا که له‌ خزمه‌ت فه‌وزی ده‌مخويتند مامۆستايه‌کی ديکه‌شم هه‌بوو که وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی فير ده‌کردم و به‌يت و باوی فۆلکلۆری بو ده‌گوتم. سه‌يد عه‌ولای من له‌ ده‌رويش عه‌بدوللای مامۆستا (گۆران) - که نه‌ويشم ديپوو هونه‌رمه‌ندتر بوو، به‌لام من شاگردتيکی ناسوپاس بووم و نه‌متوانيوه شيعري بو بلتيم.

له‌ ته‌مه‌نی بيست سالييه‌وه بووم به‌شاعير زياتر هه‌ست و عاتيفه‌ی خۆم ده‌خسته نيو شيعره‌وه. به‌لام هيتشتا ده‌ستم له‌ گرانتري و بي سوودتري جۆری شيعر، واته ته‌خميس شيعري شاعيره مه‌زنه‌کان هه‌لنه‌گرتبوو. رۆژتيک ناواليکم گوتی ده‌زانی نه‌و ته‌خميسانه‌ی تو وه‌ک چی ده‌چن؟ گوتم نا، گوتی: «وه‌ک نه‌وه‌يه نانی خۆت له‌سه‌ر خوانی خه‌لک

بخۆی». ئەو پەخنەییە و شیعاری کردمەووە و دەستەم لەو کارە بێ سوودە هەلگرت و ئەو تەخمیسانەیی کردبووم نەمەهیشتن هەرچەند هیتدیکیان ناوبانگیان پەیدا کردبوو.

یەکەم شیعەرم لە گوڤاری گەلاوێژ دا بەناوێکی موستەعارووە بلۆکردهوە. شیعەرتیکی سیاسی پیکویتیکی و پەوانە. ئەو دەمی زۆرم شاییی بەخۆ بوو کە شیعەرم لە گوڤاراندا چاپ دەکرێ. کەچی ئیستا خۆم لێ بێ ساحیب کردوو و نامەوێ کەس بزانی ئەو شیعەرە هی منە. جارێک مامۆستایەک دەیفەرموو سەرگروشتە و نمونەیی شیعەری شەش هەزار شاعیری کورد (الی ماشاالله) کۆکردۆتەووە و خەریکم چاپی بکەم. ئەو بەشە کتیبەکەیی پێ نیشان دام کە لە بارەیی شیعەری شاعیرەکانی موکریانەووە داووە. دیتم شیعەرەکەمی بەتەواوی وەرگرتوووە و چەند دیتیکیشی لەسەر بیری بەرز و زمانی پاراو و خەبات و تیکۆشانێ شاعیر نووسیووە. بەلام میژووی لەدایکبوون و مردنی شاعیری نەنوسیووە بەمامۆستام نەگوت ئەوە منم. تا شەش هەزارەکەیی نەبێ بە (۵۹۹۹)!!!

دوویم شیعەرم لە ژمارە (۲)ی نیشتماندا نیزیکی (۳۳) ساڵ پێش چاپ کراوە و لەلاپەرەیی (۵۲)ی تاریک و رووندا دووبارە چاپ کراوەتەووە تەنیا شتێک لە شیعەرەکانی ئیستامی هەلدایوێرێ ئەویش خۆ هەلکێشانێکی لاوانە و پۆشنیرانەییە. بەکچە کوردێکی دەلێم وەک ژاندارکی فەرانسەوی پاپەرە. ویستوووە بەخەلک نیشاندەم کە ناگام لە میژووی پۆژئاواش هەییە. دەنا هینانی ناوی ژاندارک لێرەدا هێچ جێگای نییە.

هەرچەند لە شیعەرەکانی پێشوویدا سۆزی شاعیرانە و خەمناکانە تا رادەییەک بەدی دەکرێ، بەلام ئەو سۆزە لەپاش ساڵی ۱۹۴۷ کە توندترین زەبرم لێ درا و گەورەترین موسیبهتم بەسەرھات لەتيفتر و گەرمتەر و شاعیرانەتر کەوتە نێو شیعەرەووە، لە (باپردەلە)دا کە ئەو ساڵی لە ولاتی غەریباپەتی گوتوووە وا دەگەل بلبیل دەدویم:

منیش ئەی بلبلی شەیدا وەکۆتۆم
وہا دوورم لە هیلانە و گۆلی خۆم
منیش وەک تۆ لە کیسم چوو گۆلی سوور
منیش هیلانەکەم لێ کراوە خاپوور
منیش باپردەلەیی بەر گێژەلووکەم
دەمیکی لەو قۆلکە، تاوێ لەو چلۆکەم
لە ئامییزی گەرم بێ بەش کراوم
وہکو تۆ تووشی پۆژی پەش کراوم

ژیانم پێ لە پەنج و دەرد و داخـــــــــه
ئەو گیسامەووە لەو کێو و شاخە
کەســـــــــیک ناپرسی، نازانی چلۆم
لە یادان چومەووە چیرۆکە کۆم

ئەم سۆزە لە زۆریە شیعەرەکانی پاش ئەو ساڵەمدا هەییە و هەر بەتینتر بووە. لە فرمیتسکی گەش، گریانی نیوہشەو، بۆسە پۆژگار، تەپلی ئەماندا بەرەو ژوور چوو. لە شەوگاری تەنیايي و شەوی شاعیردا بەجۆشترە. لەو شیعەرەنەیی پاش تاریک و رووندا، لە نالەیی جودایی و ئیوارەیی پایز و سازی ناسازدا گری گرتوو. لە فرمیتسکی گەشدا دەلێم:

خۆشەویستی گۆشەیی تەنیايي هەر ئەژنۆکەمە
بۆیە پۆژ و شەو و ہا گرتوووە تە نێو باوہش
نابینی زەردە لەسەر لیوی کەسێ لەم شارەدا
گەر خەم و دەردی دلێ خۆمیان بەسەردا داہەش

لە گریانی نیوہشەو دا:

شەوانە گەر نەکەم ئەم شیوەن و نالین و گریانە
دەسووتینی و جوودم ئاگری ئەم جەرگە بریانە

لە خونچەیی سیسدا کە شیعەرتیکی پەمزییە و لە شینی شەھیدیکی لاودا گوتراوە دەلێم:

نالینی من بۆ خونچەییە
بۆ خونچە پەشییووە حالم
ئەم داخە لە دلەمدا هەییە
بۆیە هەمیششە دەنالیم
ئەو پێش پشکووتن سیس بوو
بەجوانە مەرگی مردووہ

لە بۆسە پۆژگاردا دەلێم:

نیمە ئاوائی لە گۆشەیی بیکەسیدا خەم نەبێ
چاکە ئەو لێرەش وەفای هەر ماوہ سایەیی کەم نەبێ
لاپەرەیی ژینم هەموو هەلدەپتەووە تییدا نییە
باسی فرمیتسک و ہەناسە و شیوەن و ماتەم نەبێ

نیسه باکم نه گهر راوچی شکاندوویه تی بالی من
نه مه سه خسته که وا ناگاته گوئی که س ناله نالی من

شیعری وام ههن نه سۆزهشیان تیدا نیبه و بو خوشم لیان رازیم:

من که ناگاته ههفته یهک ته مه نم
بوچی بگرم و بوچی پی نه که نم؟

***

وه بهر من ناهیلتی لیره، مهی و ساقی جه نابی شیخ
دهنا له ولا، شهراب و خوژی با ههر بو جه نابی با
هه موو عومری نه بهد تیدا نیبه خوژی ده می مهستی
خدر ناوی حه یاتی بوچ بوو فییری شهرابی با

***

به مندالی له لیوی نالی توّم نه ستاندووه ماچن
به پیریش له ززه تی نه و ماچه شیرینه م له بیر ناچن

***

پیر و زورهانم و ئیستاش دلّه کهم ههر دهیه وئ
سه ر و مالّم به فیدای خالّ و خهت و په رچهم کهم
داستانی مه م و زین کونه کچی کم گهره که
شلکه رانی بگووشم بونی له سینه و مه م کهم

***

شیعریک وهک سیبه ری بژانگ
وهکو خه رمانه ی دهوری مانگ
ریکتر له گهری په شبه لهک
خوشتتر له خرمنی کرمهک
وهک شهراب بگه ری له خوین
خه مره وین بی و نه شه بزوتین

شیعریک وهکو ده ریای بی بن
گهرمتر له باوه شی ژن

***

هه تا کو متر ده بی پشتم، پتر هه لده کشی مینی ژوب
ئیتر دهستم به داوینی کچی نه م شاره را ناگا

من له میژه غرووری نه ده بیم له خوّمدا کوشتووه و هیچ به ماک و عه بی نازانم یارمه تی
فیکری له تاوالّ و دۆستانی خوّم وهر بگرم، هه همیشه شیعر و نووسینه کانم به دۆستانی
لیزانم نیشان ده دم و ره خنه و تیبینی به جی به و په ری سوپاسه وه قبول ده کم. له م
سالانه ی داویدا به تایبه تی زۆرم که لک له هاوکاری دۆستانی شاره زام وهر گرتووه.
تا له دی ده ژیا م شیعره کانم بو لا دیبیه نه خوینده وار هکان ده خوینده وه تا له باری زمانه وه ی
لیان دلنیا بم.

یه کیک له تایبه تیبه کانی شیعری من نه مه یه که نهرم و رهق و سۆزی نه وین و فیکری
سیاسی تیکه ل ده کم له «شه نگه بیتری»، «مه ته ریزی شه ره ف»، «نامیزی ژن» و «په ری
شیعر» و «یادم بکن» و «له بیرم مه کن» و «بناری هه لگورد» و ته نانه ت «شه وگاری
ته نهایی» و «نالهی جودایی» دا نه م کاره م کردووه، جا نازانم تا کوئ سه رکه و تووم!!

مه سه له ی زمانیش به گرنگ ده گرم و تی ده کو شم کام وشه ره سه نه به کاری بینم. نه وه ی
به نه رکی سه رشانی خوّم و هه موو نه دیبیک کی کورد ده زانم، به داخه وه من جگه له زمانی
کوردی و فارسی چ زمانی دیکه نازانم. شاره زاییم له نه ده بی ده ولّه مه ندی فارسیدا که م
نیبه، کاتی خوژی زۆرم شیعری شاعیره کانی فارس خوینده و ته وه و که لکم لی وهر گرتوون،
شیعری شاعیره کانی خو شمان ده خوینمه وه و کارم لی ده کن. پی م خو شه شیعریک
بخوینمه وه که هه م رواله تی جوان بی و هه م ناوه روک. به لام نه گهر ههر لایه کیشی جوان
بی چیژی لی ده کم. وهک نه م شیعره ی (نالی) که هه م رواله تی جوانه و هه م ناوه روک:

دهورانیه وهک هیله گی سه ودا سه ری گیژم
بو یه به ده قیقی مه سه له هه رچی ده بیژم
ههر په رچهم و پیشانییه فیکری شه و و روژم
ههر گهرده ن و زولفه نه مه لی دوور و دریژم

یا نه م شیعره ی شیخ رهزا که ههر رواله تی هه یه و قسه یه کی خو شه:

خواستی لیتی ماچی (رهزا)، زالمه نه یدایه گوتی:

ئه‌ی خوا له‌م کورپه شیخزاده‌یه چند بئی نه‌ده‌به

بۆ خۆم هه‌میشه خه‌ریکم شیعرێک دابنیم هه‌ر دوو دیوی جوان بئی، جاری وایه توانیومه تا راده‌یه‌ک سه‌رکه‌وم و جاری واش هه‌یه به‌لایه‌کیان رازی بووم.

ناتوانم له‌ پێشدا نه‌خشه بۆ شیعر بکیشم. کاتیکی ئیلهام له‌ شتیکی وه‌رده‌گرم و (گۆران) گوتنه‌ی خه‌یالیکی مه‌ستم ده‌کا و ده‌مه‌وی بیخه‌مه چوارچێوه‌ی شیعرێکه‌وه، ئه‌مه من نیم چوارچێوه هه‌لده‌بژێرم. به‌لکو خه‌یاله‌که‌یه که چوارچێوه و قالبی له‌بار بۆ خۆی ده‌دۆزیته‌وه. من قسه‌ی بئێ کیش با زۆر جوان و قوولیش بئی به‌شیعر نازانم. شیعر ده‌بئی کیشی هه‌بئی تا له‌ په‌خشان جودا بکریته‌وه، جا قافیسه‌ی هه‌بئی یا نا هه‌ر به‌شیعر ده‌ژمێردری.

راسته قافیسه شاعیری بئێ ده‌سه‌لات و که‌م بئێ ده‌خاته ته‌نگانه‌وه و ده‌بیتته به‌ره‌هه‌لستی ده‌رپینی هه‌ست و بییری، به‌لام هه‌ر قافیسه‌ش یارمه‌تی شاعیری خاوه‌ن به‌هره و به‌ده‌سه‌لات ده‌دا بۆ ده‌رپینی هه‌ستی ده‌روونی به‌وشه‌ی جوانتر و شیرنتر. به‌کاره‌پنانه‌ی تاقه‌ کیشیک له‌ پایه‌ی شاعیر که‌م ناکاته‌وه، به‌لام خۆینه‌ر ماندوو ده‌کا.

هیچ گومان له‌ پایه‌به‌رزیه‌ی مه‌وله‌وی رۆمی و مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزیدا نییه. که‌چی من به‌ش به‌حالی خۆم هه‌م له‌ خۆینه‌وه‌ی مه‌سه‌وه‌ی و هه‌م له‌ خۆینه‌وه‌ی دیوانی مه‌وله‌وی ماندوو ده‌بم.

دیوانی شاعیران وه‌ک باخچه‌ی گولانن. گولێ باخچه‌ تا رهنگا‌وره‌نگتر بن ته‌ماشاکه‌ران زیاتر رازی ده‌کهن. منبیش وه‌ک مامۆستا (گۆران) ی پایه‌به‌رز پێم وایه کیشه‌ خۆمالي و فۆلکلۆرییه‌کان، که له‌ باوک و باپیرانه‌وه بۆمان به‌جێ ماون باشتر ده‌گه‌ل ته‌بیعه‌تی زمانه‌که‌مان رێک ده‌کهن. هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه گۆیم به‌لایه‌لایه‌ی دایکی کورد که له‌سه‌ر ئه‌م کیشانه‌یه رها‌تووه و زمانم به‌ (هه‌لوور، به‌لوور ته‌کامه) پشکووتوه که ئیستاش نازانم مانای چیه‌؟

له‌ سه‌ره‌تای شاعیریشمه‌وه شیعرم له‌سه‌ر کیشی خۆمالي داناوه (ئه‌مه‌گی گولان) (بلویری شوان) (رۆژگاری ره‌ش) (به‌هاری کوردستان) له‌ شیعره‌ کۆنه‌کانی من، به‌لام وه‌ک خۆم به‌وه‌زنی عه‌رووزیه‌وه نه‌به‌ستۆته‌وه له‌ کیشه‌ فۆلکلۆریه‌کانیشدا گیرم نه‌خواردوووه.

گومانم له‌وه‌دا نییه ئه‌گه‌ر (شه‌نگه‌بییری) م له‌سه‌ر وه‌زنی عه‌رووزی دابنايه ئه‌م چێژه‌ی

نه‌ده‌بوو و ئه‌گه‌ر (گه‌رمه‌شین) م له‌سه‌ر کیشی مه‌سه‌نه‌وی مه‌وله‌وی نه‌گوتبايه عاله‌میکم ده‌گه‌ل خۆم نه‌ده‌هینا گریبان و ناله. به‌کورتی من بریارم نه‌داوه له‌ کام قالبدا شیعر بگۆنچینم له‌ شیعر ده‌گه‌رپێم خۆی قالب بۆ خۆی بدۆزیته‌وه و ئارامی تیدا بگری.

رهنگه‌ هیچ شاعیرێکی کورد به‌زیندوویی سه‌ری به‌ئه‌ندازه‌ی منی له‌سه‌ر نه‌نووسرابی، پێم وایه ئه‌گه‌ر ده‌زگای (هاوکاری) بێزار نه‌بووبا و بلاوی نه‌کردبايه‌وه که هیچی تر له‌سه‌ر تاریک و روون چاپ ناکا، تا ئیستاش نووسین درێژه‌ی ده‌بوو. زۆریان بئی هه‌لگوتم، مه‌منوونیان کردم، به‌لام خۆم لێ نه‌گۆرا. جنیو! به‌لێ جنیویان پیدام، به‌لام ناو‌می‌د نه‌بووم.

زۆر شت له‌ رهنه‌کان فێربووم، به‌لام شتی سه‌یریشم هاته به‌رچاو. رهنه‌گریک نووسیبووی له‌ دنیای ته‌کنیکدا ئیتر شیعرێ درێژ باوی نه‌ماوه و بئی رهنه‌مانه‌ هه‌رچی شیعرێ درێژم هه‌بوو به‌هیچی دانا‌بوو. رهنگه‌ راست بئی و له‌ ولاته‌ سه‌رمایه‌داره‌کاندا که دراو هه‌موو شتیکه‌ که‌م که‌س وه‌ختی هه‌بئی نه‌ک شیعرێ درێژ به‌لکو هه‌ر شیعر بخوینیته‌وه. به‌لام له‌ ولاته‌ پێشکه‌وتووه‌کاندا که وه‌ختی کار دیاری کراوه و سال به‌سال له‌ دوایی ده‌دا وه‌خت بۆ خویندنه‌وه‌ی شیعرێ درێژ زۆره. له‌ ولاته‌کانی دنیای سێهه‌میشدا کام شیعرێ من زۆر درێژه‌ وه‌ختی ده‌ستیکی دۆمینه‌ ناگری، سه‌یر ئه‌وه‌یه له‌ سه‌روبه‌نده‌دا نامه‌یه‌کم له‌لایه‌ن دۆستیکه‌مه‌وه پئی گه‌بشت که له‌ ولاتیکی هه‌ره‌ بۆرژوازیدا ده‌ژی و هه‌م ده‌خوینی و هه‌م کار ده‌کا. نازانم راستی کردبوو یا نا، سویندی خواردبوو که سێ جاری تاریک و روون خویندووته‌وه. چونکه‌ خه‌لکی لادیه‌ زیاتر ئه‌و شیعرانه‌ی به‌دل بووه که له‌سه‌ر ژبانه‌ی لادێ گوتراون. (ئاره‌ق و تین) ی به‌باشترین شیعرێ من دانا‌بوو. نووسیبووی تا ئیستا شیعرێ وه‌ک ئه‌م شیعرانه‌م نه‌خویندۆته‌وه:

من جووتیارم من جووتیارم
من ده‌گه‌ل هه‌تاو هاوکارم
من به‌ئاره‌ق و ئه‌و به‌تین
دامان پشته‌وه بناخه‌ی ژین
باسکی من و تیشکی ئه‌وی
بژێوه‌ستین له‌ زه‌وی
گه‌ر جووتیار ئاره‌ق نه‌رپێژی
گه‌ر هه‌تاو تیشک ناو‌پێژی

دانیشتووی نیو کۆشک و قه‌لا
ده‌خۆن نانی گه‌لا گه‌لا؟

ئاره‌ق و تین شیعرێکی ئامال درێژی منه. که ره‌خنه‌گری ئیره به‌تاوانی درێژ بوون په‌تی کردۆته‌وه و لاویکی کوردیش که له ولاتی ئیمپریالیستیدا ده‌ژی به‌باشترین شیعی ده‌زانێ. کارم به‌وه نه‌داوه قسه‌ی کامیان راسته، ده‌گه‌ل ره‌خنه‌گری ئیره، شیعر تا کورت بی باشتره، به‌لام ئایا کورتی و درێژی شیعر به‌ده‌ستی شاعیره؟ بێگومان نا. شاعیر ده‌بی کۆل و کۆی هه‌ستی خۆی برێژی، جا ئه‌و کۆل و کۆیه‌ی زوو بو‌ ده‌رژێ یا دره‌نگ، به‌ده‌س خۆی نییه.

سی و پینج سالتیک له‌مه‌وه‌ر ده‌ستی کچه کوردیکم له که‌له‌بچه‌دا دی که له دلی خۆمدا خۆشم ده‌ویست بیدادی و ئه‌وین هانیام دام ئه‌م رووداوه بخه‌مه چوارچێوه‌ی شیعره‌وه. خۆم لام وابوو به‌هه‌زار دیر شیعر ناتوانم هه‌ستی خۆم ده‌ربهرم. که‌چی ئه‌م گر به‌تینه‌ی ده‌روونم به‌تاقه شیعریک دامرکا:

ئه‌سیری بسکی ئالۆزی کچه کوردیکم نه‌شمیلم

ته‌ماشاکه‌ن چ سه‌یریکه به‌ده‌ستی دیله‌وه دیلم

به‌لام ئیستاش ناله‌ی جوداییم به‌و درێژییه‌وه پێ ناته‌واوه و ده‌زانم کۆل و کۆی ده‌روونی خۆم نه‌پشتوه.

ئیلهامی شیعر بو‌ من وه‌خت و ناوه‌ختی نییه، جاری وابه‌ به‌رێدا ده‌رۆم یا سواری پاس بووم و شیعرم بو‌ دێ زۆر جار له‌نیو جیدا شیعرم بو‌ هاتوه که نه‌متوانیوه بینه‌وسمه‌وه و له‌بهرم چۆته‌وه به‌لام زیاتری شیعرم له تاریکی و بێده‌نگی نیوه‌شه‌ودا خولقاون.

مرۆف هه‌رچه‌ند بژی و هه‌رچه‌ند فێری هێشتا که‌م فێر بووه و زۆر شتی نه‌زانیه. وردبوونه‌وه له شیعی شاعیرێکی باشی کۆی ئه‌زمونیکی به‌نرخه‌ فێرکردم. له شیعی ئه‌و شاعیره‌دا وه‌سفی نهرمی سنگ و گهرمی هه‌ناسه و بو‌نی بسک و شیرینی ماچ و ناسکی لێو ته‌نگی ده‌می یاره‌که‌ی کراوه. به‌لام باسی چاوی کال و لێوی ئال و کولمی سوور و که‌زی ره‌ش نه‌کراوه. وه‌سفی شنه‌ی با، هاژه‌ی باران، بو‌نی گۆل و ره‌قی به‌رد و تامی میوه هه‌یه ئه‌ما باسی شه‌پۆلی رووبار، به‌رزی چیا، گه‌شی گولاله و زه‌ردی خه‌زان نییه زۆر به‌هاسانی لێره‌دا ده‌رده‌که‌وی که شاعیری واقعی ناتوانێ ئه‌وی هه‌ستی پێ نه‌کا بیکاته شیعر.

(گۆران)ی مه‌زنی خۆمان وه‌سفیکه‌ی چیاکانی هه‌ورامانی کردوه له ترۆپیکه هه‌ره

به‌رزه‌کانی ئه‌م چیا یانه به‌رزه‌تره، به‌لام کانی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی پێ له ده‌ریای بی سنوور جوانتره.

لامارتین وه‌سفیکه‌ی ده‌ریاچه ده‌کا که بێگومان - به‌زمانی فه‌رانسه - دیاره له شه‌پۆلی ده‌ریا به‌ته‌وه‌ژمتره، که‌چی کانی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی به‌به‌رچاودا نایه. هه‌ر دوو لاش هه‌قی خۆیانه نه‌ ئه‌م له لێواری ده‌ریا ژیاوه و نه‌ ئه‌و له بناری چیا. شاعیر هه‌ر له‌و شتانه ئیلهام وه‌رده‌گری که له ده‌روبه‌ری هه‌ن، ده‌یانینی یا هه‌ستیان پێ ده‌کا و له نیوانیاندا ده‌ژی.

ئه‌زمونی شاعیریش له شیعریدا زۆر دیاره. ئه‌م رۆژانه من خه‌ریکی به‌راوردکردنی شیرین و خوسره‌وی خانای قوبادی و (خسرو شیرین)ی نيزامیم یا راسته‌که‌ی بلیم خه‌ریکم له‌ژێر سیبه‌ری فارسیه‌که‌دا شیوه‌ی کوردی گۆران بزانه. له وه‌سفی شه‌ویکی مه‌ستی خوسره‌ودا بو‌م ده‌رکه‌وت که خانای کوردی دۆ نه‌دیو تا ئه‌و ده‌مه‌ی ئه‌و شیعه‌ری گوتوه قه‌ت ده‌می له شه‌راب نه‌داوه و شیخی نيزامی هاو‌نشینێ شا و شازادایان زۆر جار له‌به‌ر مه‌ستی و سه‌رخۆشی به‌کۆل برده‌ته‌وه مال.

زۆرم سه‌ر په‌شاندن. زۆرم «من، من» به‌زادا هات که قسه‌ی نه‌زان و خۆپه‌رستانه. به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌زانیش بم خۆپه‌رست نیم و باسه‌که ئه‌وه‌ی هه‌لده‌گرت. هیوادارم لیم ببورن. دیسان له کانگای دل‌مه‌وه سوپاستان ده‌که‌م و خۆشیتان به‌ئاوات ده‌خوایم.

ناسۆگه

نوسه‌رانی به‌پێزی رۆژنامه‌ی خوشه‌ویستی پاشکۆی عێراق!

به‌داخه‌وه نه‌متوانی زوو داخواری ئێوه بده‌مه‌وه. هه‌یوای لی‌بوردم هه‌یه. من ئه‌وه‌نده به‌فیز نیم وه‌لامی داخواری دۆستان وه‌ دوا‌بخه‌م. به‌لام له‌به‌ر ده‌رده‌داری و له‌ش به‌باری قه‌له‌مم رۆناوه، کاغه‌زم پاموسیه‌وه و ماڵ ئاوا‌ییم له‌ دنیا‌ی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر کردووه. زۆر شی‌عر و نووسینی ناته‌واوم هه‌ن که‌ جارێ وازم لێ هێناون.

کچ و کوره‌ خوشه‌ویسته‌کانی کورد زۆر نامه‌ی جوان و پر سۆزم بۆ ده‌نووسن که‌ ناتوانم جوابیان بۆ بنوسمه‌وه، ده‌ترسم وا بزانی من له‌ بورجی عاجدا ده‌ژیم و فیزم ناهێنێ دوو دێریان بۆ بنوسم. که‌چی من خۆم ده‌ناسم و ده‌زانم زۆر له‌وه‌ی بچووکتر و که‌مترم که‌ رۆله‌ پاکه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌م ریزم لێ ده‌گرن. به‌لام بێ پرستی و که‌م پرستی روزه‌ردی ته‌وانم ده‌کا. ویستووتانه‌ بیره‌وه‌رییه‌کی خۆمتان بۆ بنوسم. به‌لام تا ئێستا کام که‌سی رۆژه‌لاتی له‌ خۆی رادیوه‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆی وه‌ک (رۆسۆ) بنوسی، تا من بوێرم. هه‌رچه‌ند لام وایه ئه‌ویش ئیعترا‌فاتی ته‌واوی نه‌کردووه. چونکه‌ ژبانی هه‌موو که‌س ده‌می وای تێدا هه‌یه که‌ رووی نایه‌ بۆ نیزی‌کانی خۆی بگێرێته‌وه ته‌نانه‌ت ده‌یه‌وی له‌بیر خۆشی به‌ریته‌وه.

من ژبانیکی پر کوێره‌وه‌ری و سه‌ختم رابواردووه ئه‌لشان نامه‌وی به‌بیره‌وه‌ری تال و تفت بتانکه‌مه شه‌ریکی خه‌می خۆم له‌ شی‌عریکدا نووسیه‌مه:

«شینم گه‌لێ گێرا خوشیم که‌م دیوه

شادی ده‌لێن هه‌یه، به‌لام نه‌مدیوه

هه‌له‌وه‌دا بووم له‌ دووی په‌ری ئازادی

تووشی نه‌بوم نه‌له‌ودیوه نه‌له‌م دیوه»

له (له کوێوه بۆ کوێ) دا تا راده‌یه‌ک خۆم به‌خه‌لک ناساندووه. با بیره‌وه‌ری ئه‌وه‌تان بۆ بگێرێمه‌وه. چۆن هاتمه سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی خۆم بنوسم. هێشتا وا پیر و که‌نفت و که‌له‌لا نه‌بووبوم و په‌نگی مردووانم له‌سه‌ر نه‌نیشته‌بوو. جارێک کا‌برایه‌ک که‌ نمونه‌ی نووسیم دیوو و ده‌زمانی ئه‌م گومبه‌زه‌ چ شه‌خسیکی تێدا؟ هاته‌ لام و کاغه‌ز و قه‌له‌می ده‌ره‌ینا و خۆی ئاماده‌کرد پرسى:

«ناوت چییه؟ باوک و با‌پیره‌کانت ناویان چی بووه؟ که‌ی و له‌ کوێ له‌دایک بووی؟»

زانیم ئه‌م کا‌برایه‌ ده‌یه‌وی له‌سه‌ر که‌ولی من نانێ بخوا؟ پێ که‌نیم و گوتم:

«مامۆستا! ئه‌دی بۆ ناهه‌رمووی که‌ی کوچی دوا‌یی ده‌که‌ی؟»

ئه‌وه هانی دام سه‌رگورشته‌یه‌کی کورت و پر پێچ و په‌نای خۆم نووسی. شه‌ویک دۆستیکی زۆر خوشه‌ویستم گوتی: «هێمن! نه‌حله‌تی خوات لێ بێ ئه‌گه‌ر (له‌ کوێوه بۆ کوێ) ته‌واو نه‌که‌ی» گوتم برا: «من له‌تۆ با‌شتر ده‌زانم چه‌ن بۆشایی له‌ نووسینه‌که‌مدا هه‌یه، به‌لام وه‌زعی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی له‌وه‌ی زیاتری هه‌له‌ده‌گرت. ئیستاش له‌به‌ر که‌م هێزی کارم بۆ نا‌کرێ. ناهومێد نیم. به‌لکو توانیم زۆر شتی دیکه‌ی لێ زیاد بکه‌م به‌لام دل‌نیام قه‌ت ته‌واو نابێ.»

با ئه‌وه‌شتان بۆ بنوسم ئه‌م رۆژانه‌ ده‌سنوسیتکم دی به‌سه‌رهاتی چه‌ند شاعیری کلۆلی کوردی نووسیه‌بوو. هێندێکیان ده‌ناسم و ده‌زانم درۆی چۆنی بۆ هه‌له‌به‌ستوون. منیشی به‌سه‌ر کردبووه. پروام پێ بکه‌ن ئه‌م نووسه‌ره‌ به‌ریزه‌ هه‌رگیز منی له‌ نزیکه‌وه نه‌دیوه و نامناسی. که‌چی نووسیه‌یه‌تی «هێمن له‌ زمانێ عه‌ره‌به‌یدا زۆر شاره‌زایه». ئه‌وانه‌ی ده‌مناسن ده‌زانن من عه‌ره‌بی هه‌ر نازانم. بیرم کرده‌وه به‌زیندی سه‌ری ئاوام له‌باره‌یدا بنووسن ده‌بێ که‌ لاقم درێژ بۆوه چ بنووسن؟

هه‌لم بۆ هه‌له‌که‌وتووه وه‌لامی ره‌خنه‌گریکی ورد و باش بده‌مه‌وه که‌ گوتی: پاشماوه‌ی گیانی چینه‌یه‌تی لیت نه‌گه‌راوه له‌ پێشه‌کی تاریک و رووندا ناوی ژنه‌که‌ت بنووسی. ره‌خنه‌یه‌کی یه‌که‌جار ورد و به‌جێ بوو کورد گوتویه‌تی: «خووبه‌کی بگری به‌شیری ته‌رخ‌ی نا‌که‌ی به‌پیری» ئیستاش نه‌چووه بچێ ژنه‌که‌م ناوی «ئایشه» یه‌ یادی به‌خێر.

۱۹۷۷/۱۰/۲۱

كورد بۆ گشتى شاعيره؟

ئەم جيهانگەر، رۆژھەلا تەناس، جوغرافيازان، مېژوونوس و تەنانەت فەرماندە دلرەق و خويىن خۆرانە و دىپلوماتە فيلەزان و چاۋنەزىرانەى بۆ ھەر مەبەستىكى زانستى و ھەر كارىكى لەشكرى و سىياسى رىيان كەوتۆتە خاپورە ولاتى كوردستان، ئەم مەلبەندە سەير و سەمەرەى جيهان و كوردى لىقەوماو، زۆرلىكراو و پاشكەوتويان ديوە و ناسىوہ و چاك و خراپ، راست يا درۆ، دوژمنانە يا دۆستانە شتىكيان لەسەر نووسىوہ و ھەموو لەسەر ئەم دياردەيە يەكدەنگن كە «كورد گشتى شاعيره».

من ناوئىرم وا بەراشكاوى راى خۆم دەربىرم و وشەى گشت بەكارىنم، بەلام دەوئىرم وەباليان بۆ بكيشم و بلئىم راست دەكەن و كەم كورد ھەيە شتىكى بەناوى شىعر نەگوئىن تا خەلك پىتى نەبىژن «شەندە لە مەندە كەمترە».

نابى و بەساكارى بىوانىنە ئەم دياردەيە. رەنگى ھەروا بەخۆراپى نەبى كە كورد ئەوئەندە شىعر دۆستە. ئەم دياردەيە پەيوەندى دەگەل مەلبەندى ژيان و چلۇنايەتى بارى ئابوورى، سىياسى و كۆمەلايەتى و فەرھەنگى دانىشتوانى كوردستاندا ھەيە.

راستە كوردستان گەرمەسىرى قاقىر و كراڤ و پروتەن و دەشتى بەبىتوون و بىروون و كاكى بەكاكى، بى ئاو و كەم باران و دزىبوشى ھەيە. بەلام بەشى ھەرە زۆرى ئەم مەلبەندە، جوان و دلگر و ھەست بزويئە. چيا سەربەرز و گەردنكىشەكانى كوردستان كە دوندىان دە جەرگى ئاسمان چەقىوہ، سەرنجى ھەموو رىبوارىك بۆ لای خۆيان پادەكىشن، ئەم كەلە پىياوانەى لە گىيانى خۆيان بىوورن و بەچنگە كركە بگەنە ترۆپكى ئەم چىيانە، گەوالە ھەوران لەژىر پىتى خۆياندا بەدى دەكەن. ھەواى سازگار و بى خەوش و ئاوى زولال و سارد و روونى ئەم كوئىستان و كەويانە، نوالە زەنوئىرەكان وا دەخەملئىن، گولە جوانەكان وا دەپشكوئىن و گىاوگژى مېرگە بژۆئەكان وا تىك دەچرۆئىن كە باشترىن شاعىرىش لە ھەسفى ئەواندا دادەمئىن. خۆ باسى ھۆبە و ھەوارى باسەفا، شمشالى شوان بگرە و بەردەى كابانى نازدار و شەنگەبىرى كىل گەردن لە داوئىنى كوئىستان، كوا بەزمان و قەلەم تەواو دەبى، سىرەى سەقر و ھەلۆ، قاسپەى كەوى كورادە خواردوو، ورىنگەى بولبولى سەرمەست، جىرەوى چورە و چۆلەكە، مۆسىقاىەكە كە كوئىرانىش لە بەزمى بەھار بى بەش ناك، لىر و جەنگەلى كوردستان بەو ھەموو زولمەى لىتى دەكرى ھىشتا فېنكاىى دلانە، كىلگە و دەشت و كانىاو و رووبار و زى و زناوى ئەم ولانە وشكەسۆفېش دەخاتە

گۆرانى چ دەگا بەشەوگەرى دلئەرى سەوداسەرى دەنگ خوش.

زارۆكى كورد دەگەل ھاوئىژرا سەر پىشتى لانك و بەدەسرازە پىچرا و سەرسىنگەى پى دادرا، گوئى بەئاھەنگى بلاوئىنى لایى لایى داىكى زەحمەتكىش و ھەژارى كورد راڤى. كە گىيانى لە چەنگ نەخوشى مندالانە كە بۆ خۆتان دەزانن چۆن كۆريان لەبەر داىكان دەرفىنن رزگار بوو، زمانى بە «خلوور بلوور تەكامە» راڤى كە گەورەتر بوو چ كچ بى و چ كور لەنىوزىل و زال و پەين و پال «حىلانە» دەكا و دەلئى: «ئەمن و تۆ مندالين، بەجووتەى دەسمالين، لەنىو پەين و پالين» ھەر دەستى دارى گرت، دەچىتە بەر دەسلەوەر، بزن و مەرى شەل و نەخوش و ئەم بەر ئەوبەر شەرە بالۆرە دەكا.

كەم كچى وا ھەيە كە گەبىشتە دەوروبەرى خۆناسىن بچىتە بەر ئاژەل، ھەرچەند بوختانى ناكەم بەچاوى خۆم دىومە قەيرە كچ نەك ھەر بەرۆژى روون بەلكو بەشەوى تارىك چۆتە بەر مەرى و شىپەخوار و شەوئىنى داوہ و ئاخىرى مەرى باوكى لەچەرى لەسەر ھەوشە بەجى ھىشتووہ و رەدواكەوتووہ. بەلام شتى وا كەم ھەلدەكەوى. وەنەبى كچ كە نەچووہ بەر مالان بەسەستەوہ، نەخىر شىياكە رشتن، ھەوشە مالين، تەپالەكردن، لىژدەوہ لىدان و دەوئەلان دانان كارى ھەرە سووكنى، دەسكەنە، كىشە، گىرە، خۆيان مالين، بالەكەو و گىژەو دەگەل باب و برايان دەكا. مەرى بزن و مانگا دۆشىن و پەنىر كوشىن و لۆرك و شىرئىر كولاندنەوہ و مەشكە ژاندىش دەگەل داىك و خوشكان فىر دەبى. ھىشتا ئەستىرە بەئاسمانەوہ ھەن ھەلدەستى و ماستى جمك لە مەشكەى گاوس دەكا و وەبەر گورمانى دەدا و بەو ھالەوہ دەس لە شىعر ھەلناگرى و پىتى ھەلدەلئى:

مەشكە بژى بەيانە
شەدە رەشمان مىوانە
قەدرى لەسەر چاوانە
مەشكە سوورئىم نەژاوە
وہكەف و رۆن گەپراوە
كبابانم لى تۆراوە
مەشكەم مەشكەى مانگايە
لۆلەپ لە دار خورمىايە
شلقەى گەيىبە بەغدايە
مەشكەم مەشكەى گارەشى

ههلمان دا له گاهه شی
مهشکه مهشکه ی له بلیندی
له ده رکی دهوله مهندی
له خړینگی بازیه ندی

نهم شیعرا نه و زور له وانه ش جوانتر دهلی تا مهشکه دهژی و بهر مهشکه رډ ده کری، نهم
کیژ مهشکه ژینه ده گاتې، باوکی یا ژن به ژنه ی پی دهکا و یا شیربایی و درده گری، نوشی
گیانی نه بی، رهنجی بویه کم جار شوی خه نه بهندان دهسته خوشکان خاوتی بکه نه وه و
چلک و چه پوری له لاق و له تهر و مهچک و زندی دامال و بهقه ولی خویان بیرازینه وه
و تارای سووری پی داده ن و که بوو کنی هاتن بیبه ن. دیسان شیعر سهره له داده توه و
شایه ر دهلی:

نایه ته دهر نایه ته دهر، بووک یاخییه و نایه ته دهر
له چیمه نان، له چیمه نان، بووک یاخییه و نایه ته دهر
دایکی بووکیم ده کورکینی، بووک یاخییه و نایه ته دهر

مانگی هه نگوین و شتی وا که له شاران نیستا باوه له لادی نییه، بووک نه و په پری سی
رژان له کاروباری مالتی مه عاف ده کری، دوو باره، سه وه ی ریخ رشتن، لوله پ و دوزه نگی
مهشکه، ویزبنگی گپزه و له خرمه تی دان، سه رباری نه وه پرته و بوله ی خه سوو، ته وس و
لاتاوی دش و چه موله ی هیوه رژی شتی دیته سر، دیسان بووکی تازه په نا ده باته وه بو
شیعر که پیویست ناکا نمونه یان بینمه وه.

هینده ی پی ناچی نه ویش ده بیته دایک و به منداله که ی هه لده لی، به پیی ته مه نی ناوی
ده گوری: دید، خات، یای، پوور، دایکه و نه نه ی پی ده گوتری. نه و کچوله ی حیلا نه ی
ده کرد و شیعی به پیکه نینه وه ده گوت که کوریان به نیجباری ده گرت ده ردی دلی خوی
به شیعر دهکا و ده لی:

هه لنه گری هه ی هه لنه گری له په هله وی زولم و زور
ره بی شاپوور شای بری هی نامه نه حمه دی کور
یا:

کورم گه وره کرد به قه ندی شاری
ره زا شا بردی له بو نیجباری

ته نانه ت که زور پیرو بوو له شینگایاندا شینگیری دهکا و به شیعر به مردوو هه لده لی:
خه لکی به تالانی ده چوه، مه ره، به رانه، یه خته یه، شه که، نه من به تالانم چوته وه به ژنی
باریک و قه دی زراو و چاوی ده به له که.

که و ابو ژنی کورد ده گه ل شیعر ده ژنی تا گله بانی چاوی ده کری. هه روه ها نه م کورپی که
به مندالی ده گه ل کیژ که حیلا نه و شه ره بالوره ی ده کرد که دهستی پاشباری گرت و توانی
هوگانیک و سه ره وه بدا ده که ویتنه زحمه ت کیشان. به ده نگی به رزی خوی و باوک و
باپییری گاره ش و گابه ش به نه قیزه تییان ده وه ژینی و ده لی: باره، خه ته، هه لینه هو و هره
به قوریانت بم، که گای وچان دا ده نگی خوش بی یا ناخوش گورانی ده لی:

بریا دهرزی بام تیژ و ته نک بام
ده روزه وانی سینگ و مه مک بام

هه واکه ی ده گوری و ده بیژی:

هه لم گرن نه و بهر نه و بهر
بمه نه ماله باب نوکر
شینم بو بکه ن شه ده به سر

ده یکاته نایشیل مامان و ده لی:

به هه وران به هاره
ده یخوین کولاره
یار کوله م لی دیاره

***

چەند نوکتەيەك لەبارەى مێژووى ئەدەبى كوردىيەوه

پۆرژىكى هەرە گەرمى هاوینی مەهاباد بوو، دەگەڵ كۆنە دۆستىكى خۆشەويست، قسە خوش، خۆپن شیرین، رەزا سووك و ئەدەبدۆست و لێزانم دانیشتبووين، كەس ئاگای لە دلى كەس نىيە. منیش نەمدەزانی ئەم دۆستەم كە ماوەيەك بوو، بەكتریمان نەدییوو چەند بەدیداری من شاد بوو. بەلام من بەدیتنى ئەو، دلەم فێنك بۆوه، كۆل و كۆى دەروونم دامرکا و خەم و پەژارەى چەند سالى تەمەنم رەوى.

لە ژووهرە گەرمەكەمدا كە هەرگیز پانكە و كۆولپىر بەخۆوه نەدیوه، لە تەنیشت يەك دانیشتین و گەرمى قسان بووين، قسەمان لە گرانی، كۆپین، لە كەسادى بازار، لە نەفرۆشانى هیندیك شت و لە رمپین و برەوى شتەكانى ديكە نەكرد. باسى ئەنگران و هەلمسان و دەولەمەندبوونى بەعزە كەسىك و دامالان و هەژارارى و نەدارى بەعزىكى ترمەن بەزاریدا نەهات. تەنانەت لە جووت و گا، جۆگە و جۆمال، بەند و بناوان، باخەوانى و شوانى و گاوانى كە تا رادەيەك سەرمان لێ دەردەچوو نەدواين.

ماوه تەنگ بوو، پۆژ درەنگ بوو، دەبوو زوو لێك جوێ بىنەوه. بۆ بىستنى ئەو چەشنە قسانەى لەسەرەوه باسمان كرد ماوه زۆره، روو لە هەر شوپین و مالىك بكەى باس هەر ئەو باسەيه.

دەسمان كرد بەباسى ئەدەبى. چ بكەين هەردووكمان ئاشق بووين، نەخۆش بووين، نا نا گیل و گیل بووين! كەسىك وەك ئیمە نەخۆش و ئاشق و گیل و گیل نەبێ، دەزانێ شیعەر و شاعیرى و ئەدەبدۆستى لە كوردەواریدا بەهیچ دەور و زەمانان نەبۆتە نان و ئاو. بەتایبەتى بۆ ئەو دوو كەسە جگە لە ئاوارەيى و دەربەدەرى و چەرمەسەرى چ سوود و قازانجى نەبووه.

با فېش و درۆ و دەلسە نەكەين، ئیمە ئیستاش مێژووى ئەدەبىيەكى ئەوتۆمان نىيە جىي متمانه بێ. بۆ ئۆنۆنە نالى شاعیرى گەورەى كورد رەنگى دىوانەكەى لە هەموو شاعیرىكى تری كورد پتر چاپ كرابێ. بەتایبەتى مامۆستا مەلا كەرىم و كۆرەكانى ئەوپەرى زەحمەت و رەنجیان لەسەر دىوانەكەى كیشاوه و ئەوئەندەى هێزبان پێ شكاوه شیعەرەكانیان شى كردۆتەوه، بەلام بۆ ناساندنى خۆى هیچ بەلگە و سەرچاوهيەكى پروا پێكراومان گیر نەكەوتوو. بەراستى من بۆ خۆم زۆر سوپاسى ئەو باوك و كۆرانه دەكەم.

ئەگەرچى لە هەرەتى لاوهتیهوه خەربكى تىگەيشتنى شیعیرى نالى بووم، بەخۆبندەوهى

كتیبە بەنرخ و نایابەكەى ئەوان پتر مانام لە شیعەرە وردەكانى هەلكراند. ئەوى هیشتا تارىك ماوهتەوه و بەوتووێژى كاك عەزیز و شىخ تەهاش رووناك نەبۆتەوه، ژيان و سەرگورشتەى ئەم شاعیرە مەزنەيه. ئەگەرچى دەلێ: «لێوى تۆ ئاوى بەقا من خدرم» من دوودلەم ناوى خدر بووبێ. چونكە بۆ ئەو كەسەى كە شاعیرە سەد داوى ناوئەتەوه. ئەوى شاعیریش بێ دەزانێ ئاوى ژيان و خدر پێكەوه پەيوەندىيان زۆره و بە چى دياره ئەوهش يەكێك لەم داوانە نەبێ كە ناویەتەوه. گریمان ناوى خدر بووبێ، باوكیشى ئەحمەد شاوہيس بووبێ، ناوى داىكى چىيە؟ كام قورئان و كتیبى پەرزەردمان لەدەس دا، نەك پۆژ و مانگ بەلگۆ سالى لەدايكبوونى ئەويان لەپشت نووسرابێ؟ دەزانين لە كوردستانى ئازیز تەرەبووه، سەرى خۆى هەلگرتوو و رۆيشتوو. روونە بەخۆشى خۆى نەرويشتوو چونكە بەئاشكرا دياره زۆرى پەروشى ولاتەكەى بووه. جگە لەم دوو شیعەرەى كە تاسەى خۆى بۆ دیتنەوهى ولات و دیدارى دۆستان تیدا دەرپرويه لە شیعەرە ئامال درێژ و پڕ سۆز و كۆلەكەيدا:

قوربانى تۆزى رێگەم ئەى بادی خۆش مروور

ئەى پەيكي شارەزا بەهەموو شارى شارەزور

ئەوپەرى هەست و سۆز و پەژارەى خۆى دەرپرويه و سەلماندوويەتى دەردى غوربەت چ دەردێكە؟ لەم دوايانەدا بۆتە باو و دەلێن و دەنووسن لەو قەسىدەدا كە نالى بۆ سالى ناردوو و واى گوتوو. بەلام چۆن دەتوانن بەسەلمێن ئەم شیعەرەى بۆ سالم ناردوو؟ ديسان تەماشای شیعەرەكە بكەنەوه بزنان نالى تا قافیه مەوداى داوه باسى شارەزور، بەتایبەتى سلىمانى خۆشەويستى كردوو، تەنانەت ريشى زوورى كاكە سووريشى لەبیر نەچۆتەوه. بەلام ناوى سالى نەبردوو كە وا بوو، ئەوه سالمە ئازايەتى كردوو و جوابى نالى داوئەتەوه. بەلێ بەراستى ئازايەتى كردوو: يەك وێراويەتى جوابە جەنگى نالى كردوو كە كارى هەموو كەس نەبووه و پایەى شاعیرى خۆى بردۆتە سەر، دوو، پەژارە و داخى دلى لە نەمان و بنەپر بوونى بنەمالەى بابان دەرپرويه و سێ ئازايانە زۆلم و زۆرى بلحە پۆمىيانى روون كردۆتەوه و چەند بەكۆل و سۆزەوه دەلێ:

زستانى ئەووەلێن بوو، دپا بەرگى شىخ هەباس

رۆمى ئەوئەندە شوومە، لە شەخسەيش دەدا زەرەر

دياره سالم ئەو شیعەرەى ناردوو بۆ شام تا بەدەس نالى بگا. بەلام ناحەقم نىيە بلێم بەچى دياره نالى نىشتهجىي شام بووه؟

«بۆمولكى شامە نامەيى من سوويى نالىيە»

ویدهچێ ئەو وهخته نالی له شام بووی. بهلام چوونی نالی بۆ ئەسته مبول جیگای گومانه، چ دهگا بهودی لهوئ ژنی هینابن و ژيانی رابواردین و ههر لهوئ مردبێ و له فلان گۆرستان نیتراين، گومانی تیدا نییه نالی چۆته حج و زیارهتی مه دینهی کردووه و شیعرناس دهزانێ و تیدهگا چۆنی به بیابانی بیروونی بێ ئاو و گیای عه ره بستان هه لکوتوو، چۆن سه نای خوا و خوشه و یستی خوی به جێ هیناوه و دهگه ل ئەوه شدا چهند مه زلومانه و هه ژاران و کوردانه چاره رەشی و بێ به شی کوردایه تی خۆی ههر له بیهر نه چۆته وه و ده لێ: «کوردی دهوری شاره زوورم».

زۆر دوور رۆیشتم. بۆ باسی حه ریق ئەو شاعیره مه زنه که مه کته بی شیعی نالی هینا موکریان و له وه مه لئه نده ههر کهس شیعی کوردی گوتوو یا ده لێ بێ ئەم لاو ئەولا لهوی فیرووه، نه کهم؟ تا ئیستا چی لێ نووسراوه و گوتراوه به که لک بێ؟ من بۆ خۆم له سه ره ئەو شاعیره گه وری که غه زه لی وه ک:

هینده بیزاری که زانیومه به زاری نایه وه

دوور له بالا کهت سه رینی نا هومیدیم نایه وه

یا:

چاوه کهم دوینێ له گولشه ن گول به عیشه خۆی نواند

نه ک نه ک گیر بم، به مه رگی تو قه سه م هیچ نه مدواند

گوتوه، ههر ئەوه نده ده زانم، ناوی مه لا سالح بووه، نیزی که ی چه رخی که له وهی پیش له و دیورا هاتۆته ئەم دیوه له خانه قای لووسا و کان یا خانه قای شیخی بورهان گیر ساوه ته وه و زۆری عاقیده به شیخ بووه. نازانم له کوئ، به لام له سه ره شیعی ریک «ئیعزامولولک» - فیئودالی مه شهوور - ریشی لووس تاشیوه. ئەوه بۆته هۆی ئەوه بیته سابلانغ و بیته مه لای مزگه وتی حاجی سه ید حه سه نی خزمی خۆم. ئەو که سانه ی چل په نجا سال له وهی پیش چاویان به و مزگه وته که وتب، ده گه ل من ئە گه ر بلیم برسیا به تی و هه ژاری و ناچاری نه بوو یا هیچ کۆلکه مه لایه کیش به پیش نوێژی ئەم مزگه وته رازی نه ده بوو. ره نگبێ پیش سالی ۱۳۲۸ی کۆچی که سالی وه فاتی شیخه، مردبێ و له گۆرستانی مه لا جامی نیتراوه و ههر خوا ده زانی ئیستا گۆره که ی بناخه ی خانووی کام موسلمان بێ. خوا بکه م لای سه رووی هال یا میوانخانه بێ و نه کرابیته حه مام و شتی وا.

مه هابادی ئیمه تاقه شاعیری کی به ناویانگی لێ هه لکه وتوو که خه یا بانیکی خوشیشی به نیوکراوه، ئەوه جیگای شانازییه. من با خۆم مندال نه که مه وه. زۆرم له و که سانه دیون که

شاگردی مه کته بخانه ی وه فایی بوون. به لام کۆنترین دیوانی ده سه خته تی وه فایی له به غدا سه ری هه لدا و مامۆستا قه ره داغی زۆری نووسی و که می له سه ره ژیان و مردنی وه فایی زانی. ئە گه ر گوتم تاقه شاعیری مه هاباد میرزا ره حیمی وه فایی بووه، تا ئەو جیگایه ی من بزانه ئەو شاره دلگه ر جوانه، قه ت شاعیرگر نه بووه. چهند غه زه لی کی میرزا سه لیم ناویک له کۆنه به یازاندا هه بوون که پیم وایه له بیهر چونه وه. ره نگه ئەو میرزایه ش سابلانغی بووی. دهن شاعیره کانی موکریان وه ک ئە ده ب، سه ید ره شیدی شه هید، سه یفی قازی، میرزا له تیفی قازی، خاله مین، حه قیقی، سه ید کامیل، هه ژار ئە گه ر له م شاره ش له دایک بووبن، له لادی ژیاون جا بۆیه ده لیم، زمانی کوردی خاوین و ساکار ده بێ له دی فیترین نه ک له شار. جا با ئەو شاره، سابلانغی پیشوو یا مه هابادی ئیستا بێ، که هه تا بلتی جوان په روه ره. جگه له چهند غه زه ل و دوو به یتی نه بێ له شیعه رکانی مه لا حه سامه ددین زیاتر نه مبیستون که خه لکی بۆکان و ده ورو به ری بوو. تو خوا که ی ئەو تاقه شیعه ره سه نییه:

لیوی له علی جینیوی دابوو به من

قینی بنیاده مه منیش گه ستم!

که بلتین شاعیری کی ناسک خه یال و باش بووه؟ هیوادارم دیوانی ته وای ئەو شاعیره کۆ کرابیته وه و رۆژیک بکه ویتته به رده ستان.

پتیوست ناکا، من خۆم جحیل بکه مه وه، نیزیامی گوته نی: له شه شی شه ست رزگار بووم و به ره و حه فتا ده چم و ورده هه نگاوی به ره و گۆر ده نیم. تازه به هیوا نیم جحیلا یه تی بکه م. گوئ سوانان بگرم. به لێ من پیاو بووم که «شاعیری ک» به کویری له برسان و له خه مان عه مری خوی به جێ هینا. دیبووم ده زمانی چهند زانا و خوینده واره، چهند کۆمه لئاسه. له پینج خسته کییه فارسییه که ی و قه سیده کوردییه که ی: «شاعیر عوموم که وتنه مه قامات و بۆله بۆل» دیاره که چهند جامیعه ناسه.

ئه گه ر ددان به وه دابنیتین که ئە ده بیاتی نووسراوی کورد، مه به ستم فۆلکلۆری ئە ده بی نییه، ره وتی سه به که کانی ئە ده بی فارسی گرتوو، ناچارین بلتین که م شاعیری وامان هه بوون له سه بکی خۆراسانیدا به قه د «شاعیری ک» سه رکه وتووبن. قه سیده که ی سیلاوی مه هاباد، ئەو قه سیده ی که له زه مانی ده سه لاتی ره زاخانی خوینرێژدا ره خنه ی له ره فتاری ناله باری کاربه ده ستانی ئەو زه مانه گرتوو و به و نیوه شیعه ره ده س پێ ده کا: «مودده تیکه نه فسی حیز حوکی خراوم لێ ده کا» شاهیدی قسه که من. ره نگبێ ئیستاش ئەو ناژانانه مابن که به ئە مری شاره بانی ره زاخانی، مه ندیلی مه لایان، شه ده ی لاوان، چارشیوی ژنان،

نیفہ کی رانک و پانتوئل لہ بہرانیان دہسوتاند، فری دہدا، دہدری و دہبری و ئہ گہر کہس دیار نہبا بہ بہرتیل رازی دہبوون. کہ مہلا مارف لہ بارہی ئہواندا گوتوویہ تی:

دہچمہ سہر چۆم و خہ یابان یہک نہ فہس ئاسوودہ بم
شہ ہرہبانی حازرہ و داوای کلاوم لی دہکا

بئ شک ئہو سجیل نووسانہ زیندوون و ئہ گہر ئہم شیعہرہ بخویننہوہ، تک تک ئارہق دہرینن کہ بۆ خوین دہزانن ئہو سہردہم چوینان خہ لک دہروواتاندہوہ کہ مہلا مارف لہ بارہی ئہواندا گوتوویہ تی:

سہیری خوشتہر من کہ مہعرووفم لہ نیو ئہم شارہدا
تازہ ئیحسائیہ داوای ئیسس و ناوم لی دہکا

لہ بیرمہ شہوئیکی لہ دیوہ خانہ میرزا رہحمہ تی شافیعی، رہحمہ تی خوای لی بئ، کۆمہ لیک گہورہ پیاو و شیعرناس کہ ئہوی لہ بیرم مابئ یہکیان مامۆستای مہزن تورجانی زادہ بوو، تاریفی ئہو شیعرہیان دہکرد. کہ مہلا مارف بۆ شافیعی ناردبوو. من بہئہدہب لہسہر چۆک دانیشتبووم و متہقم نہدہکرد تا گہیشتنہ ئہم شیعرہ:

جائیہزی شیعرم لہ تو ناوی مہگہر بارئ رہزی
تا سہر و رووی دوزمن و بہدخواہی توئی پئی رہش بکہم

ئہو دہم و دہدنگ ہاتم و گوتم ئہم شیعرہ مانایہکی دیکہشی لہ بندا ہہیہ ئہویش ئہوہیہ کہ میرزا رہحمہت ئہوہندہی دوزمن و بہدخواہ ہہیہ کہ بارئیک رہژیان دہوی تا مہلا مارف روویان پئی رہش بکا. مامۆستا تورجانی زادہ تاویک مات بوو و گوتی: «ئافہریم رۆلہ تو کیبی؟» خۆم پئی ناساند گوتی: «لہکن کیبت خویندوہ؟» گوتم: «لہ خزمہت مامۆستا فہوزی» گوتی: «ئہوہ بۆیہ شتی وا دہزانی».

بہلئ مہلا مارف ئہو کہسہ بوو کہ بہو ہہموو زانست و ہونہرہوہ بہزگیٹک تیر و بہدوو زگان برسی بوو. دواہش کہ مرد و ہک حہریق لہ گۆرستانی مہلا جامی نیژرا و گۆری ئہویش و ہک گۆری ہہزاران مہلا و سہید و پیاوچاک بہدہستی «وہرہرام» تہخت کرا. ئای ئہوانہی مندالن قہبرستانی مہلا جامیان نہدیوہ کہ بیجگہ لہوہی گۆرستانی موسلمانان بوو، ہہزاران کیلی میژووی و جوانی تیدا بوون کہ ہہموو موسلمانان شاردیاننہوہ و لہ نیویان بردن. من بۆ خۆم کیلیکم دیسو کہ نہویکی لوتفعہ لیخانہ زہند ہہلئ کہ ندبوو و بہخہتییکی زۆر جوان بوو. بہئاواتم گۆری مہلا مارف لہ حہوشہی مالئیک دابئ و گولکاری و چیمہن بئ.

پیشہ کییہک بۆ ((پیکہ نیسی گہدا)) ی ہہسہن قزلجی

شہو درہنگانہ، بیتدہنگییہکی بہسام ژوورہ سارد و سر و چۆل و ہۆل و نیوہ تاریکہ کہی داگرتووم. لہ خویندنہوہی ئہم چیرۆکانہ بوومہوہ، لہ حالئیکدا کہ کاریکی زۆریان کردۆتہ سہر میتشک و دہمارم و وردہ فرمیسیکیان پئی ہہلوہراندووم. بہئہسپایی دہفتہرہ کہ دادہنیم. چراکہ دہکوژتینمہوہ، لہ جیگاکہم دہخزیم و چاو لیک دہنیم بہلکو سہرخہویک بشکینم و خہم و پہژارہم برہوینم.

کہچی خہیال ہہلمدہگری، دہمبا... دہمبا... دہوہناو دہوہن و رہوہزاو رہوہز بہسہر بہفری سہری کویتستاناندا، بہنیوہ دارستان و لیرہ چروپرہکاندا، بہپیدہشت و گۆر و نہرمانہکاندا، بہنوالہ زنویر و بژوینہکاندا، بہبہستینی چۆمی (تہتہہوو) دا بۆ شارہ خونچیلانہ کہی مامۆستا، بۆ بۆکان، بۆ بووکی شارہکانی کوردستان، بۆ کانگای ئہوین و دلداری، بۆ مہکۆی خہبات و فیداکاری بۆ بہر سہلای سہرداری شہہید، بۆ سہر حہوز و کانہ جوان و بہناویانگہ کہی، بۆ تہماشای بہژن و بالا و خال و میل و چاو و برۆ و کہزئ و ئہگریجہ و پووز و بہلہک و سہر و شہدہ و شان و دہسمال و قہد و پشتینی کیژہ بۆکانیان، کہ دہستہ دہستہ و پۆل پۆل و ہک میگہلی مامز و ئاسک بہلہنجہولار و تاسکہ تاسک دینہ سہر حہوز، و ہگۆزہ سوور و نہخشاوہکانیان بہناز لہ کانی ہہلدہدہن و وینہیان لہ ئاوینہی روون و بئ گہردی حہوزہ کہدا جیلوہیہکی ئاسمانی ہہیہ کہ فریشتہ و پہری و ہبیر دہینیتہوہ شعور و زہوق مشتومال دہکا و ہہست و خہیال دہبزوینئ.

گویم لہ دہنگی ئہو مندالہ رہزا سووک و بژۆز و رووتہلہ ہہلوہ فرۆشانہ دہبئ. کہ تہبہکی ہہلوہ دہگپرن و بہہوایہکی خویش پئی ہہلدہلین و ہاوار دہکەن:

ہہلوای تہن تہنانی، ہہتا نہیخۆی نایزانی

لہ جیگاکہمدا ئہم دیو و ئہودیو دہکەم. بہناہومییدیہوہ ہہناسہیہک ہہلدہکیشم و لہ بہر خۆمہوہ دہلیم، خۆزگہ و ہہزار خۆزگہ منیش وا پیر و کہنہفت و شہکەت و کہلہلا نہدہبووم. ئہوہندہم ہیز و گوپ و تین و توانا دہما تا پر بہئامیزم لہو چیرۆکانہ ہہلگرتبا و بہہموو شار و لادی و کووچہ و کۆلان و خہ یابان و باژیری کوردستاندا گہرابام و یہک بہخۆم ہاوارم کردبا:

خہلکینہ ئہگہر شتی لہ ہہلوہ شیرینتر و لہ گولالہی نوالان بہبۆن و بہرامہترتان دہوی

وهرن، وهرن بخویننهوه، بخویننهوه تا ئاهی خوشتان له دل و دهر وون بگهړی بخویننهوه تا تامه زرۆبیتان بشکێ، بخویننهوه تا کول و کۆتان دابمکێ، بخویننهوه تا کۆمه له که تان باشتر بناسن و له دهر و نازاری بگهن. بخویننهوه تا پتر شاییتان به زمانه که تان بێ. تا نه بخویننهوه نازانن قه له می سیحراوی مامۆستا قزنجی چ شویننه واریکی به نرخ و بێ وینهی خوێنانهوهوه. بیری ورد و خه یالی بلیند و ههستی ناسکی ئەم نووسه ره بلیمه ته چ نمونه یه کی ئەده بی به رزی دارشتوو و په نجه ی به هیز و رهنگی نی ئەم هونه رمه نده گه و ره لیزگه یه کی چۆنی له دور و گه وه ره و مرواری نیاب بۆ هۆنیوه؟

له موکریان باوه ده لێن: «بنه ماله ی قزنجی وه ک بێچوو ره مرواری وان هه ره له هیلکه هاتنه دهر مه له وانن». مه به ستیان ئەوه یه ئەوی له م بنه ماله بێ، هه ره له مندالییه وه زانا و بێتۆله. به راستیش ئەم بنه ماله به رتزه گه لیک رۆله ی بلیمه ت و زانی لێ هه لکه وتوو، که بێ ئەوه ی بۆ خوێان و یستیان ناوبانگی زانست و هونه ریان له دنیا دا بلاو بۆته وه.

مامۆستا هه سه نی قزنجی رۆله یه کی هه لکه وتوو ئەم بنه ماله گه و ره یه، که مایه ی شانازی نه ته وه که مانه. ئەو رپیزی باوک و باپیره کانی نه گرت و رپگایه کی تری هه لبژارد و، له باتی خزمه تی ئاین، که رپگای باوک و باپیره کانی بوو. خزمه تی ئەده بی وه ئه ستۆگرت ئەویش چ ئەده بیک؟ ئەده بیک به رزی کۆمه لایه تی.

یه کیک له سیاسه ته شوومه کانی ره زا خانی په هله وی له ماوه ی ده سه لاتی ره شی فاشیستی خویدا هه ولێ بێ و چان و بێ ره حمانه بوو بۆ تواندنه وه ی گه لی کورد له کوردستانی ئێراندا. بۆ جیبه جێ کردنی ئەم مه به سه ته شه بیتانییه، داب و شوین و جلو به رگ و ئەده ب و زمان و مۆسیقا و سه مای کوردی به سه ختی قه ده خه کردبوو.

به لām به وه هه مو هیزه شه بیتانییه وه. نه ک هه ر کوردی کۆلنه دهری بۆ نه به زی و دهرۆستی نه هات. به لکو ئەم سیاسه ته و ئەم زه بر و زه نگه بوو به هو ی راپه رینێکی به رینی فیکری له کوردستاندا.

هه زاران پێچ و یشتین و رانک و چۆخه و په سه ته ی پیاوی کورد و شه ده و هه وری و ده سمāl و کۆلوانه ی ژنی کورد دریا و سووتا، به لām جلو به رگی کوردی وه ک سونه تیکی میلی له هه ر ماوه.

له قوتابخانه و ئیداره، ته نانه ت له کووچه و خه یابان هه زاران کورد به تاوانی کوردی گوتن گیران، نازاردان و سووکایه تییان پێ کرا. به لām زمانی کوردی وه ک سه رمایه ی

نه ته وایه تیمان هه ر پارێزرا. کورد نه تاوه و نا پروو تکاوی و ریسوایی میژوو بۆ پۆلیسی ره زاخان مایه وه.

له وه سه ره ده مه تاریک و تنووک و ئەنگوست له چاوه دا له مه لبه ندی موکریان بۆ به ره ره کانی ده گه ل سیاسه تی تواندنه وه ی کورد، کۆمه لێکی نه یینی له زانیان و رووناکبیران و گه و ره پیاوانی کورد به رابه ری مامۆستا مه لا ئەحمه دی فه وزی، سه یفی قازی، پێشه وای نه مر، قازی بۆکان شیخ ئەحمه دی سرپلاوا و گه لێکی تر له رووناکبیری ئەو سه ره ده مه پیک هاتبوو که ئامانجی ئەساسی و هه ره گه و ره یان پاراستن و په ره پێدان و بووژاندنه وه ی زمان و ئەده بی کوردی بوو. کتیب و رۆژنامه ی کوردییان که له عێراق بلاو ده بوونه وه به زه حمه ت په یدا ده کرد و به ئیحتیاته وه به سه ر لاوانی پروا پیکراودا بلاو ده کردوه تا فیری کوردی خویندنه وه بێن. ئەوان به تایبه تی مامۆستا فه وزی ده سه ته یه ک لاوی رووناکبیران پێ گه یاندن که له دوا رۆژدا شاعیر و نووسه ری زۆر خزمه تکار و به ناوبانگیان لێ هه لکه وت. یه کیک له ده سه په ره ره کانی و هاو بیره کانی ئەوان کاک هه سه نی قزنجی خۆمانه. که هه ره له وه ده میرا فیری کوردی خویندنه وه ببوو. ئەوه بوو ده گه ل سایه ی شوومی په هله وی لاچوو، ته مو مژێ چاره ره شی و نه گبه تی کورد ره وی. وه ک ئەسته یه کی گه ش و رووناک و پرشنگذار له ئاسمانی ئەده بی کوردیدا دره وشایه وه. لاپه ره ی گۆوار و رۆژنامه کانی کوردی به نووسراوه جوانه کانی خۆی پاراندنه وه.

له سه ره ده می کۆماری دیموکراتی کوردستاندا مامۆستا قزنجی بێ ئەوه ی سینگ ره پێش خا و خۆ رانی، یه کیک له خۆ شه ویستترین نووسه ران و نیزیکترین دۆستانی پێشه وا قازی موحه مه دی ئەده بدۆست و هونه رپه ره ره بوو. بێجگه له وه ی له رۆژنامه ی کوردستان ئۆرگانی حیزیدا ده ی نووسی سه ره نووسه ری گۆواره جوانه که ی هه لاله ش بوو.

پێشه وا له ئاخیرین رۆژانی ده سه لاتیدا خه ریک بوو مامۆستا قزنجی و چه ند شاعیر و نووسه ری لاو و تازه پێگه یشتوو بنیڕتته ده ره وه تا به قه ولی خۆی چاو و گوێیان بکریته وه و شتی تازه فێرین. به لām به داخه وه نه گه یشت و ئەم ئاواته شی وه ک زۆر له ئاواته پێرۆزه کانی نه هاته دی.

وه ک ئیستا له بیرمه و تا گله بان ی چاو ده که ن له بیرم ناچیتته وه. رۆژێکی سارد و سه هۆل به ندانی مه هاباد بوو، خۆم کوزوو کردبوو و به په له ده رۆیشتم جیگایه کی گه رم و گوڕ ببینمه وه. ته ماشام کرد پێشه وا له به ر بیتلاکه ی هاتوچۆ ده کا و رۆژنامه ی کوردستانی

به دهسته وهیه و یه کیتیک له نووسه رانی رۆژنامه که ی له لایه. خه ربیک بووم فیزمالکی بده می و خۆم ببویم. دیتمی و بانگی کردم. هیشتا دووربووم فه رمووی «دیوته ئەم قزلجییه چۆنی نووسیوه؟».

زانیم مهبهستی ئەم پارچه ئەده بییه جوانه یه که قزلجی له م ژماره یه دا نووسیویه. گوتم: «به لئێ دیومه و به راستی چاکی نووسیوه. کاکێ نووسه ره لئێ دایه و گوئی: به لئێ چاک ده نووسی به لام که م ده نووسی. پیشه واه بزه یه کی هاتئ و سه ری پاوه شاندا، ئەم دوو شیعه ری سه عدی خوینده وه:

خاک مغرب شنیده ام که کنند
به چهل سال کاسهء چینی
صد بروزی کنند در بغداد
لاجرم قیمش همی بینی؟

که خوالیخوشبوو مه لا مسته فای سه فوه ت ئاوی کردوه به کوردی:
بیستوومه کهوا له رۆژه لاتا
به چل سال ئەیکه نه یه ک کاسه چینی
له مه رده شت ئەکه نه سه دی به رۆژی
بۆیه قیسه تی وایه ئەیبینی

دیسان رووی له من کرد و فه رمووی: «بریا زۆری ومان هه بان» و پیش ئه وه ی من جوابی ده مه وه بۆ خۆی گوئی: «ئه گه ر بۆ خۆمان بین زۆری ومان لئ هه لده که ون».

داخی گرانم زۆر زوو هیلانه که مان لئ شیوا، سایه ی ئه و پیاوه نیشتمانپه روه ر و ئەده بدۆست و هونه رپه روه ر و قه درزانه مان له سه ر وه لاکه وت.

قزلجیش وه ک زۆر له نووسه ر و شاعیره کانی کورد بئ ئه نوا و بئ داشدار و دلسوژ مایه وه و له ده س زۆلم و زۆری ریتیم ئاواره و په ربوه ی هه نده ران بوو.

هه ر بۆ خۆی ده زانی له م ماوه دوور و درێژه ی لئقه ومان و ده ربه ده ریدا چهن تال و سویری ژبانی چیشتووه، چهن دی سه رما و گه رمای دنیا دیوه، چهن دی په ند و گۆلمه ز به سه رها تووه. چهن گه روه و ئازار دراوه، چهن هه وراز و نشیوی پیاوه و ئەم دیو ئه ودیوی پئ کراوه و بۆ په یدا کردنی پاروه نانیککی بئ منه ت ناچار بووه به و ده سه ته وه ستانیی خۆبه وه، کاری چهن سه خت و گرانی به ده نی بکا و سه ر بۆ ناکه سان شوپ نه کاته وه.

مامۆستا له کۆری خه باتدا قال بووه، خاراوه و له کل هاتۆته ده ر. له وه هه موو کوپره وه ری و ده ربه ده ری و چه رمه سه ربیه، شت فیر بووه، زانستی به ره و ژوورتر چووه. ته جره به ی وه سه ر یه ک ناوه، کۆمه لئ خۆی باشتەر ناسیوه، هه ستی به ئیش و ئازاری کردووه و ده رمانی بۆ دۆزبوه ته وه و بۆته فه یله سووفیککی پسپۆر و نووسه ریککی رنالیست و واقع بین.

پالئه وانانی چیرۆکه کانی قزلجی هه یچ کامیان بۆ خوینه ریککی کورد نه ناسیا و نین. هه موویانی له نیو چین و توپه کانی کۆمه لئ کورده واری هه لئشار دووه. کاره ساتی ژبانی ئەوان به کور دییه کی ساکار، به و زمانه ی هه موو کور دیککی نه خوینده وار و ساویلکه لئیی حاالی ده بی شی کردۆته وه. خوینه ری ورد تی ده گا مامۆستا قزلجی تا چ پا ده یه ک شاره زای زانستی ره وان شناسییه و چۆنی رووحی پالئه وانه کان ناسیوه و چۆته ناخی ده روونیا نه وه.

مامۆستا قزلجی کۆمه لئ کورده واری زۆر باش ناسیوه. خوینه ر له م کورته چیرۆکه نه دا نمونه ی ژبانی ده ره به گیککی چه کمه ره ق، کۆنه به گیککی بارگین توپیو، شیخیکی ده سپر، ده رویشیککی زه رک وه شین، جووتیاریککی زۆر لیکراو، باب نۆکه ریککی زمان لووس، کاربه ده ستیککی به رتیل خۆری بیگانه، تاجیریککی سووت خۆری ته ماعا کار، جاسووسیککی نیشتمانفرۆش ته نانه ت، ژنیککی چاره ره ش و بئ به شی کورد ده بیینی.

خوینه ر پاش خویندنه وه ی زۆریه ی چیرۆکه کان پیکه نه بن ده یگرئ، به لام چ پیکه نیینی؟ پیکه نیینیککی تالتر له که که ره.

ئه وه ی بۆ کور دیککی دلسوژ جیی داخ و خه فه ته ئەمه یه: که ده گه ل ئه وه شدا زیاتر رووداوه کانی نیوه رۆکی چیرۆکه کان ده گه رینه وه بۆ سی سال له وه ی پیش که چی ده بیینی ئیستاش ئالوگۆریکی ئه وتۆ له وه زعی کۆمه لایه تی کوردا رووی نه داوه که ئەم چیرۆکه نه تازیه ی خۆیان له ده س بدن.

ئیستاش جووتیار به چه شنیککی نوئ ده چه وسینریتته وه و له به ر زۆری ئیجاره و قیست و سوورسات ده س له زه و یوزاری خۆی هه لده گرئ و روو له شاران ده کا. ئیستاش تونی هه مام پرن له هه ژاره بئ جیوپیه کان. ئیستاش بازرگانی سووت خۆر و سفته باز، شیخی کۆنه په رست و ده سپر، ده رویشی فریودراوی زه رگ وه شین له کوردا ستاندا که م نین.

ئیستاش دایک و باوکی کورد بۆ چاری ده ردی منداله نه خۆشه کانیان، ده س و دامیینی

ئامىنە خانى نووشتە نووس دەبن و زۆر ئامىنە خانى بى بەش و چارە پەش ماون كە لە بەر
وەزى نالە بارى كۆمە لايەتى، ھەوەس ناچارىان دەكا بەفېل رەشىد فېركەن نووشتەيان
دەكۆشى باوى.

ئىستاش سەركار رەزايى پاسگاكانى كوردستان لە جەنابى سەرھەنگ ئىجارە دەگرى و
بۆ ئەستاندى بەرتىل و سازکردنى پەلپ و بىبانو حوسىن قولى ھەر بەدەستەو ەيە .

خويئەرانى بەرئىز؛ من لەو سەرھەتا كورئەدا ناتوانم مامۆستا قزىلجى بەئىو بەناسىم.
خوتان كىتەبەكەى بەسەرئىجەو بەخويئەنەو تا ئەم نووسەرە ھەلەكەوتوو بەناسن و لەبىرى
بەرزى بەھرە وەرگرن.

با تىكرا فەرمايشەكەى پىشەوای نەمرمان دووپاتە بكەينەو و بلىين: «بريا زۆرى
وامان ھەبان» .

پىشەكى بۆ قەلای دەم

بەدرئىزايى مېژووى نەتەو ەي كورد ھەر كارەساتىكى گرنكى سىياسى و مېژووى، ھەر
روداوىكى كۆمە لايەتى بەرچا، ھەر چىرۆكىكى تال و شىرىنى دلدارى و ھەر شايى و
شىنئىكى گەورە لەھەر مەلەندىكى كوردستان قەوماو، خۆوئ و خۆشخوانە كورە
نەخويئەوار و نەناسراو ەكان لەسەر كىشى برگەى خۆمانە بەزمانىكى ساكار، بەلام پوخت
و پارا و پەسەن و پەوان ھۆندووينا نەتەو و ئاھەنگىكى تايبەتى خويان بۆ داناو و پىيان
گوتوو بەيت.

شاھەر و بەيت بىژەكان ئەو بەيتانەيان لە كۆرى ديوەخانى مەزان، لە لامىردانى گەورە
پىوان، لە گۆشەى مزگەوتى گوندان و لە چايخانە و كاروانسەراى شاران بۆ خەلەكى تىنوو
و تامەزرۆ گوتوو. بەم جۆرە ھەم نەيانەپشستوو روداو و كارەساتەكان لە بىر بچنەو و
ھەم زمان و فەرھەنگ و ئەدەبى فۆلكلورى كوردىيان رۆژ بەرۆژ دەلەمەند و دەولەمەندتر
كردوو.

ئەم بەيتانە سنگ بەسنگ و پىشت بەپىشت پارىزان. ديارە بەپىتى جى و كات و
وەستايى و ناوەستايى شاھەر كەم و زۆر گۆرانيان بەسەردا ھاتوو. زياد و كەم كراون
وشەى تازە و نوئ و باويان ھاتۆتە نىو و وشەى كۆن و سوايان لى دەراوئىزاو. بەلام
نپوھرۆكى مەبەست ھەرەك خۆى ماوئەتەو.

لە سەردەمى ئىمەدا كە جىھان ئالوگۆرئىكى سەير و بەپەلەى بەسەردا ھاتوو. ئىنسان
شەپۆلى ھەوای خستۆتە ژىر ركىف و ئاوەزنگى خۆى و ئاتۆمى قەلشاندوو و لەسەر
مانگ دا بەزىو. ھەرچەند وەزى كوردستان گۆرانيكى ئەوتۆى بەسەردا نەھاتوو و
نەتەو ەي كورد ھەروا لە كاروانى شارستانىيەتى بەجىماو و تەمومى نەزانى و
نەخويئەواری لە ئاسمانى ولاتەكەمان نەپەيو. بەلام ئەگەر نوورى كارەبا كورەواری
رەوناك نەكردۆتەو، رادىو و گرام و رېكۆردەر گەيشتۆتە كۆپرە دىبەكانى كوردستانىش
دەتوانىن بلىين تىشىكى زانست ناراستەو خۆ. كوردستانىشى گرتۆتەو.

بەرنامەى رادىوكان، ئىستوانەى گرامەكان و شىرتى رېكۆردەرەكان خەلەكان لە بەيت و
باوى شاھەر و ھونەرمەندەكان بى نىياز كردوو. بۆيە مەترسىيە ئەو زۆرە شاكارە
بەنرخەكانى ئەدەبى فۆلكلورىمان وردە وردە لەبىر بچنەو و لەبىر چوونەو شىيان زىانىكى
زۆر گەورە لە زمان و فەرھەنگ و مېژووى نەتەو ەكەمان دەدا. ھەرچەند زانايان و

پرووناکبیرانی کورد له ههموو لاهه ههستیان بهو مهترسییه کردوو و ههر کهس به پیتی هیتز و توانا و دهرفته تی خوی خه ریکی کوکردنه وهیانن. به لاهه بهداخه وه دهرۆست نایه ن و پیتشگرییان بو ناکرئ.

یه کییک له کاره ساته ههره گه وره و خوتیناوییه کانی میژووی نوپی کوردستان که پاش دابهشکردنی ئەم ولاته له نیتوان عوسمانی و قزلباشدا رووی داوه، گه مارۆدان و گیرانی قه لای دمدم و شه هیدبوونی ئەمیرخانی برادۆست، خانی له پ زیرین و هاوپه یمانان و دۆستانی ئەم سهرداره مه زنه ی کورده.

ئەم کاره ساته ئەوه نده خوتیناوی و به سام بووه، شا عه بیاسی سه فه وی شای خوتینرێژ و پیاوکوژی ئییران، ئەوه نده ی رق له نه ته وه ی کورد بووه، ئەوه نده زالمانه و زۆرداران ه ده گه له ئەم نه ته وه بی دهره تانه جوولاهه ته وه. ئەوه نده ی خه لک کوشتوو و ولاتی خاپوور کردوو و ژن و مندالی به دیل بردوو. ئەمیر خانیش ئەوه ند پیاوانه راپه رپوه و ئازایانه وه ده س هاتوو و سه ری بو شوژ نه کردۆته وه و به رگری کردوو و ئەوه نده مه ردا نه شه هید کراوه که رابردنی زه مان نه یتوانیوه توژی فه رامووشی له سه ر ئەم کاره ساته دابیتزی و له پیتش چاوانی ون بکا.

شایه ر و خووشخوانه کان ئەم کاره ساته بیان به شیه وه ی جوړبه جوړ کردۆته به یت، لک و پۆپیان لی کردۆته وه و شاخ و بالیان لیناوه. له هه موویاندا دوو شت له پیتش چاو گیراوه: ئازایه تی و خوړاگری ئەمیرخان و دلره قی و بی به زیی شا عه بیاس.

له نیو ئەم به یتانه ی من له م باره دا بیستوو من هیچیان ناگه نه ئەم به یتیه که زانی گه وه ی ئالمانی «ئۆسکارمان» له سه ره تای ئەم چه رخه دا له ره حمان به کری بیستوو و له (۱۹۰۵) دا چاپی کردوو و ئیستا له ده س دایه. له هه موو به یتیکدا خه یالاتی شاعیرانه به سه ر واقعیاتی میژوویدا زال ده بی. له م به یته شدا ئەمه ده بیندرئ. به لاهه وا دیاره ئەم به یته زۆر پاش قه ومانی کاره ساته که نه گوترا بی، چونکه ناوی هیندییک که س له کاربه ده ستانی قزلباش و دۆستانی ئەمیرخان له م به یته دا وه ک خو یان ماونه وه.

میژوونوو سه کانی خو مانه و بیگانه ش له سه ر ئەو کاره ساته بیان نووسیوه و سه رچاوه ی هه موویان «عالم آرای عباسی» کتیبه به نرخه که ی ئەسکه نده ر به گی تورکمانه.

ئەسکه نده ر به گ هه رچه ند نوکهر و نه ک خورده ی شا عه بیاس و دوژمنی نه ته وه ی ئەمیرخان بووه و داوای په وای ئەو سهرداره مه زنه ی کوردی به لاساری و سه ره پیتی و ته نانه ت نه ک به حه رامی و له ری دهرچوون داناوه و به ناشکرای بی جنیوی داوه و ده لئ: «ئهرکی سه رشانی شای ئیسلام په نایه ئاسه واریمان لی بیری» به لاهه پیاو هه ق بلئ

میژوونوو سینی که کجار ورد و وربا بووه و رووداوه کانی میژووی سه رده می شا عه بیاسی زۆر به سه رنجه وه تو مار کردوون. جگه له وه خوی له گه مارۆدانی قه لای دمدمدا به شداربووه و ناگای له هه موو که یین و به ینیک بووه.

راسته ئەویش وه ک هه موو ده سوپیته ندی شایان ریا باز و درۆزن بووه و زۆری ته شی له به ر شا عه بیاس رستوو و به به ژن و بالای ئەو شا به ده فه ر و خوتینرێژی هه لکوتوو و وای نیشان داوه که تاوانی کوردان بووه که دلئ ناسکی خاوه ن شکۆیان شکاندوو و هه قی خو یان بووه قه تلوعام بکرتین و به و دهرده بچن. به لاهه ده گه له ئەوه شدا زۆر زانیاری تیدایه و سه رچاوه یه کی به که لکه بو ئەو که سانه ی بیانه وی له باره ی قه لای دمدم و سالی موکری قرانه که دا شت بنوسن.

کاره ساتی دمدم و موکریان که یه کییک له به سامترین رووداوه کانی میژووی کوردستانه، که هه ستی نه ته وایه تیی زانایانی کوردی جو شان دووه، خانیی نه مر ئەم هه سته ناگرینه ی چل و چه ند سال پاش کاره ساته که دهر برپوه.

له م سالانه ی دواییدا زانی به ناوبانگ و نووسه ری مه زنی کورد «عه ره ب شه مق» چیرۆکیکی دریتی به ناوی قه لای دمدم له سه ر ئوسلوپیکی نوئ و باوی رۆژ نووسیوه. نووسینی چیرۆکی میژوویی له میژو له ناو گه لانی جیهاندا جیتی خوی کردۆته وه. به لاهه ئەمه یه که م چیرۆکی دریتزه که من به زمانی کوردی له م باره دا خوتیندوو مه ته وه.

به داخه وه من نووسینه که ی ئەوم نه خوتیندۆته وه. چونکه سه رم له خه تی رووسی دهرناچی و کتیبه که ش به خه تی رووسی چاپ کراوه. به لاهه مامۆستا شوکور مسته فا که ئەم چیرۆکی هی ناوه ته سه ر شیه وه کرمانجی خو اروو و خه تی په سندرکرای کو ری زانیاری ده لئ: «ده ستم له نیوه رۆکی چیرۆکه که نه داوه و هه ر رواله تم گوپیوه».

مامۆستا عه ره ب شه مق به خه یالی به رزی هونه رمه ندانه ی خوی چیرۆکیکی شیرین و پر کاره سات و هه ست بزوتینی خو لقا ندوو و خزمه تیکی گه وه ی به ئەده بی نه ته وه که ی کردوو. سه رتاسه ری ئەم چیرۆکه به تامه پر له هه ستی پیروزی ئینسانی، نیشتمانپه روه ری و گه ل خو شه ویستی.

چیرۆکی قه لای دمدم نمونه ی ئەده بیکی ریئالیستی ره خه گرانه یه که له ئەده بی کوریدا ئەگه ر بی وینه نه بی که م وینه یه. له لاهه لای دپره کانی ئەم چیرۆکه دا په رده له سه ر واقعی نه ته وه ی کورد، به لایه نی باش و خراپدا نیشان دراوه و بو ئەو بیگانانه ی کورد باش نانس زۆر به که لکه.

پاله وانانی ئەم چیرۆکه هیچ کام بو کوردیک نه ناسیاو نین. «شه باب» لایکی کوردی

ئاسایی و په زاسووکه که هه موو پوژئی له پتیباز و کووچه و کولانان تووشی ده بین و قسه ی ده گه ل ده که بین. «دلبر» کچه کوردیکی له بار و نه شمیلانه یه که له هه موو گوند و شاروکیکی کوردستاندا نمونه ی زوره و هیچ وی ناچ خه یالی نووسه ریک خولقاند بیته. زور «هه مزه چاوه شمان» دیون و دواندوون. زور وه ستای نهرمه نی و ئاسوری نامرزی پیوستیبان بو دروست کردوین. زور «ئه سکه نده ره پیره» چیرۆکی کۆبیان بو گپراوینه وه. که م لوی کورد هه یه له دلداریدا شه بابیک نه بی. که م کیژی کورد هه یه بروای به پر و پوچ نه بووی و په نای بو پر و پیریزنان نه بردی و نوشته ی چه ور و شیرینی و دهمبه سی به مه لا نه کردی. چلدانه و شه مۆله ی نه گریته وه. بن پشک و خوشکی پچوکی وه ک (نه نی) مان زور دیون که دیاری و راسپارده ی کاکیان بو ده زگیرانه که ی بردووه.

به راستی ماموستا شاره زایی ته وای له واقیعی ژبانی نه ته وه که ی هه یه و زانیاریه که ی خوی زانایانه و وه ستایانه له لابه لای دیره کانی ئه م چیرۆکه شیرینه دا نهخت و پوخت گپراوه ته وه.

هه وار و بانه مه ر و ناژه لداری، هه ره وه ز و دهسته وا و، له بهر شانه دانیشتن، خوری پشکینه وه، ته شی رستن، لیک کۆبوونه وه ی کچان. ته ون هه لاهه سین، وینه ی مافوره گرتنه وه، مازوو چین، رابواردن، داوهت و هه لپه رین. ژوان و دلداری، جووت و گا و کشتوکال و ناشه وان، نوپژ و تاعهت، سواری و ته قلله و رمبازی و راو و شکار و نیچیره وان، نان بده یی و میوانداری، ژن زوره یان و کچ فرۆشی و شیرایی و هرگرتن، نیشتمانپه روه ی و فیداکاری و گیانبازی، خه یانهت و بیگانه په رستی و رووره شی، هه موویان به زمانیکی شیرین و ساکار و له جیی خویاندا باس کراون و نرخی چیرۆکه که یان زیاتر کردووه. ماموستا نه له نیشاندانی کرداره باشه کاندایه پوچی کردووه و له راستی دووربوته وه و نه کرده وه دزیو و ناشیرینه کانی شارده ته وه. ماموستا له سه رتاسه ری ئه م چیرۆکه یدا تی کوشاوه ئاکاری پاک و کرداری چاک له نیو کۆمه لی کورده واریدا به و پی بدا. ده یه وی لوانی کوردستان راست و پاک و نیشتمانپه روه ر بن و دوست و دوژمنی خویان بناسن. دوستیان خوش بووی و کۆمه ک و یارمه تیی بدن و باربووی لی و هرگرن و دوژمنیان ناخوش بووی و رقیبان لی بی و له سه ره وه نه چن و فریوی نه خۆن هه ره به وه رانه وه ستاوه و ویستویه تی ئوسولی شه ری پارتیزانی فیری شوړشگپرائی کورد بکا و ته نانهت ئه وه نده له م باره دلسوژی نیشان داوه که ناچار بووه له واقیع دووربیته وه. بو ئه وه ی شوړشگپرائی کورد له شه ری شه ویدا فیری خوشاردنه وه بکا. له شه ری شه مزیناندا رووداو یک ده خولقی نی و هه مزه چاوه شی هیدی و هیمن و دلسوژ که نمونه ی

فه رمانده یه که ی هه ره باش و له سه ره خو یه وا تووره ده کا که ناچار بی داگژیته سه ربازی ک و لیتی بدا. چونکه جگه ره ی داگیرساندووه!

بیگومان ماموستا لیره دا هیند به ته نگ فیرکردنه وه بووه زمان و مه کانی له بیروته وه. راسته له زمانه ی شا عه بباسدا پتی ئه وروپاییه کان بو ئیران کراوه ته وه و ته نانهت ئه و پادشاهه برایی «شیرلی» وه ک راویژکه ری سوپایی هیناوه ته ئیران و بالیوژی ناردونه ئه وروپا. دوور نییه تووتن که له ئه مریکا وه هاوتته ئه وروپا گه بییته ئیرانیش. به لام تو بلتی له کوردستان له و سه رده مه دا قه ننه کیش هه بوون؟ گریمان تووتنیش بووی و قه ننه کیش هه بوون. خو ره نگیی ماموستا ش وه ک من له بیری بی تا ئه م دواییانه کورد به به رد و ئه ستی ناگری هه لده کرد و سه بیله و قه ننه یان ده کیشا و جگه ره هه ره نه بوو. جگه ره کیشان و ناگر هه لکردن بو پارتیزان زه ره ری هه یه و ماموستای مه زن ده یه وی ئه م ئه زمونه به نرخه مان فیر بکا بو یه تووشی ئه م هه له بووه.

به داخه وه ئه م چیرۆکه به نرخه هه له ی وای تیدا هه ن. که به هیچ باری ناکری چاویان لی پوشری.

چیرۆکی میژویی ئه سلکی هه یه و هه مووی زاده ی خه یالی نووسه ر نییه به لام نووسه ر شاخ و بالی لی دهنی و لک و پوی لی ده کاته وه. له چیرۆکه سه رکه و تووه کاندایه هه میسه ناوی قاره مانه کان و شوینی گرنگی جوغرافیایی ده پاریزرین. ئه و که سه ی چیرۆکی میژویی ده نووسی. ده بی شاره زایی ته وای له میژوو و جوغرافیادا هه بی تا به هه له نه چی بو به لگه ئیشاره به چیرۆکی «شه ر و ناشتی» تۆلستوی ده که بین. بیگومان ماموستا له من باشتر ئه م چیرۆکه ده زانی. چونکه به زمانی رووسی خویندوته وه. ره نگیی چیرۆکی «ئه وه نده قاره مان» زور که م بن. به لام چونکه تۆلستوی مه زن ناگای له میژوو هه بووه و جوغرافیای ولاته که ی باش زانیوه سالی قه ومانی شه ران و ناوی قاره مانه ده رجه یه که کانی و شوینی شه رگه کانی نه گۆریوه و پاراستوونی بو یه خوینه ر قاره مانه کانی تریش به قاره مانه ی خه یالی نازانی و رووداوه پچوکه کانی نیو کاره سات که به زاده ی خه یالی نووسه ر نازانی، جیی داخه ماموستای خوشه ویستی ئیمه زور که می شاره زایی له میژوو و جوغرافیای کوردستان و ئیران هه بووه. سه رانه ری چیرۆکه که ی له سه ره خه یالی خوی دارشئوه بو یه هه له ی زور زهق و به رچاوی له نووسینه که دا هه یه.

که سیک بیه وی له سه ره قه لای دمدم بنووسی ناچاره بزانی پایته ختی شا عه بباس ئیسفه هان بووه نه ک تاران، شا عه بباسکی له سه رده می ده سه لاتی ره ش و زوردارانه ی خویدا زور شاری سووتاندن، زور قه لای رووخاندن، زور په وه ی رفاندن، زور ولاتی

خاپوورکردن، ئیسفه‌هانی و ارازانده‌وه، و اناوه‌دان کرده‌وه، که پیتیان گوت: «اصفهان نصف جهان» ئیستاش ئەو خانووبه‌ره و مزگه‌وت و باغانه‌ی ئەو دروستی کردوون و بیانی ناون، جیهانگه‌ران بۆ ئیسفه‌هان راده‌کیشن.

مامۆستا پیتش نووسینی چیرۆکه‌کی میژووی ئیرانی نه‌خویندۆته‌وه، تا بزانی ئەو شا عه‌بباسه‌ی ئەو باسی ده‌کا چ دیوه‌زمه‌یه‌کی خویندۆته‌وه؟ ئەگه‌ر به‌په‌له‌ چاویکی هه‌ر به‌(عالم آرای عباسی) دا گیرابا، که میژوونووسی تایبه‌تی شا عه‌بباس نووسیبویه‌تی، ده‌یزانی ئەو زۆرداره‌ پیاوکوژه‌ نیرینه‌ی له‌ مه‌لبه‌ندی موکریان، له‌ به‌شیکه‌کی گه‌وره‌ی نیشتمان‌که‌مان برپوه و میبینه‌ ورده‌ی به‌دیل برده‌وه.

پیت وایه‌ ئەگه‌ر ده‌یزانی که شا عه‌بباس ئەوه‌نده‌ زۆردار بووه‌ که نه‌ته‌نها هه‌زاران که‌سی کوشتروه و هه‌زاران وه‌جای کۆژاندۆته‌وه، به‌لکه‌ خووشی وه‌جاخ کویر کرده‌وه و له‌ سی کوره‌کانی خو‌ی دووی چا و ده‌رینا و یه‌کی سه‌ربرپوه. تابلۆیه‌کی زۆر به‌سامتر و په‌شتر و نائینسانی تری له‌ شا عه‌بباس ده‌کیشا.

مامۆستا نه‌ک زۆر ناگای له‌ میژووی ئیران نه‌بووه‌ به‌لکه‌ گوئی نه‌داوه‌ته‌ میژوو و جوغرافیای ولاته‌که‌ی خووشی، ده‌نا هیچ نه‌با ده‌بوو بزانی «سلیمان» زۆر پاش کارساتی قه‌لای دمدم دروست کراوه. من به‌ش به‌حالی خو‌م ناوی عه‌شیره‌تی «به‌روودارم» نه‌بیسستوه‌ که مامۆستا ده‌لێ خانی له‌پ زێرین گه‌وره‌ی و ان بووه. بۆ ئەوه‌ی بزانی ئەمیرخان کێ بووه؟ و چۆن پێ گه‌یبوه. ناچارین په‌نا به‌رین بۆ ئەو نووسراوه‌ی دوژمن له‌سه‌ری نووسیه‌وه، چونکه‌ بۆ خو‌مان سه‌رچاوه‌ی کۆنترمان نین. خاوه‌نی «عالم آرا» ده‌نووسی:

«پاش نه‌مانی شای به‌هه‌شتی، که رۆمیه‌کان مرخیان له‌ نازه‌ربایجان خو‌ش کرد، عییل و عه‌شیره‌ته‌کانی کوردی سه‌ر به‌ئهم ده‌وله‌ته‌ بایان داوه و ره‌گه‌ل رۆمیه‌کان که‌وتن. شا موحه‌مه‌د ناویک له‌ میرزاده‌کانی برادۆست به‌فه‌رمانی خوندکاری رۆم کرا به‌مه‌زن و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی برادۆست. ئەمیرخان سه‌ری بۆ دانه‌نواند و ملی بۆ رانه‌کیشا، هه‌ر ده‌مه‌ ره‌گه‌ل یه‌کیک له‌ ئەمیره‌کانی گه‌وره‌ی کورد ده‌که‌وت. ماوه‌یه‌ک له‌کن عومه‌ر به‌گی حاکمی «سه‌ران» راییوارد. له‌ شه‌رێکدا که عومه‌ر به‌گ ده‌گه‌ل دوژمنانی کرد، ئەمیرخان ده‌ستیکه‌ی له‌ ئانیسه‌که‌وه‌ په‌ری. ناویانگی به‌ئهمیرخانی چولاچ رۆشیت. له‌و ساله‌دا که ئالای به‌رزی پادشایی له‌ نازه‌ربایجان ده‌سه‌کاوه و شا به‌و پێ و قه‌ده‌مه‌ پیرۆزه‌وه‌ به‌ره‌و نه‌خچه‌وان و ئیره‌وان ده‌باژوا. ناوبراواته‌ به‌رده‌رکی باره‌گای پادشایه‌تی و خو‌ی به‌ شاپه‌رست و خزمه‌تکار نیشان دا. خاوه‌ن شکۆ ئاوری په‌حمه‌تی لێداوه. مه‌زنایه‌تی و ده‌سته‌لاتداری

ته‌رگه‌وه‌ری و مه‌رگه‌وه‌ری پێ به‌خشی و نازناوی «خانی» دایه و سه‌ری به‌رز کرده‌وه. مه‌لبه‌ندی ورمی و شنۆی که سه‌ر به‌نازه‌ربایجان و له‌ سه‌رده‌می شای به‌هه‌شتیدا له‌زێر فه‌رمانی یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌کانی قزلباشدا بوو پێ ئه‌سپارد. له‌سه‌ر فه‌رمانی شا وه‌ستا زێرینگه‌ره‌کان ده‌ستیکیان له‌ زێری سوور دروست کرد و به‌گه‌واهیرات و مرواری به‌نرخ رازانده‌وه و له‌ باسکیان به‌ست. چونکه‌ ئازا و مه‌رد بوو خاوه‌ن شکۆ زۆری روو ده‌دایه و گه‌لیکی چاکه‌ ده‌گه‌ل ده‌فه‌رموو. ئەویش ده‌ستی خزمه‌تی له‌سه‌ر سینگ دانا. له‌سایه‌ی دل‌سۆزی و چاوه‌دێری خاوه‌ن شکۆدا رۆژ به‌رۆژ به‌په‌یژه‌ی مه‌زنایه‌تیدا چووه‌ سه‌ر و له‌ هه‌موو هاوشانانی خو‌ی تی په‌راند. چه‌ند ناوچه و مه‌لبه‌ندی له‌ ئەمیره‌کانی کوردی سه‌ر به‌رۆم ئه‌ستانده‌وه. به‌پایه‌به‌رزی و له‌شکر زۆری ناویانگی ده‌رکرد. زۆر له‌ خێله‌کانی کورد و له‌ ئەمیرزاده‌کان له‌ ده‌وره‌ی هالان و خزمه‌تی ئەویان ره‌چاوکرد. هێنده‌ پێ نه‌چوو هه‌وا و فیز له‌ سه‌ری دا و له‌خۆیانی بوو...»

میژوونووسیک که ئەمیرخانی به‌چاوی خو‌ی دیوه و سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو دوژمنایه‌تییه‌، ئیعتراف به‌نازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی ده‌کا و ده‌لێ: «ئهمیرخان له‌ عه‌شیره‌تی برادۆست بوو و له‌ شه‌ردا ده‌ستیکه‌ی په‌رپوه و شا عه‌بباس ده‌ستی زێری بۆ دروست کرده‌وه» به‌لام مامۆستا ده‌لێ چونکه‌ زۆری زێر به‌خشیه‌وه پیتیان گوتوه: «خانی له‌پ زێرین».

مامۆستا زۆر به‌وردی و درێژی باسی قه‌لای دمدم ده‌کا. به‌لام به‌و حاله‌وه‌ به‌پیتووستم زانی ئەم کورته‌ باسه‌ی ئەسه‌که‌نده‌ر به‌گ له‌سه‌ری نووسیه‌وه، لێره‌دا بینه‌وه‌ که ده‌لێ: «له‌پیتش ئیسلامدا له‌ زه‌مانی ساسانییه‌کان (اکاسره‌) دا هه‌ر له‌و شوئینه‌دا قه‌لایه‌ک هه‌بووه‌ که پیتی گوتراوه (دمدم) و ده‌سدزێری رۆژگار خاپووری کرده‌وه».

له‌ جیگایه‌کی دیکه‌دا نه‌خشه‌ی قه‌لاکه‌مان ئاوا بۆ ده‌کیشی:

«ئهم قه‌لایه‌ له‌سه‌ر دوندی کیتوکی یه‌کجار به‌رز دروستکراوه‌ که یه‌کپارچه‌ به‌ردیکه‌ی درێژووه‌ و ته‌سکه‌ و وه‌ک پشتی گا هه‌لکه‌وتوه‌وه. لای شیمال و جنووبی دۆلی زۆر قوولن که له‌ ژێلا بۆ سه‌ری ده‌بی به‌په‌یژه‌ی خه‌یال بۆی بجی، له‌به‌ر به‌رزی پیتووستی به‌شوره‌ نییه‌ و شووریه‌یان بۆ نه‌کیشاوه. دوو لایه‌که‌ی دیکه‌ی که پانایی قه‌لاکه‌ن، لای رۆژه‌لاتی پالی وه‌پانایی چیا داوه و شووریه‌کی زۆر ته‌واوی بۆ کیشراوه. بورجی زۆر بلیندی هه‌ن و ده‌رگایه‌کی به‌ره‌و جنووب ده‌کریته‌وه. له‌ ده‌روازه‌وه‌ بۆ عه‌رزی رێگایه‌ک به‌نیو به‌ریدا هه‌یه‌ که ئەوه‌نده‌ ته‌نگه‌ به‌زه‌حمه‌ت سواریکی تیه‌ده‌چی. سه‌نگه‌ر برده‌نپیتش له‌ لای رۆژه‌لات و رۆژئاواوه‌ نه‌بی ناکرێ. له‌ لای رۆژه‌لات تیره‌اوپتیکه‌ی بۆ ده‌رکی قه‌لای بمبیتی یه‌کپارچه‌ به‌ردی سه‌خت و په‌قه. له‌بنه‌وه‌ بوودری بۆ لی نادری. که به‌رده‌که‌

پراوه بورجیکی زۆر بهرز و قایمیان لێ دروست کردوو که بۆ خۆی قه‌لایچه‌یه‌که . تا ئه‌و بورجه به‌رده‌س نه‌کری سەنگەر بردنه بن قه‌لا محاله . ئاوی قه‌لا له‌ حه‌وزیکی گه‌وره‌را دابین ده‌کری که به‌باران پڕ ده‌بێ . به‌لام له‌ لای شیمال له‌ نیو گه‌لیدا نیزیکی قه‌لا ، کانیه‌ک هه‌یه . ئاوی زۆر که‌مه ئه‌میرخان جوگه‌ی بۆ کیشاوه و پتی بۆ کردۆته‌وه و ده‌حه‌وزه‌که‌ی کردوو . ئاوی ئه‌م کانیه‌ی له‌ ئیواره‌وه هه‌تا به‌ر به‌یان ، حه‌وزه‌که‌ پڕ ده‌کا . ئاوه‌که‌ی به‌شی رۆژیکی قه‌لان‌شینه‌کان ده‌کا . گومبه‌زیکیان له‌ ریکی عه‌رز له‌ سه‌ر حه‌وزه‌که هه‌ل‌خستوو که له‌ پیتش چاوان ون بێ . پتی ده‌لین (سولق) ، بۆ پاراستنی حه‌وزخانه‌که بورجیکیان به‌ پال قه‌لاکه‌وه هه‌ل‌چنیوه . له‌ لای جنووبه‌وه سه‌هۆلدانیکیان سازکردوو که به‌ به‌فر و سه‌هۆل ده‌ئاخدری . له‌ ته‌نیش وئ حه‌وزیک هه‌یه تا ئه‌و به‌فر و سه‌هۆله‌ی له‌ هاویندا ده‌توتیه‌وه و ده‌بیتته ئا و به‌فیرۆ نه‌روا و له‌ویدا کویتته‌وه و له‌ کاتی که‌م ئاویدا به‌کار بێ ئه‌و سه‌هۆلدانه‌ش قه‌لایه‌چه‌یه‌کی له‌ سه‌ر دروست کراوه و پاسه‌وان و تفه‌نگچی له‌ سه‌ر دانراوه . به‌ویش ده‌لین : (بوزلق) یا (قارلق) ، ریکای ویش وه‌ک ریکای (سولق) له‌ ده‌ره‌وه‌را ونه .

به‌کورتی ئه‌م قه‌لایه له‌ پینچ قه‌لا پینک هاتوو . یه‌کیان ئه‌سلی قه‌لاکه ، یه‌ک قه‌لای خواری ، یه‌ک قه‌لای سولق و یه‌ک بوزلق و ئه‌وی دیکه‌یان بورجی گه‌وره‌ی ده‌ره‌وه‌ی ده‌رگای رۆژه‌لات که له‌ پیتشدا باسما‌ن کرد . هه‌ر پینچ ئه‌وه‌نده به‌رز و قایم که په‌یکی تیزپه‌ری بیر و میرووله‌ی خه‌یال ریتیان تی نایا و ویتیان هه‌ل‌ناگه‌ری .

پین وایه ئه‌گه‌ر مامۆستا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گ وه‌ک دوژمنیک له‌ سه‌ر قه‌لای دمدم نووسیویه‌تی ده‌خوتنده‌وه ، جا واقیعییه‌تی میژوویی به‌و خه‌یاله به‌رز و ناسکه‌ی خۆی ده‌رازانده‌وه . چیرۆکه‌ جوانه‌که‌ی ده‌گه‌یشته‌ ریزی شاکاره‌کانی ئه‌ده‌بی به‌رز نووسه‌ره به‌ناوبانگه‌کانی جیهان .

له‌ عالم آرادا ئاوی هه‌موو سه‌رکرده‌کانی قزلباش و زۆر له‌ پالنه‌وانانی کورد هاتوون . چهند خۆش بوو مامۆستا قاره‌مانی ده‌ره‌جه یه‌کی خه‌یالی نه‌خولقاندبان و قاره‌مانه ئه‌سلییه‌کانی ناویردان . جا که‌یفی خۆی بوو بازرگانی عه‌ره‌بی ناو دنا (ئیبین به‌توته) یا نا . چونکه‌ ده‌توانین ته‌ئویلیک بۆ ئه‌وه به‌یتینه‌وه که ئه‌و بازرگانه به‌ناوی جیهانگه‌ری به‌ناوبانگ کراوه و مه‌به‌ستی مامۆستا ئه‌و جیهانگه‌ره نییه .

نامه‌وی باسی ئه‌وه‌ی به‌که‌م که‌وا دیاره مامۆستا له‌ دوایی چیرۆکه‌که‌یدا ماندوو بووه و پشوو وه‌ک پشوو درێژ و له‌سه‌ره‌خۆ نییه . چاره‌نووسی به‌شی زۆری پالنه‌وانه‌کانی نادیاره . چونکه‌ ئه‌م شیوه‌م له‌ زۆر داستانه‌کانی رووس به‌تایبه‌تی شاکاره‌کانی تۆلستوی

مه‌زندا دیوه و مامۆستاش که‌م و زۆر له‌ ژیر تاوی ئه‌واندایه بۆیه هیچ له‌م باره‌دا نایم . به‌لام ده‌وێرم بلتیم باسی گه‌مارۆدانی قه‌لا و قه‌لاداری ئه‌میرخان و خۆراگری کوردان و بێ به‌زیی دوژمنی کورت بریوه‌ته‌وه . چونکه‌ به‌شی هه‌ره‌ گرنگی کاره‌ساته‌که که سه‌رنجی خۆمانه و بێگانه‌ی راکیشاوه و ناوی ئه‌میرخانی له‌ میژووی کوردستاندا به‌نه‌میری هه‌یشتۆته‌وه ئه‌م به‌شه‌پانه .

له‌نیو کورده‌وه‌رایدا باوه ده‌لین ژنی قه‌لان‌شینه‌کان به‌تایبه‌تی ژنه‌کانی ئه‌میرخان له‌ قه‌لاداریدا به‌شداربوون و له‌ به‌یته‌که‌شدا ئیشاره‌ی بۆ کراوه . وه‌ک ده‌لێ :

«کێ بوو له‌ خاتوون په‌روه‌ری

گوته‌ی : کاک ئالی ئه‌تۆ ماوی ئه‌تۆش هه‌لێ»

هه‌روه‌ها مه‌شه‌هوره ده‌لین ژنه‌کانی ئه‌میرخان و گه‌وره گه‌وره‌کان پاش گیرانی قه‌لا و کوژرانی پیاوه‌کانی ، خۆیان له‌ قه‌لا هه‌ل‌داشتوو تا نه‌بنه‌ دیلی ده‌ستی دوژمنی بێ شه‌رم . له‌ به‌یته‌که‌ گوتراوه :

«کێ بوو ؟ له‌ خاتوونی خانی

قبوول ناکه‌ن کافرستانی

خۆمان هه‌ل‌ده‌دیرین له‌ چل که‌وانی»

مامۆستاش ویستویه‌تی نه‌خشی ژنانی کورد له‌ خه‌باتی رزگاربخوازیدا به‌رچاو نیشان بدا و جوانیشی نیشان داوه . ئه‌ویش زۆر جوان باسی ئه‌وه‌ی کردوو که ژنه‌کان خۆیان کوشتوو . بۆیه داخه‌ ناچی نه‌یزانیوه که یه‌کیک له‌ ژنه‌کانی ئه‌میرخان که ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گ نه‌ک بیزی نایه ناوی به‌ری به‌لکو قسه‌ی سووکیشی پێ ده‌لێ ، شه‌ش سال پاش گیرانی قه‌لا سه‌رله‌نوێ قه‌لا ده‌گریتته‌وه . دلنیام ئه‌گه‌ر مامۆستا ئه‌وه‌ی ده‌زانی چیرۆکه‌که‌ی دوو به‌رگ ده‌بوو . چونکه‌ ئازایه‌تی و فیداکاری ئه‌م ژنه کورده به‌شه‌ره‌فه خۆی به‌رگیک چیرۆک هه‌ل‌ده‌گری .

مامۆستا باسی عه‌شیره‌تی شکاک ده‌کا که ئیستا له‌ ده‌وره‌به‌ری قه‌لای دمدم ده‌ژین ، به‌لام له‌و سه‌رده‌میدا هیچ ناویان نییه . که‌چی باسی عه‌شیره‌تی گه‌وره و به‌ناوبانگی جه‌لالی ناکا که به‌داخه‌وه له‌و سه‌رده‌میدا ته‌نیا عه‌شیره‌تیکی کورد بوون یارمه‌تی شا عه‌باسیان داوه و به‌شی زۆریان له‌نیو قزلباشدا بوون و ژماره‌یه‌کی که‌میان له‌ سه‌نگه‌ری شه‌ره‌فدا به‌رگریان کردوو .

مامۆستا ویستویه‌تی به‌ئه‌نقه‌ست بلتی شه‌ری کوردان زیاتر به‌تیر و شیر بووه به‌لام له

راستیدا ئەمیرخان تۆپ و تەفەنگیشی بوو، لەباری چەك و قۆرخانەوه تەنگا و نەبوو. هەر بێ ئاوی و تینوایەتی شپرزەیی کردوو و وای لێ کردوو لە قەلا بێتەدەر و شەهید بکری.

لە پێشدا گۆتم من لە خۆیندەوهی خەتی ڕووسیدا کۆلم و چیرۆکەکی مامۆستا عەرەب شەمۆم نەخۆیندۆتەوه. جا بۆیە ناتوانم لەسەر شیتوی نووسینی ئەو چ قسان بکەم. بەلام ئەوەکی مامۆستا شوکور مستەفام چەند جار خۆیندۆتەوه و بەراستی چێژم لێ وەرگرتوو. عەیبی کار لەوهی دایە ئیمە تا ئیستاش زمانیکی ستاندارمان نییە کە کەس نەتوانی لێی لادا. هەرەوا بەهاسانیش ناتوانین ئەم زمانە پێک بینین و خۆمان لە پاشاگەردانی رزگار بکەین. ماوەیەکی هیندیک لە نووسەرە زاناکانمان بەکردهوه بۆ ئەم کارە بەنرخە تی دەکۆشن.

دوێرم بۆ مامۆستا شوکور مستەفا یەکیک لە ئالا هەلگرانی ئەم خەباتەیه و لەریزی پێشەوه دایە، مامۆستا وەک پیاویکی زانا دەستی لە تەعەسویی ناوچەگەری هەلگر تۆوه و لە نووسینەکانی خۆیدا هەول دەدا لە هەموو شێوەکانی زمانی کوردی کەلک وەرگیری و بەپروای من لەم کارە پر سوودەشدا سەرکەوتوو.

مامۆستا تی دەکۆشی کام وشە پەسەن و سووک و پەوانە و کام کینایە لەسەر زاران خۆشە بەکاری بێتی. لە بەرکارهینانی وشە داتاشاراوی نارەسەن و دزیو و ناشیرین خۆ دەپاریزی. زۆر شارەزای پێزمانی کوردییە و لەژێر تەئسیری زمانی بێگانەدا نانوسی.

مامۆستا خۆیندەوار و ڕووناکییەر، زۆر گەراوه، گەلیکی خۆیندەتەوه. زەحمەت و کۆپەرەوهی کیشاوه و ئەزمونیکی تەواوی وەسەرەیک ناوه. لە سایە ئێم ئەزمونەدا گەیبووتە ئەم قەناعەتە کە هیچ شێوەیهکی زمانی کوردی با زۆریش دەولەمەند و پر وشەبێ بەتەنی ناتوانی بێت بەزمانی ئەدەبی نەتەوهکەمان. جا بۆیە ئەم رێبازە گرتۆتە پێش کە لە پێکھینانی زمانی ستانداردی کوردیدا بەشداریی. سەرەرای ئەوانە هەرگیز وەک پیاویکی لەخۆبایی لە نووسینەکانی خۆی دلتیا نییە و بەشوورەیی نازانی راویزی بەدۆستان و نیزیکانی خۆی بکا. ئەوەش ئاکاریکی باشە و پیاو دەگەیهنیتە ئامانجی خۆی. مامۆستا شوکور لەمێژە بەنووسەرێکی سەرکەوتوو ناسراوه. بەلام بەپروای من لە نووسینی ئەم چیرۆکەدا خۆی گەیاندوووتە تروپکی هەرە بەرزی ئەدەبی کوردی. لەپێشدا گۆتم ئەم چیرۆکە لەچاوی نێوڕۆکەوه لە ئەدەبی کوردیدا ئەگەر بێ وینە نەبێ کەم وینەیه. ئیستاش لە خۆم ڕادەبینم بۆ ئەم لەچاوی ڕوالت و فۆرمیشەوه هەر وایە.

وتەبێک لە پێشەکی شەرفنامەدا

هەزار و شەرفنامە

تەرەسالی وام نەدیوو، هەوری رەش و چلکن بەریبەنگی عاسمانیان بەرنەدەدا، تەم لە سەران نەدەرەوی، باران هەلی نەدەبرینگاند. رۆژ نەبوو چەند رەهیلەتی توند نەهینێ و شەو نەبوو چەند رێژەیی بەخوێرەم نەباری، شریخ و هۆری هەوران نەدەپساوه بەبێ نێوپر... بریسکەیی دەدان...

لەنگێزە و باسریشک و قوروقچلپاو و جلیتاو برستیان لەکەل دەبری، کەویە بەفر و ڕونوو هەرەسیان دەهینا، زەوی دەجمی و رێویان جملگەیان دەدا.

لەو بەهەرە تەری و تووشەدا و لەو رۆژە گرژ و مۆنانەدا، لە بناری کێو سەر بەرزەکانی کوردستان، لە بێکەیهکی پێشمەرگە تووشی یەک هاتینەوه.

من و هەزار لە مندالییەوه، هاوال بووین، ویکرا پەرەوازه و گەرە بێوین، هەرەتی لاوه تیمان پێکەوه لەناو چوار دیواری قورماوی پر لە جۆلاتەنەیی حوجرەیی کۆنە مزگەوتاندا رابواردبوو... ئیستاش وا بەسەری پیری، پاش بیست و ئەوەندە سال لێک دووری و هەلبێران و تامەزۆویی یەکترمان دەدیتەوه... نەهاتی و لێقەومان هەردووکانی کەنەفت و کەلەلا و پیر و زورەهان کردبوو. ئەو ئەستور بێو من لاواز، ئەو لەبەر ورگ و گەد و گیپالی پشوری لێ پرابوو، من لەبەر کزی و بێ هیزی هەر لاکەیی سەرم دەهات... دیسان سەرمان گەیشتەوه یەک و بووینەوه: یەکمال. مالی چی؟ دوو لێفە شێ و پەتوور، سەر سەری پەرپلاو و هەلۆشاو، هەریەکە تەختە شکاویک و بەهەردوو کمان چرایەک و چادانیک و دوو پیاڵەیی ڕووکیش و ئاوخۆرەوهیەکی گلینە و ئاوی بێنە و دەستان بشۆ.

ژووڕەکەمان بەوشکە بەرد داندراوو. دیوارەکانی خوار و خێچ بوون، لە هەموو لایەکەوه زگیان داوو.

هیچ دیویکی سواغ نەکرابوو، باگیڕەوهی نەبوو، ئالوودارەکانی کەرەواوی بوون و چەکەرەیان دەرکردبوو.

هەلاشەکی داچورا بوو، بۆساردیکی پیسی لێ دەهات... هیندە تەنگ و تەسک بوو بەچیرەچیر جێمان دەبوو. هیند تاریک بوو بەنیوەرۆ چرای دەویست. هیند نەوی بوو، تییدا هەلنەدەهاتینەوه...

قەسەیی خۆمان بێ زۆریش تیر و پر نەبووین. دەگەل پێشمەرگە جوان و جیحیلەکان لەسەر

خوانییک کۆ ده‌بوینه‌وه و ژهمه‌نامان یه‌ک بو، زیده‌پاروی چه‌ور و نه‌رمی پیری چلیس و گرده‌نشیمان بۆ دیاری نه‌کرا‌بو... گوزهرانمان پی‌که‌وه می‌خۆش بو: ترش و شیرن تیکه‌لاو بو، یادی رۆژانی رابردوومان ده‌کرده‌وه و دوا‌رۆژمان به‌راورد ده‌کرد... ئە‌وه‌نده‌مان خۆشی و ناخۆشی به‌سه‌ر دل و می‌شکدا تی ده‌په‌ری که وه‌ک ده‌رویشه‌کانی چیرۆکی کۆن ده‌گرایی و پێ ده‌که‌نین، گریانمان به‌پیکه‌نین سواغ ده‌دا. یاخود بلێین زۆر زۆر پێ ده‌که‌نین و قاقا ده‌گرایی. شه‌وگار شه‌ق ده‌بو، له‌ بیداری بێزار ده‌بووم باویشک ده‌میان گه‌زێک پیتا ده‌چه‌قاندیم به‌وه‌نوز و ورده‌ویژینگانه‌وه ده‌بیره‌خه‌و راده‌چووم و ده‌لیفه‌ شه‌که‌م ده‌خزام و ده‌مه‌ویست سه‌رخه‌ویک بشکینم و شه‌که‌تی و کف‌تیم نه‌میتنی. ئە‌و تازه‌وه‌خۆ ده‌که‌وت: چوار می‌رده‌کی له‌سه‌ر ته‌خته‌ بێ به‌خته‌که‌ی به‌پانه‌وه‌ داده‌نیشت، کاغه‌ز و قه‌له‌می له‌سه‌ر کۆشی داده‌نا، که‌وله‌ تیسکه‌که‌ی به‌خۆی داده‌دا. ملی خوار و سه‌ری زل و شان و که‌ولی که‌ سێبه‌ریان ده‌خسته‌ سه‌ر دیوار، ئە‌و شه‌وله‌بان و غوولی بیابانه‌ی وه‌بیر دینامه‌وه که‌ دایکم به‌ساوایی لیبی ترساندبووم.

دیاره‌ من لیم نه‌ده‌پرسی چ ده‌که‌ی؟ ئە‌ویش نه‌یده‌گوت چ ده‌که‌م به‌لام ده‌مدی: شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی له‌ده‌وری خۆی داده‌نان و له‌به‌ر یه‌کی راده‌نان و به‌تێرمان چاوه‌کانی بن چاویلکه‌ی بازبازینیان به‌سه‌ردا ده‌کردن. هه‌ر له‌بن لێوانیشه‌وه‌ پرته‌ و بۆله‌ی ده‌هات و ورته‌ ورتی بو. جار له‌دوای جاریش جیره‌ی قه‌له‌مه‌ بۆری ده‌هات... به‌وه‌دا ده‌مزانێ خه‌ریکی وه‌رگێرانی شه‌ره‌فنامه‌یه... که‌ وه‌ختی خۆی به‌فارسی له‌سه‌ر می‌ژووی کورد نووسراوه‌ و به‌چه‌ند زمانیکیش ته‌رجومه‌ کراوه. به‌لام وا دیاره‌ هه‌یچ کوردیک به‌پیتیبستی نه‌زانیه‌وه - یان ده‌خۆی رانه‌دیوه - بیکاته‌ کوردی...؟ چونه‌ک:

شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی یان بلێین فارسی شه‌ره‌فنامه‌ زۆر سه‌خت و گرانه‌ و ئە‌م‌رۆ له‌ناو فارسی زمانانیشدا هه‌موو خۆتنده‌واریک تیبی ناگا... بۆ ئە‌وه‌ی ئە‌م راستییه‌ روون که‌ینه‌وه‌ ده‌بێ تۆزیتیک به‌ره‌و پاش وه‌گه‌رێین و سووکه‌ ئاوریتیک له‌ تیرانی زه‌مانی سه‌فه‌وی بده‌ینه‌وه‌.

سه‌فه‌وییه‌کان زۆله‌ کوردی تازه‌ ترکی له‌رێ ده‌رچووی دووره‌گ بوون و به‌مله‌سوری و گه‌لۆری ده‌ژیان، له‌ژێر په‌رده‌ی ئایین و به‌ناوی وسین و هه‌باسه‌وه‌ شه‌ریان به‌خه‌لک ده‌فرۆشت و له‌ کوشتار و تالان و برۆ به‌ولاوه‌ نه‌یانده‌زانی دنیا چ باسه... گولله‌ تۆپیکیان به‌سه‌د کتیبی باش نه‌ده‌گۆریه‌وه، هونه‌ری جوان و شیعری پێرمانا و په‌وان له‌لای ئە‌وان شیر و مه‌تال و تیروکه‌وان بو، ئە‌گه‌ر کاریان بکه‌وتبا نووسینیش، نووسه‌ریکی وایان ده‌ویست که‌ به‌پاروه‌ به‌راموایتیک و چنگه‌ دراویتیک کلکه‌سووته‌یان له‌به‌ر بکا و کیتچیان بۆ بکاته‌ گا و به‌که‌ر بلێ شیر و کوپه‌ر به‌چاوتیژ دانی و دز و بێ و یژدانان به‌خدری زینده‌ قه‌له‌مداد بکا...

نووسه‌ری هونه‌رمه‌ند و کارامه‌ و بروا به‌خۆ شه‌رمیان له‌خۆیان ده‌کرد و پیتیان زۆر شووره‌بی بوو ئاوروویان به‌ئاوه‌رۆ داکه‌ن و ویژدان به‌گیرفان به‌فرۆشن... به‌ناچاری خزینه‌ گۆشه‌ و که‌نارانه‌وه‌ و هه‌له‌وه‌ی شاران بوون و هیندیک له‌ هیند سه‌ری هه‌له‌دایه‌وه‌ و گه‌لێکیش بێ ناوونیشان توایه‌وه...

خوێری و تۆریش که‌ بېسونه‌ گۆشتی سه‌ر چه‌په‌ر، به‌بلوێری خاوه‌ن زێر و زۆران که‌وته‌نه‌ سه‌ما و سه‌ر و گوێلاکی ئە‌ده‌بی فارسییان له‌به‌ر پیتا پلێشاوه‌ و خمی لێ شیاو له‌به‌ر یه‌ک هه‌له‌وشا و ره‌تینرا و نسکۆی برد و ئە‌گه‌ر سه‌فه‌وی گۆریان گوم نه‌بووبا... له‌ مردن نه‌ده‌گه‌رایه‌وه. له‌پاش ئە‌وانیش هه‌تا دره‌نگ هه‌ر خۆی به‌سه‌ر پیتوه‌ نه‌گرتوه...

شه‌ره‌فخان له‌و رۆژگاره‌ ئە‌نگوست له‌چاوه‌دا چاوی کردۆته‌وه‌ و له‌ناو ته‌پ و تۆز و گێژه‌لووکه‌ی سه‌فه‌ویدا به‌خۆدا هاتوه‌، له‌ مالی شادا ئە‌و فارسییه‌ دزیو و بن شه‌ری پێ خویندراوه‌! به‌لام ئە‌و کابرا بلیمه‌ت و هه‌لکه‌وتوه‌ زۆر به‌ده‌خۆ رادیوی باسکی لێ هه‌لمالیوه‌ و له‌و گێژاوه‌ خۆی په‌راندۆته‌وه‌ و هیناویه‌ ئە‌ده‌بیاته‌ بێ زه‌له‌ته‌که‌ی ئە‌و رۆژه‌ی به‌با کردوه‌ و له‌ که‌وی داوه‌ و به‌ردبژێری کردوه‌ و به‌دانسته‌ سپی کردوه‌ و توپکلی فری داوه‌ و کاکلیکی پاک و خاوتین و تیرگۆشتی لێ هه‌لبێژاردوه‌ و له‌سه‌ر په‌ری شه‌ره‌فنامه‌ی داناوه‌ و به‌مونه‌ی په‌وانی و جوانی پیتشکه‌ش به‌فارسی دۆستانی ئە‌و زه‌مانه‌ی کردوه‌. به‌لام له‌ راستیدا ئە‌و کاکله‌ جوان و به‌رچاوه‌ش چونکه‌ به‌ری داری ئە‌و دیمه‌کاره‌یه‌، هینده‌ ره‌ق و چیره‌ ددان ده‌شکینتی... جا من هه‌رچه‌نده‌ ده‌مزانێ هه‌ژار فارسی ده‌زانێ و زۆر باشیشی ده‌زانێ... به‌لام له‌ دلێ خۆمدا پیم وا نه‌بوو ده‌توانی ئە‌و گابه‌رده‌ له‌سه‌ر شان دانی و له‌و که‌ل و به‌نده‌نه‌ رۆژ و کوره‌ سه‌رکه‌وی!!

وه‌رگێرانی ئە‌و کتیبه‌ ره‌ق و زله‌ پشووی درێژ و جیکلدانه‌ی گوشاد و له‌ کارنه‌وه‌ستان و ره‌نجی فه‌ره‌ادی ده‌وی... پیاوی ده‌وی به‌دریژیایی سال و مانگ سی سه‌ره‌ی له‌سه‌ر هه‌له‌نگه‌ری و هه‌تا ئە‌و که‌لاوه‌ هه‌راوه‌ له‌ هه‌موو لاوه‌ سه‌ر نه‌گه‌ری کاری به‌کاری که‌س نه‌دای... هه‌ژاری وا شل و شه‌ویق و په‌رژوبلاو، له‌ لایه‌که‌وه‌ به‌بنکه‌ رابگا و له‌ لایه‌که‌وه‌ ده‌سته‌ چیه‌لی گری شوێش بۆ ئیژگه‌ کۆ بکاته‌وه‌ و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ که‌رسته‌ی رۆژنامه‌ و شه‌ونامه‌ ئاماده‌ بکا... سه‌ره‌رای هه‌مووانیش وه‌رگێرانی شه‌ره‌فنامه‌ی شه‌ره‌فخانیش سه‌ریار بێ و ئە‌ویش راپه‌رینێ؟ هه‌یه‌وو!! چی به‌سه‌ر چیه‌یه‌وه‌؟ بروام وا بوو هه‌وايه‌که‌ له‌ که‌له‌لی داوه‌ و کرمیکه‌ له‌سه‌ریدا ده‌جوولیتته‌وه‌ هه‌ر سه‌ریکه‌ و لیبی وه‌ره‌ز ده‌بی و وازی لێ دینێ.

به‌هار پیر بو، باران وه‌ستانه‌وه‌، هه‌ور ره‌وین، تاو خۆی نواند، ته‌م و مژ بوونه‌ هالاو و ده‌گه‌ل به‌فری پار چونه‌وه‌، گزوگومبه‌ت گه‌رما شالاوی هینا و جروجانه‌وه‌ر، ژبانه‌وه‌ و

دوژمنانی کوردستانیش دهگه‌ل تینی گهرما بووژانهوه، وهک ژه‌نگه‌سوره هارپوژان و ده سه‌روچاوی نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد هالان... رۆژانه له‌بهر گره‌گری فرۆکه و گرمه و زرمه‌ی بۆمبا و تهق و تۆق و شه‌وانه له‌بهر هاشه‌هاشی ماران که به‌درزی دیوار و کون و که‌لیتی باندا بۆ راوی مشک و نانی وشک سه‌ریان به‌ژوووه‌که‌ماندا ده‌کرد... تۆقره‌مان لێ هه‌لگیرا و سانه‌وه‌مان لێ تۆرا و له‌هیلانه‌که‌ی ته‌ره‌ بوو...

بهر له‌وه‌ی بزانه‌ شه‌ره‌فنامه‌ی کوردی سه‌ری به‌کوئ گه‌یشت، چاری ناچار لێک هه‌لپه‌راپین و هه‌ریه‌که‌ بۆ لایه‌ک بازه‌بووین و وێرایی که‌وه‌دری ده‌گه‌ل به‌فران هه‌لده‌کشاین...

سال پایزیکی دره‌نگ بوو، سیخوار له‌بهر په‌ساران هه‌لی نابوو. ئاور خۆشه‌ویست ببوو، له‌ ده‌وری ئاورگی پر له‌ پۆلووی داره‌په‌روو دیسان ژبانی دوویراله‌ ده‌قی جارانی گرته‌وه...

ئیمه‌ی و سۆپه‌ر قسه‌ هه‌یشتا له‌ چه‌نه‌چه‌نی چاک و خۆشی نه‌وه‌ستا بووین و هه‌ژده‌ر هه‌ژده‌ر قسه‌مان له‌ ده‌م ده‌رده‌په‌ری... هه‌ستا و له‌سه‌ر ده‌لاقه‌وه‌ له‌ کۆنه‌ ته‌وراتیک نه‌وی و خسته‌یه‌ نامبێزمه‌وه‌ و گوئی: ده‌ها بیخوینه‌وه... به‌لام گه‌ردنت نازا نه‌بێ ئه‌گه‌ر به‌چاوی دوژمن سه‌یری نه‌که‌ی و ئوبالتم به‌ملت ئه‌گه‌ر هه‌ر په‌خه‌یه‌کت به‌بیر دادی، چاوی لێ بیوشی و پێم نه‌لێتی... ئه‌گه‌ر دۆستی بم گه‌یه‌نه‌ و نامه‌وی قانه‌قدیم ده‌ی... ئه‌گه‌ر چرووک و پووکت وه‌بهر چاو بێ و ده‌نگ نه‌که‌ی تووک له‌ مندالت نه‌یه. منیش به‌بێ فوو له‌ دۆکردن لێفه‌کۆنم لێ راخست و شانم لێ داخست و شه‌ره‌فنامه‌ی فارسیشم له‌لای خۆم دانا و هه‌ژارنامه‌ی کوردیم زۆر به‌وردی خۆتینه‌وه‌ و ده‌گه‌ل ماکه‌که‌یدا له‌به‌ریه‌کم پانان و چۆن هاته‌ به‌رچاو، ئاوی ده‌گه‌په‌مه‌وه‌:

پیاو هه‌ق بلێ ده‌رباره‌ی میژووی کورد هه‌رچی شه‌ره‌فخان به‌دل نیازی لێ گرتوه‌ و ده‌ستی بۆ بردوه‌ خسته‌ویه‌ته‌ سه‌ر کاغه‌ز. نوک و به‌دی هه‌ر له‌ سیر هه‌تا پیاوی زۆر به‌ده‌سه‌پاکی راگوێزراوه‌ و به‌رگه‌ عه‌جه‌میبه‌که‌ی لێ دارناوه‌ و جوان و قازاخ شو‌راوه‌ و جلوه‌رگی زۆر نایابی کوردی ده‌به‌رکراوه‌ و به‌خشل و زێر و سسله‌وپه‌له‌ و خرینگه‌ و ئۆیه‌ی کوردانه‌ پاراوه‌ته‌وه‌ و ئه‌گه‌ر ده‌ببینی هه‌زار قورعان ده‌خۆی: که‌ ئه‌و کتیبه‌ هه‌رگیز به‌بۆره‌ خزمایه‌تیش نه‌چۆته‌وه‌ سه‌ر فارسی و هه‌ر زکماک کوردییه‌ و به‌کوردی رسکاوه‌.

هه‌ر که‌س بزانی ته‌رجمه‌کردن ده‌بێ چۆن بێ؟ تێده‌گا که‌ هه‌ژار له‌ هونه‌رده‌دا دوانه‌که‌وتوه‌ و بگره‌ زۆریش له‌سه‌ره‌...

ئه‌وانه‌ی ئه‌م کتیبه‌ ده‌خوینه‌وه‌ له‌وانه‌یه‌ پێیان سه‌یربێ که‌ هه‌ژار ئه‌و کوردییه‌ چۆن فێر بووه‌؟ به‌لام بۆ من که‌ له‌گه‌پ و گه‌مه‌ی سه‌ر سه‌رانگوێلکانه‌وه‌ ده‌گه‌لی گه‌راوم و ده‌زانم چۆن ژباوه‌ له‌ کوئ ژباوه‌ و له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌ی هه‌لینجاوه‌... هه‌یج شتیکی سه‌مه‌ره‌ نییه‌ و

به‌لای منه‌وه‌ باری خۆبه‌تی:

به‌په‌روای هه‌موو کوردی زانیکی له‌ راستی نزیك و له‌ شه‌ره‌ گه‌ره‌ک به‌دوور ته‌نانه‌ت به‌په‌روای زۆریه‌ی رۆژنه‌لات ناسانی رۆژئاوا و بییش له‌ناو زاراوه‌ی سو‌رانییدا شیوه‌ی موکریان له‌ هه‌مووان پاک و په‌وانتر ماوه‌ و وشه‌ و راویژی ده‌می بێگانه‌ی زۆر که‌متر تی خزاوه‌. له‌ناو موکریانیشدا ناوچه‌ی بۆکان له‌و باره‌وه‌ سه‌رتۆپه‌... هه‌ژار، موکریانیه‌ و سه‌ر به‌ناوچه‌ی بۆکانه‌ و مندالی ئه‌و ناوه‌ هه‌یشتا سه‌ریان له‌ هه‌یلکه‌ نه‌جوولاوته‌وه‌ له‌ کوردیدا بلبن و زمانیان هه‌تا بلێی په‌وانه‌...

بابی هه‌ژار زانا و کوردپه‌ره‌ست بوو، هه‌موو کوردستان گه‌راپوو، کرمانجی و سو‌رانی زۆر باش ده‌زانی و له‌ ئه‌ده‌بی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکیدا ده‌ستیکی بالایی هه‌بوو... هه‌ژار له‌سه‌ر کۆشی ئه‌و باه‌ه‌ زمانی گرتوه‌ و قسه‌ی خۆش فێر بووه‌ و دل و مینشیکی به‌شێعر و چیرۆکی کوردی راهاتوه‌...

له‌ دێ گه‌وره‌ بووه‌، ده‌گه‌ل مندالان به‌و کوردییه‌ بێ گه‌رد و ساکاره‌ داواوه‌، ده‌گه‌ل کیژۆلاندا له‌وبه‌ر له‌وبه‌ری چیاوه‌ بالۆره‌یان بۆ یه‌که‌تر هه‌لداوه‌... شه‌ره‌جنیو و فر پیکدادان و ته‌وس و په‌لار و توانجی پیرێزانی بیسته‌توه‌... شه‌وانه‌ به‌لایه‌لایه‌ی دایکه‌ کوردی موکریانیه‌ ده‌خه‌و راچوو، به‌یانی به‌وهرینگه‌ وهرینگه‌ دلته‌زینی کیژه‌ کوردی مه‌شکه‌ژین و هه‌تاگا هاتوه‌... له‌ مزگه‌وتی لادی، به‌یت و لاوک و حه‌یران و گه‌لو، شه‌و و نیوه‌شه‌و و درکانه‌ و ئازیزه‌ و پایزه‌ و سوارۆ، گوێچکه‌یان ئاو داوه‌...

به‌میرمندی له‌ خانه‌قای شیخی بوهره‌انی خۆتینه‌وه‌ که‌ ده‌تگوت که‌شتی نوحه‌ و هه‌موو توخم و توویکی لێ کۆبێتوه‌. هه‌ر شیوه‌ و زاراوه‌یه‌کت بوسته‌تایه‌ ده‌به‌رده‌ست داوو... له‌ په‌ریز و خیرۆکی پیران و زانایانی وه‌ک: سه‌ید په‌شید و سه‌یفی قازی و شیخ محمه‌د و مامۆستای فه‌وزی ده‌سه‌که‌نه‌ی کردوه‌ و گوئی هه‌لگرتونه‌وه‌... که‌ پێش گه‌یشتوه‌ دۆست و هاوونشینی شاعیران و نووسه‌ران و کوردی زانانی وه‌ک: مه‌لا مارف و خاله‌مین و قزلبجی و حه‌قیقی و جه‌وه‌ه‌ری و کاکه‌ په‌حمانی موهته‌دی بووه‌ که‌ له‌و باوخواشتر بوون و هه‌ریه‌که‌یان له‌ ئه‌ده‌بی کورده‌واریدا ده‌ریایه‌ک بوون... له‌به‌ر ده‌ست و له‌ژێر چاوه‌دێری پێشه‌وا، «قازی محمه‌د»ی ئه‌ده‌بدۆست و ئه‌دیبه‌ په‌روره‌دا فێری رۆژنامه‌نووسی بووه‌ و شیعری به‌کۆماری کوردستان و شو‌رشه‌که‌ی هه‌لگوتوه‌ نازناوی شاعیری میلی پێ دراوه‌...

له‌ ژبانی ئاواره‌بیشدا به‌دردی خۆی گوته‌نی: به‌شه‌قی زه‌مانه‌ فێری شیوه‌ لێک جیاوازه‌کانی کرمانجی کراوه‌. له‌ ژبانی پێشمه‌رگه‌بیدا شاره‌زای شاره‌زور و شارباژێر و

گهرمیان و بیتوتین و ههولتیر و کو و خوشناو و سورچی و بالهکایهتی و ناودهشت و گهلیک شوینی تریش بووه و هه پیرتیکی کوردی زان و زیندووی دهست کهوتوووه زۆر بهوردی دۆزبویه و هه رچی له دهمیانهوه ده رچوووه قۆزبویه تهوه ئه وه هه مووهی کو کردۆتهوه به کاهه خو له بیژینگه داوون و بنژیلی جودا کردۆتهوه و ساغ و پتهوی هه لێژاردوووه و به میشک و دلێ خوئی سپاردوووه... ئیدی بو سهیره که هه ژار کوردی زانیکی هه لێژارده بی؟

هه ژار بو تهوونی ئه و کره له بار و سفتهی خوئی، شیوهی موکریانی کردۆته تهخت و بو خهش و وینهکانی وشه ی رهنگین و خوهرهنگ و جوانی هه موو زاراوهکانی تیهو داوه و تا بوئی کراوه خوئی له رایه ل و بوئی وشه ی نامۆ و بیگانه و کوردی داتاشرای نا قۆلا و نارسه نی تازه پیداکه وتوو پاراستوووه.

سهیر له وه دایه ده لئی شه ره فخان و هه ژار لیکیان گهراوه تهوه. له رۆژگارێکدا که هه ژار شه ره فنا مه ی کردوو به کوردی؟ زمان و ئه ده بی کوردی له بهر بی سه رو به ره بی و به ره لای بی خه ربکه به مه ره دی زمان و ئه ده بی فارسی، زه مانی سه فه وه ی بچی... له سایه ی نه زانانی خو په سنده وه ئالۆزی و شیواوییه کی زۆری تی که وتوو و مه ترسییه کی گه وره هه ره شه ی لی ده کا!

بیگومان هه ژاریش ههستی به و مه ترسییه کردوو و لام وایه مه بهستی هه ره گه وره ی له وه رگه پرا نی شه ره فنا مه بوو ژانده وه ی زمانی کوردی بووه و ده یه و ئ له مردنی بیاریزی... جا چونکه مه ی دانیکی فرت و فره وان و پان و به رینی شی بو هه لکه وتوو و توانیویه به که یفی خوئی قه له می تیدا با ژوئی و خزمه تیکی هه ژا به زمان و ئه ده بی کوردی بکا... هه یج به دو وریشی نازانم که هه یندیکی له و که سانه ی چه ند سه له ده گه ل ئه و خم لی شیوانه ی زمانه که دا راهاتوون نووسینی هه ژاریان به دل نه بی... ئه وانه ی له ده باغخانه دا کار ده کن به بوئی گولا و ده پشمن و سه ره گه یژه ده گرن و تا فیر ده بن ماوه یه کی ده وئی.

من له و بروایه دام که شه ره فنا مه ی هه ژار ده بی بکریته به ردی بناغه بو کوردی ئه ده بی و زمانی یه کگرتوو مان. هیوادارم هه موو کوردیکی، کوردیخواز و دل سو ز که لکی لی وه رگری و هه ژاریش هه ره به وه نده وه نه وه ستی و درێژه به خزمه تکردنی زمانه که مان بدا و درێخی نه کا...

۱۹۷۱

پیشه کیهک بو دیوانی نالی

هه موو کوردیکی پاک، چاک، دیندار، دل سو ز و ئه ده بدو ست، ئه گه ره بدل و گیان خوئی به منه تبار و قه رزداری مامو ستای هه ژا و زانای کورد مه لا عه بدولکه رمی موده ریس نه زانی ناهه قی ده کا. چونکه مامو ستا و کورده کارامه و لێزانه کانی به هه موو هه یز و توانای خو یانه وه به هه یج باریک له خزمه تی کوردی چاره ره شی، دووره به شی هه ژار درێخیان نه کردوووه.

به راستی ئه م خزمه ته به نرخانه ی ئه م بنه ماله چاکه، به دین به فه ره نگ، به زمان، به ئه ده ب و ئا کاری کوردییان کردوو شایانی ئه و په ری ریز و سو پاسه. یاخوا له م لایه له به لای لابه لا دوورین. به ردی سارد و گه رمیان وه بهر پی نه یه و له ولاش وه بهر ئالای پیغه مبه ره که ون و حه شریان ده گه ل حه شری پی او چاکان بی. پیماویه خزمه ت به کوردی زۆر لێکراو چاکه یه که که له پیش چاوی بینائی چاوان بز نابی و پاداشی دنیا و قیامه تی ده بی.

گه ری ده بی و ده ره ده ری ئه م سوو ده ی بو من هه بوو که له نیژی که وه به خزمه ت مامو ستا بگه م و دهستی موباره کی ماچ بکه م و بز انم کو گای نور و ده ریای بی سنوو ره.

جاریک ده گه ل چه ند مامو ستای گه وره و ما قوول له باره گای حه زره تی غه وس له حو جره ته نگ و چکو له که یدا له خزمه تی مامو ستا دانیشتبووین، من ئه و بی ره م به میشکدا ده هات ئه گه ره هه موو نووسینه به نرخه کانی ئه م مامو ستا کورته بالا، ره زاسوو که، خو ئین شیرین و قسه خو شه بی نی و له تابه کی ته رازووی باوئی و جه ستی لاوازی خو شی له تابه کی دی که بخه ی ئایا سه ری وه میچی حو جره که ی ناکه وئی؟

دیاره ئه و نیکی پر سو ز، ئیمانیکی پیرو ز و ئیراده یه کی قه وی و پته و ئه م پی ره خا وینه و ئه م زانا که م وینه ی هان داوه که له و ته مه نه دا له خزمه ت به زانست، به ئه ده ب، به ئیسلامییه ت و ئیسانییه ت خافل و بی ئاگا و شه که ت و ماندوو نه بی.

باسی یه که یه کی نوو سرا وه کانی مامو ستا وه ک ته فسیری قورئانی پیرو ز و شه ریعه تی ئیسلام... نه به منی بی ده سه لات ده کری و نه له و کورته با سه دا ده گونجی، ئه م ئه رکه له ئه ستوئی مامو ستایانی ئایینی و شاره زایانی ئه ده ب و پسپو زانی زانسته که هیوادارم که مه تر خه می نه کن و شو ئنه واره به که لک و باشه کانی مامو ستا پتر به خه لک بناسین. له باره ی شه ریعه تی ئیسلامیدا رای مامو ستایه کی شاره زام پرسی، فه رمووی هه ره که سه بو

خۆی بۆچوونیتیکی ههیه، من بهراشکاوای دهلیم تا ئیستا کتیبی وا تهواو له بارهی فیهقی شافیعیدا نه نووسراوه.

من لیتره دا دههوهی به کورتی له بارهی ئەم دیوانه شتیکی بنووسم. به پروای شاره زایانی شیعر و ئەدهب نالی یه کیکه له گهشتین و پرشنگدارترین ئەستیره بهرزهکانی ئاسمانی ئەدهبی کوردی. ته نیا رهخه یا به ئەدهبتر بلیم دهردی دلکی له شیعی نالییان بوو ئەوه بوو که تیگه بشتنی شیعره ناسک و ورده جوان و رهوانهکانی زۆر هاسان نه بوو، پیویستی به شیکردنهوه، لیتوتیزینهوه و وردبوونهوهی تهواو بوو. که سیک سی زمانی عه ره بی، فارسی و کوردی نه زانیایه چاک له شیعی نالی نه ده گه یشت. مامۆستای مهزن ههستی بهو کهم و کورپییه کردوه بۆ بهخۆی و به کورانییهوه، ههستان، تیکۆشان رهنجیان کیشاوه و به ههزاران زهحمهت نوسخه دیستووسیان پهیدا کردوون له بهر یه کیان راناون و ئەم دیوانه به نرخه یان شهرح کردوه. له ههوه له وه پیتشه کییه کی زانیایان بۆ نووسیوه که خۆی کتیبیتیکی سه ره خۆیه و خۆتندنه وهی بۆ هه موو ئەم که سانهی سه ریان له شیعر و ئەدهب ده خوری پیویسته. له دوایه شیعره کانیان راست کردۆته وه. مانا کانیان لیدا وه ته وه، هه لسه نگاندوه و له پیتش خۆتنه ریان داناوه.

تا ئیستا کاری وا له نیو کورداندا نه کراوه. زۆر کهس له سه ر نالییان نووسیوه، به لام کهس نه وه ندهی خو پیوه ماندوو نه کردوه. ئەوانی باش بوون، ناته واو بوون ئەوانه ی نه زانانه نووسرا بوون هه ر نه بان باشتر بوو. هه یج کاریک نه ویش کاری وا ئەسته م و گران بی که موکووری نابێ، رهنگه ئەو کاره گه ورهش نه خته نه قسیتیکی هه بی، به لام بیگومان هاوتا و وینه ی نییه.

من بۆ خۆم پتر له نیو چهرخه سه ر و کارم ده گه ل شیعی نالیدا هه یه ئەو سه رده مه که وهک سوخته یه کی نه زان له خانه قای شیخی بورهان بووم ده مدی مه لا زاناکان و موسته عیده باشه کان له سه ر شیعی نالی ده رۆن، ئەگه ر نیوه خۆتنده واری وهک منیان بۆ حاله ی نه بوویان، هه یج نه بی سه رنجیان بۆ لای مه له، له و ده ریا مه ند و بی به ستینه راده کیشان، چاپ بوونی نالی له لایه ن کوردی و مه ریوانی وه ده رو پکی بۆ کردمه وه ئەگه رچی ئەم دیوانه نازداره، بی تازاره دیو و دوژمنی پۆلیسی ده ورانی ره شی پاشایه تی ره زاخان بوو به دهس هه ر که سه وه گه رابایه ها واری سه ر و مالی بوو، به لام من په بیدام کردبوو به دزییه وه ده مخۆتنده وه. موقبیل به چاپکردنه وهی دیوانی نالی سه ره رای ئەم که موکووریانه ی له کاریدا هه بوو پتری به ره و تیگه بشتنی شیعی نالی بردم. نیو و نرکه و هه ترشی گه یو له نالی نه تۆراندم ته نانه ت چاپه که ی مووه فه قیشم نه ک جاریک ده یان جار

خۆتنده وه. خوالیخۆشبوو حاجی مه حمودی وه ته میشیم که بازرگان و ملکدارتیکی پیر و خۆشه وق بوو، باش ده ناسی و به و حاله وه دیتنی بۆ من هاسان نه بوو چونکه ئەو هاوین و به هار له دی بوو، منیش هه ر لادیی بووم و که متر ده چومه شار که زستانان به خزمه تی بگه م زۆرم که لک له شیعر ناسیی ئەو پیاوه گه وره وه رگرت که رهنگی کهم کهس مابن له بیریان بی ئەدی بیکی چه ند به ئینساف و پیره پیاویکی چه ند قسه خۆش بوو. ئیستا بۆم روون نه بوته وه ئەو بازرگانه زرینگه که سه روکاری ده گه ل گه ز و جاو و که تیره و مازوو و خوری و مافوره بوو چۆن ئەو هه موو شیعره کوردییه جوانانه ی له به ریون. نایا به یاز و ده ستنوسی باشی بوون و ده ری نه ده خست یا حافیزه ی وا به هیز و قه وی بوو که چی له بیر نه ده چۆوه. به ره حمه تی خدای شاد بی. ناخ و داخ چه ن گه وره پیاومان بوون و حاجی قادر گوته نی: «له بهر بی ده فته ری گوم بوون و فانی».

شه قی رۆژگار هه لی داشتمه کوردستانی عیراق له وی زۆر نالی ناسم دیتن و باشترم نالی ناسی تا سه رم له به عدا هینا ده ر و به خزمه ت مامۆستا مه سعود مه مه د گه یشتم. تا ئیستا که سم نه دیوه وا له شیعی نالی بگا. گه فتولفتیکی خۆشی بوو که به به یانی سیه راوی خۆیه وه ده هاته شه یکردنه وهی شیعی نالی خۆی مه ست و سه رخۆش ده بوو و گو یگری وه جۆش ده هینا. داخ ناچی ئەم مامۆستایه ئەوه نده ی له سه ر شیعی نالی ده دا ئەوه نده ی نه ده نووسی تا کۆمه ل پتری که لک لی وه رگری. له بیرمه له دانیشتنی کدا که مامۆستا به عاده تی خۆی شیعی نالی شی ده کرده وه، یه کتیک له دانیشتنان له منی پرسی به پروای تۆ مامۆستا له باره ی نالیدا زۆر زیده ره وی ناکا؟ گوتم: من له ته نیشته مه ها باده وه له لایه که وه تا سه رچاوه ی (زه لم) و له لای دیکه تا هاوینه هه واری سه رسه نگ گه راوم و ده گه ل زۆر مامۆستای گه وره دانیشتنوم که سم نه دیوه ئەوه نده شه ره زای شیعی نالی بی. که چی ده ویرم بلیم ئەو گه وره پیاوهش به ته واوی له شیعی نالی نه گه بیوه. مامۆستا مه سعود فه رمووی به خوا راست ده که ی. من ئەو مه له وانه نیم بینم ئەوه نده درێژی که بتوانم له ده ریای بی بنی شیعی نالی ئەو هه موو دو ر و مروا ریبیانه بیتمه ده ر هه روا په له قاره یه کی ناشیانه یه ده یکه م. به لکو شتی تیکم وه بهر ده سه که وی. زۆری پی نه چوو رۆژتیک له خزمه ت مامۆستا مه سعود له کۆری زانیاری کوردا خه ربکی کاربووم. کاکه حه مه ی مه لا که ریم هاته ژوو ر و گو تی: «ئیمه مانای وشه ی (نه ی سه وار) مان له و شیعه ردا نه زانیوه ئیوه چۆنی بۆ ده جن» زۆرمان بیه ری کرده وه و نه مانزانی. بی ئەده بیم کرد و گوتم: «مامۆستا ئەو کاته من گوتم جه نابیشته دیوانی نالیت به ته واوی بۆ ساغ نه بووه ته وه و تۆ گووت راست ده که ی من پیم وا بوو ته وا زوع ده فه رمووی به لام قسه که م

وهراست گهرا... گوتی: «ماله نالیت نه شیوی کئی سهردهدر لهو هه موو ورده داوانه دهردهکا که ئەو ناویه تهوه؟ من چوزانم نهی سهوار چیبیه؟» ئیجازهه لئی وهرگرت و چوومه ژووری کاکه هه مه، هه رچی فه رههنگی فارسی و کوردی له کۆردا هه بوون سهنگ و سووژمان دان و سه ره وینمان دان و سهراوینمان کردن و ئەو وشه مان نه دۆزیه وه. دیاره پاش ناھومی دبوون له پهراویزی لاپه ره ۳۳۴دا گوتوویانه دوور نیبیه نیزه دار بی که له شیعره که دا بی مانا نیبیه. ئەو پرۆژهی من گوتم کاکه هه مه حه یف فه رههنگی دهوله مهندی دوکتۆر (موعین) مان به تهواوی له ده سدا نیبیه. ویده چچی ئەو ئەم وشه ی گرتبی. ئیستا که ئەم دیرانه ده نووسم فه رههنگی دوکتۆر موعینم له بهر ده سدا یه. ئەو فه رههنگه گه ورهش ئەم وشه ی نه گرتوه. به لام وشه یه کی تیدایه که پیاو ده خاته گومانه وه که مه به ستنی نالی رهنگبی ئەم وشه بی و ئەوانه ی دیوانی نالییان نووسیوه ته وه به هه له یان تۆمار کرد بی. فه رههنگی موعین وشه ی «نیساری» گرتوه به مانا سوپاهی و له شکری و ده لئی. فیردهوسی له باره ی ته به قه ی دووم له چوار ته به قه ی جه مشیددا ده لئی:

صفی بر دگردست بنشانند

همی نام نیساریان خوانند

و ههروهه زیاد ی دهکا و ده لئی وشه ی (نیساریان) له زمانه کانی ئیرانیدا سابیه قه ی نیبیه و بی شک موحه ره فی (artistar) ی په هله وی (ئوستایی raeslara) به مانای (شه رکه ر و سوپاهی) هاتوه و ئەم وشه یه له فارسیدا بووه ته (ارتیشدار).

دۆزبهنه وی ئەم وشه منی خسته سه ر ئەم باوه ره که (نه ی سه وار) (نه ی سیار) بی، به غه له ت نووسرا بیته وه چونکه زۆر روونه و به هاسانی له شیعره کانی دهرده که وئی که نالی زۆر ئەهلی خویندنه وه و موتالا بووه. ده سه لاتیکی زۆری به سه ر ئەده بیاتی عه ره بی و فارسیدا هه بووه. وهک به ئیشتبا له سه ریان نووسیوه گه پریده بووه و به کوردستاندا گه راوه. ئەگه ر واش نه بی ئاشنایه تی ئەو ده گه ل بابانه کاندای حاشای لئی ناکری. ئەوانیش کتیبخانه ی ئەمیرانه یان بووه که نالی که لکی لئی وهرگرتوه. ته ماشای ئەو چه ند شیعره بکه ن تا بزائن من بی به لگه وا نالیئم.

نالییا ئەم غه زه له تازه که تازه ت گوتوه

به دووسه د مه سنه وی لویی لویابی نادهم

***

نیبیه ده خلم له شانامه و مه سافی غه یری ئەم نوکته که کوشته ی بهندی تۆیه هه ر که سی ئازاد و ئازابن

***

که دیتم رهنگی سه د رهنگی، گوتم بابایی عه بیاره که بیستم له فظی بیدهنگی گوتم شیپووری شاپوره

به لئی به م شیعرانه را که ئەگه ر پریم کردبان زۆر پتریان چی ده گرت دیاره که نالی هه موو جو ره کتیبیک که ده خلی به مه لایه تیبه وهش نه بووبی خویندوه ته وه. که سیکی ئەسه کنده رنامه ی ئەفسانه یی خویند بیته وه و نه سیمی عه بیار و شاپووری عه بیار بناسی، ئاشکرایه که شانامه ی فیردهوسی زۆر جار سه ره وین کردوه و ئەم وشه ی له شانامه وهرگرتوه و ئەگه ر ئەوه ی زانیبی که نه ی سیاری به ته به قه ی دووم له چوار ته به قه ی زهمانی جه مشید گوتراوه ئەوه ده بی شیعره که له ئەسلدا ناو ابووبی.

دیده نیگه بانی یار، ناله ی دل نه ی سیار

تیپی سریشکم هه زار ئاهه عه له مداری من

یانی چوار ته به قه ی زهمانی جه مشیدی ریزکردن و له باتی ته به قاتی له شکری تورکان که له مه غولیبیه وه وهرگیران، (ئون) (بوز) (تومان) به کاری بردن چونکه گومان له وه دا نیبیه که هه زار پر به پیستی (تومان) ی مه غولیبیه. ئایا تا قمه مومتازه که ی ئەحمه د پاشای دۆستی وا ته به قه بهندی نه کردوه و ئەو شیعره پر ره مزه ی پاش نهمانی تا قمه که نه گوتوه؟ جوابی به من نادریته وه. به لام ده غده غه ی له دلندا په یدا کردوه.

ماوه شتییک له باره ی نالییدا باس بکه م که تا ئیستا کهس لهو باره دا نه داوه. ئەویش ئەوه یه، جگه له وه ی نالی خه ریکی پیکه ی تانی زمانی یه کگرتوی کوردی بووه، شۆرشى ئەده بیشی کردوه. ئەم ره سمه ناله باره ی له دیوانی شاعیره کانی پیتشودا هه بووه که له ئەلفه وه تا یا بکه نه قافیه له دیوانی نالییدا نیبیه. کوا قافیه ی (ض) (ظ) (ذ) (ع) (خ) (ع) له دیوانه که یدا؟ که دیوانی شاعیره هه ره باشه کانیشی دزیو کردوه. له باتی ئەوانه شیعی و اهه یه که پیسته تاییه تیبه کانی کوردی بۆ کردوونه وه قافیه وهک (ئ). «ته شریفی نه و به هاره که عالم دهکا نوئی» نالی به پیچه وانه ی بۆچوونی هیندییک شیعر نه ناس که گوتوویانه هه ر خه ریکی دوو کار، شیعر و وشه ئارایی بووه و گوئی نه داوه ته نیوه رۆک، شاعیری به ته واوی مه عنای که لیمه بووه. شیعی ته نیا بۆ دهر پرینی ئی حساسی ناسکی ئینسانی گوتوه جگه له چه ند پارچه ی وهک وه سفی حوجره و گویدر ئیژه که ی و وه سفی

تهببعهت که ئەوانیش له ئیحساسی شاعیرانه بێ بهش نین. شیعرهکانی دیکه پرن له سوژی ئاشقانه و کۆلوکۆی دەررونی خۆی. بۆیه گۆیتی نه داوه ته ئەو قاعیده و ئوسوولە ی که زانستی عەرۆز شاعیری ناچار کردوه رەچاوی بکا. یانی غەزەل له حەوت شیعر که مەتر نه بێ و حەقەن دەبێ تا ق بێ. باشترین غەزەلی نالی ئەو غەزەلانەن که له حەوت شیعر که مەترن یا جوتن. یانی نالی له هەر جیگایه ک کۆلوکۆی دامرکاوه قەلەمی رۆناوه و تا ئیحساساتی دانەمرکاوه قەلەمی تاواوه. ئەگەر له پارچه شیعره که ی مەستووره وردبینهوه، تی دەگەن ئەو نالییهی که وهستای قافییه بووه. لێره دا ریعایه تی قافییه شی له چەند جیگا نه کردوه. دیاره دۆزینه وهی ئەو جیگایانه کاری ئەو که سانه یه که دەزانن رەدیف قافییه چن؟ به رەحمه تی خودا شادبن ئەو مامۆستایانه ی بێ وردبوونه وه و بێ ئەوهی بزائن شیعر چییه؟ فه رموویانه ئیحساسی شاعیرانه له شیعری نالیدا نییه یا که مه، توخودا خۆتەری خۆشه و یستی شیعر ناس سه رنجیکی بده ئەم دیوانه تا بزانی ئەو هه ژارانه چەند له شیعر ناسیندا کۆله وار بوون.

له جیگایه که ی تریش باسم کردوه که قوتابخانه ی نالی به هۆی مه لا سالی حەریقه وه له کوردستانی ئێران به تاییه تی له موکریاندا بره وی په یدا کردوه.

له م سالانه ی دوا ییدا کتیبیک به فارسی به ناوی (ایران امروز) بلا و بۆته وه که له نووسینی (ئۆژین ئوین) سه فیری وه ختی فه رانسه کرا وه ته فارسی. ئەم دیپلۆماته له ساله کانی ۱۹۰۶-۱۹۰۷ به سابلاخدا تیه په ریه و چەند لا په ریه کی ناشیانه ی له سه ر ژبانی کوردی ئەم مه لبه نده نووسیوه که سه رنج راکیش نین. ته نیا ئەوه نده ی سه رنج راکیشه که له باره ی نالیدا نووسیویه تی:

له نیوه راسته کانی چه رخی رابردو دا شاعیریک له نیو کورداندا هه لکه وت که ناویانگی له چوار چییه ی هۆز و خیل و زیدی خۆی زۆر و یوه تر رۆیی، نالی مه لایه کی خه لکی سلیمانیه که ئەمرۆ شیعره کانی له دوورترین خړ و شیو و دۆله کاندا و یردی زمانی کوردانه ئەم شیعرانه ی، موفتی سابلاخ، (که له جیگایه کی تر به ناوی مه لا محمه دی موفتی ناوی بردوه) بۆ ئیمه ی وه رگیتران.

دیاره ناویانگی نالی هه شتا پتره گه یوه ته سابلاخ که موفتی وای به سه فیر ناساندوه. نازانین شیعره کانی به چ زمانیک بۆ سه فیر وه رگیتران. به لام پاش ئەو هه موو به رده شو ر و ده سکارییه هیشتا تام و خوی و بۆن و به رامه ی شیعری نالییان پتیه دیاره. ئەوه ش جوابیکه بۆ ئەو که سانه ی ده لێن نالی زیاتر به شکل و وشه ئارایییه وه خه ریک بووه تا نیوه رۆک و مه زموون. جاریک هه ر له و باره دا له کۆرپکی ئەده بیدا که خوشک و برای

عه ره بیهی لی بوون گوتم توخوا ئەم شیعره ی نالی بۆ ئەم برا و خوشکه خورمانیتر و خورما خۆرانه که فرچکیان به خورما گرتوه بکه نه عه ره بی بزاین بۆ خۆیان یاری شیرینی خۆیان وا به خورمای خۆمالی شوبه اندوه که کوردیکی شاره زووری که لاش له پتی میوژخۆر شوبه اندوویه تی.

ده خیلتم بم نه خیلی یا روتابی

وه ها شیرین و سینه نه رم و دل رەق

هه موویان که مه زموونی شیعره که یان بیست گوتیان تا ئیستا شیعری وا له تیفمان له عه ره بیدا له و بابه ته وه نه بیستوه. هه موو ده زانین شیعر که وه رگیتران جوانی شیوه و شکل له ده س ده دا.

له پیتیدا گوتم ئەم کتیبه ش بێ که موکووری نییه. به لام تا ئیستا ش بێ وینه یه. له چەند جیگا نه زه ری خۆم له په راوێزدا نووسین. به لام چونکه ئینتیشاراتی سه لاهه دینی ته یوی له چاپ کردنه وه ی ئەم دیوانه دا بۆ ئەوه ی کورده کانی ئێرانیش دیوانیکی که م غه فله ت و شه رح لیکراویان له ده سدابی به په له بوو هه قیشی ده ده می منیش نه متوانی چاکی پێ رابگه م.

دیسان له لایه ن هه موو کوردیکی ئەده بدۆسته وه سوپاسی مامۆستا و کورده کانی ده که م. نازانم کێ بوو نووسی بووی هه ر مالتیکی ئێرانی که قورئانیکی پیروزی له سه ر تاقه دانابی پیوسته دیوانیکی حافیزیشی له بن بێ.

منیش ده لیم خۆزگه هه موو ماله کوردیکیش دیوانی نالی له ژتیر قورئانی پیروژدا دانا بایه.

به هاری ۱۳۶۴

راوه تازی

سال درهنگ بو، پایز داهات، زهوی رهنگی بزرکا، شینایی نهما، تینی ههتاو کهم بووه، رۆژ چیان بهبهروهه نهما، شهو درپژ و درپژتر بوون، ههوا فینک بوو، ریز رندران، مشتاخ ههلهخران، بیستان له بهرکهوتن، برکه ههلهکیشران، جی تووتن شیو کرانهوه، ناویژه له بهراو دهرچوون، ئهستیر داریان لی راکیشرا، سهراچوه، قهوزهیان گرت، بناوان ههلهدیران، دهر او بوگه و لیل بوون، پاوان و ههلهسهوون پیخوست و بوژه بوون، پیوره وینجه داس پهپین کران، رهپسته کوئه پنج بوون، نهوهنده تیشهیان چهنده پهلهکه بوو، سارده کیل دندووکهیان دا، کا و گزره له کادین کران، کوژه و پۆلکه و نهرمهگیا له تایه و گیشه دران، تفاقای زستان داخرا، دیم کیل بههسوای بارانی رهحمهت و ههقهپهلهی پایز، دیمهکار و ئیشکهکهندیان داچاند، جارچار ههوری سپی و تهنک بهدهم باوه بهپهله بهناسماندا تپهپهپین، چهنده پریشکی بلاویان وهرانده، دلای شکارتهکهیلی بی زهویان داخوریانده و ترسان نهوهکوئه وندووکه دهغلهی ناو مالان بویان داچاندوون گهندهنی بن و بهجاریک قوت براو و بی سهلات بکهونهوه، دار و دهوهن خهزهلیان دا، میرگ و چیمه بن دیمه بوون، لاپالی بژوین بوونه ریچکه، نوالهی زهنویر کاتور کران، تهلان و بهندهن رووتانهوه، رووباری خورین له خورین کهوتن، ریواری خورین له تهنکویان دا، سوار بو بوار نهگهپان، گیابهزوه بوونه ئیشکهک، دروو بوونه نهشتهر، تیکان بوونه پهیکان، پینکول و کونجی بوونه بزمار و دهرزی و له پیتی گالهوهپینی پیخواس ههلهچوون و گردهنشینیان کرد، بابردهله وهک لهشکری بهزیو و شکاو رهتیرا، خوئی بو نهگیراوه، بلاو بوو، پووش و پهلاش وهک ترسهنووک و دووره پهریزان خوئیان له خواره بایان گرت، له نهدیو و پهسیو و بوودر و کهندالان خزین، ههوار خالی بوون، چادر و چیغ پیچرانهوه، سیپهک ههلهپهسیران، مهشکه بهرچیغیان تی ههلهکیشرا و لهبن میچی قورماوی نران، دۆدانه و شیر مهشک له خهواره کۆنان پیچران و له بهر ههویان و بیتلا بهسینگ داکران، نیرهی بی خیر ههلاوهسران، گوریس و پهتک ههلهویرنران، شهنگهپیری قولچاغهیان دارنی، بووهله و بهریبنکهیان شانوشان کرد، جامی مهردۆش و گادۆشکهیان لهبن پیپرک و ههرزالان ناخنی، بیژینگ و دهستاریان وهکار خست تا زمهر بو زستانی دوور و درپژ گیشه بکهن، ساوار بهارن، پرویش بهبا کهن، بو دراو لی بکهن. کاکای شوان که له کویتسانی مهزن و ههواری سازگاری مهری له چرگه دهچهقاوه و دهمی دهلهوهری پر و تهر و ناسک دهنه و یهکی له یهکی دهرنهدهچوو، بو خوئی لهسه بهردیک دادهنیشت و قامکی له بلویر

دهزاوت و نهوی لیی ددها لیی نهدهداوه و پاشای بهسهپانی خوئی نهدهگرت، ئیستا بلویری له مال داناوه، چونکه مهری کویتستان که لهنگ و لور و دهغهزداری تیدا نهماوه و بی چاوینی بی سمیره و ساکهتهی دووگی دهلیی لینگه دهستاره و پشتی گرتی لی براوه. کوا له نارانی قاقیر و کراپ دادهمزرئی و دهچهقینهوه؟ له دهشتی کاکای بهکاکیدا په رهلهداوی، په په پهره پهره دهبی، ههر کرتکهی روو له لایهک دهکا، شوان نهگه رهک ددانی ماریش بی، پی پانگا پیشی بگری، تیکی بکاتهوه، مهری قهلهو و ساغ له نارانی بی لهوه ره چون چیشتاوان مؤل دهخوا، پالینان کویر دهبهستی، شیوهخۆران رادهوهستی و شهوینان له ههوشه دا گیر دهبی؟ شوان دهبی چاویکی بیسته چوار چاو و خهو و خواردن له خو حهرام بکا، گورگی فیلبار و دز ههمیشه له کهلیندایه شوان بخافلینتی، سهگ بخیحینتی، تا کهلاک بستینتی، کام مهری شاز و قهلهوه برپینتی و نهگه ره خودای نهخواستنه شوان له خهو بیینی و دهزینی نهگرتی میگهل رابدا و یهکی نههیلتی و ههمووی بخنکینتی، جا لهو حالدها شوان کوا مهجالی ههیه له بلویر بتوورپینی و عاله میک وهجوش بیینی؟

سالان لهم وهرزه دا که کاری دیهات کهم دهبوو، سواغ و پینه و پهروئی بان و دهرک و دیواران تهواو دهوو و ناوردوو دادهخرا، جهنگهی راوه تازی دههات. راوه تازی له میژه له کوردستاندا باوه. تا نیوهی دووهمی ئهه چهرخه زور بهداب و دهستوور دهکرا، ههرچه نه ئیستاش کهم تا کورتیک ماوه، بهلام بهرهو نهمان دهچی. دیاره ههر ریوشوینیک بهسه ره چوو، ئهه وشه و زاراوه و نامرزانهی په یهوهندیان بهم ریوشوینهوه ههیه، لهسه زار و زمانان نامیتن و ورده ورده لهبیر دهچنهوه، تهنیا له بهیت و باواندا دهمیننهوه که تیگه یشتنیان بو بهرهی داهاتوو دژوار و نهستهه و گرانه، خو به ناشکوری نالیم فهرهنگ نووسیکی نهوتومان نهبووه و قامووسیکی وامان نیبهه ئهه وشه و زاراوانهی تومار کردی و له نهمانی پاراستی، ئهه رۆژانه بو نووسینی ئهه وتاره په نام بو فهرهنگی تاقانهی کوردی بو کوردی «خال» برد، له ژیر وشه ی راو و تانجی و تازیدا شتی ای نووسیوو کابرا گوته نی: «ئهزی تیدا شهرمه زار بوومهوه». بویه ویستم نهوی له بیرم ماوه و لیی دهزانم لهو باردها بنووسم تا قامووس نووسی دوارۆژمان کهلکی لی وهر بگرن و نهو لاوانهی که وهک من نهدهبی فۆلکلوریکی کوردی بهخه زینهی زمان دهزانن سوودی لی وهر بگرن.

تازی یا تانجی و تاجی تۆرهمه سهگیتی درپژ، ناسک، شووش و لهسه لینگه. پیستی تهنک و نامال رووتهیه، جوان و ژیکه لهیه، گوتوویانه: «تازی نازادهی سهگانه» توند و تۆله، باش لینگ ددها و بهدهوامه و بهکه لکی راو دی، تازی تا زهنگهی بهرزتر، تهنگهی گورجتر، کهفلهی بلیندتر، پشتی راکشاوتر و نامال کوورتر، پهنجهی شووشتر، سهر و

کهله و دهم و له مېوزی باربکتر و په قتر و درېتر بې په سندتره.

وهک هموو توره مه سه گیک به نیری ده لاین گول و به مېی ده گوتری دېل، گول هم همیشه بو جووتبون ناماده، به لام دېل جارېک یا دوو جار و به دې، زور پيشتر نيشانه ی و به هاتنی دیاری ددها، جا نه گهر خاوه نه که ی بخوازی زووتر با بگری باشتی تیر ده کا تا قهله و بې و نه گهر به پيچه وانه نه یه وې ئاوس بې نه وه له ژوورېکی تاریکدا ده بیه ستیته وه تا له ر و لاواز بې و له با بچیته وه. جووتبونی تاژیش وهک هموو جسنه سه گیک «پتوهروانی» پې ده لاین، دېل و گول پیکه وه ده نو سین و تا ماوه یه ک لیک جوې نابنه وه، ته نانه ت نه گهر له زمانی کوردیدا به زایینی هموو نینو کدار و گوانداریک «جگه له مالوس که سمداره» ده لاین تره کین - له شیر هوه تا مشک - په نگه بویه بې که زوریان بیچوو ده بې. تاژیش و سه گیش له وان ه لئاویرن، ده لاین دېله تاژي به حه فتا شه و و رۆژ ده تره کتی. به و نه ده توتو که ی به زگیک ده بې ده لاین کوخیک، دېلنیک له سیوه تا یازده توتو که دینې، دېله تاژي هشت گوانی هم بهر نه و بهری هیه، توتو که تاژي له پيشدا چاوی نو ساه و نایینې، پاش چند رۆژ چاوی ده پشکوې، به قسه ی کونه راو که ران هه و ل توتو که و ناخر توتو کی کوخیک له وانی دیکه باشتی دره دچن، توتو که تاژي زو فیری تیکوشین خوارن ده بې و ئیتر نیازی به شیر ی دایک نامینې، دېله تاژي تره کیو پتویسته زور باش به خیتو بکری و تیر بې، دنا زبانی خور و مالانگه ر ده بې و په کی راو کردنی ده که وې، توتو که که ژبه له بو، گوجو کی پې ده لاین و له خو به وه فیری راو پچکه ده بې، راو پچکه کردن ته مرینی ریکه وتن و راو فیربونه. گوجو کیتک بو نه وانی دیکه ه لئدې و نه وی تربش رېی ده که ون. راو که ری کون ده لاین هه ر گوجو کیتک ه لئد دياره... له خوې پاده بېنی و به گه وره بېش له وانی دیکه چیتر و خیرا تر و به کار تر ده بې، گوجو کیتک به ساله وه ختیک سونوو یا سونوی دپته وه و پېی ده لاین شهک، نيشانه ی سوون هاتنه وه نه و هیه که گول له کاتی میز کردندا لاقی ه لئدینې، پاش سالنیک ده بپته خه رت و نه مجاره ته مه نی به خه رت حیساب ده کری. خیرایی و خو پریا به تیبی تاژي تا نه بپته خه رت دیاری ناکا، وا ده بې شهک نوره ش ناکا و که چی به خه رتی زور چې ده بې و به پيچه وانه شه کی خیرا خو پری دره دچې.

په نگه کانی تاژي:

تاژي په نگی جوړ به جوړی هیه، سپی، رهش، سوور، نه باتی، شی، خه زال، بوړ، تاله، شله، خورمایي، خه نه بی، گورگی، پلینگی، قه زوانی، بازو، بوژقاجی و به لهک، په شبه لهک، سوور به لهک و شین به لهک.

ده نگه کانی تاژي نه مانه ن:

لوورانن، نوورانن، قرووسکانن، نووزانن، مرانن و ناسکانن.
سیفه ته کانی تاژي:

چی، خیرا، تیز، پهل، په شکوژ، خو شپست، به درست، هه رزه، قرخه مه رس، ده مسارد، ده مگه رم، به هه لم و به ده وام.

تاژي به کاری راوی ئاسک و کیتی و که رویشک دې، چیتین و باشتین و به کارترین، تاژي ئاسک کوژه، من کویتستانیم و ئاسکیش له دهشت و گه رمیان ده ژي و له راوه ئاسک شاره زانیم. ماموستا عه لای په حه تی له کتیبی «کوردواری» باسی راوه ئاسک ده کا من به نه زانی خو مه وه به دلیم نه بوو، پیم و ابو هه له ی تیدایه، نه ما پیره به گیتی جاف جارېک باسی راوه ئاسکی بو کردووم نه وه بو تان ده گتیرمه وه، راست و دروی و به بال به ستوی خو ی ده یگوت: زه مانې ده سه لات و باوی به گ و پاشاکانی جاف که کوچه ر و په و نه د بوون باشتین تاژي و په سه نترین نه سپ له نیو جافاندا هه بوو، له موکریانیش ناویانگی نه سپی جافان بووه - په نگی راست بې چونکه له عه ره بان نیزبکن و جسنه نه سپی عه ره بېش له دنیا دا مه شه و ره - ده یگوت: «پاشاکان تیبه سواریکی باشیان هه لده بژارد، تاژيیه کانیان وا فیرکردبوو که راویان داده به ست و رسته یان هه لده کیشا و تاژي خو ی داوینته پيشکو ی سوور و مات ده بوو، که ئاسک هه لده هات سووران به و نه سپه خو شبه ز و به کارانه وه دیان په تاند تا ده یان زانی شه که ت بوون نه مجار تاژيیه کانیان به رده دایه تا له خو لی ده گه وزاند، هه موو راو که ریک خه نجه ری ده به ردا بوو و، کیردی ده بان و تیزې له دیوی ژووری خه نجه ردا له کالان چه قاندبوو به و کیرده سه ری ئاسکیان ده بری و رفیسکه یان کون ده کرد و له به ن سامو پته که یان هه لده کیشا و به ته ریزه ی نه سپه وه ه لئاندا وه سی.

کورد به هه موو گیاندارتکی گواندار و سمدار که که وی و رام نه بې ده لئ کیتی، له کیتو سه رکه ش و شاخه سه خت و رژد و هه لده مووت و زهرد و ماهه کانی کوردستاندا کیتی ده ژین، که له کیتی، گاکیتی، شور، یه کجار که م بوون و له وانه یه په گه زیان له م حاله دا له مه ترسیدا بې و هه ر نه مین و نه مبیستوه نه وانه به تاژي راو بکرتین، بیستو تانه که کیتی به تاییه تی رۆژانه له شاخی هه ره سه خت و په و هزی نه ستم نایسته وه، ده لئین هه ر جیگایه کی شاخ بارانی وی بکه وی کتوبش ده توانی پیدایا پروا، دیاره تاژي له جیگای وا کار ناکا.

بو راوه کیتی به تاژي به ره گه ده نینه وه. کیتی که له م شاخه وه بچیته شاخیک تر تیره گ به رندا، یانی به جیگایه کدا ده روا که هه ردووک دیوی کیتی لی دیار بې، جا راو که ری

شاره‌زا، تیره‌گیتی ره‌چاو ده‌کهن و حاشارگهی لی دروست ده‌کهن، ئەگەر گوینی و گیا به‌رزلی لی هه‌بێ، کۆخته‌یه‌کی دوو میتری یا که‌متر ساز ده‌کهن و خۆیان و تاژییه‌کانیان له‌ویدا مه‌لاس ده‌دن، ئەگەر ئەوه‌یان بۆ نه‌لوا و ارشی به‌رد دروست ده‌کهن، کیتومال به‌ریکی شاخ به‌هه‌را و هۆریا و ته‌ق و ره‌ق و چه‌قه چه‌ق ده‌ته‌قینن تا چه‌یوان به‌ترسی و، به‌تیره‌گدا به‌په‌رپه‌ته‌وه شاخی ئەوه‌یه‌ر و له‌وه‌یه‌ره‌گه هه‌له‌نگوی، ئەگەر مه‌ودای نیوان دوو کیتو به‌رین بی له‌ دوو جیگاوه به‌ره‌گهی بۆ ده‌گرن. تا ئەگەر تاژی پێشه‌وه راستی بکه‌ن به‌سه‌ر به‌ره‌گهی دوو مه‌دا بکه‌وی و رزگاری نه‌یه، تاژی قایم و به‌هه‌لم و فیلاوی نه‌بێ نه‌ ده‌گاته کیتی و نه‌ ده‌ویزی خۆی لی‌دا، به‌ران و نیتری قه‌یره ده‌س ده‌که‌نه‌وه و به‌گژ تاژی‌دا دینه‌وه و به‌شه‌قۆن تیی هه‌لده‌ده‌ن و برینداری ده‌کهن، وا ده‌بێ ده‌شیتۆپین. به‌لام تاژی که‌ فیلاوی بوو، هه‌ر له‌ پاشرا له‌ کیتی رۆ دێ و که‌ بۆی هه‌له‌که‌وت، باتووی ده‌گرێ و پرستی ده‌برێ، راوکه‌ر ده‌لین هۆی ئەوه‌ی تاژی ده‌گاته کیتی، ئەوه‌یه‌ کیتی له‌ هه‌لاتندا زۆر ئاوران ده‌داته‌وه و مه‌حتهل ده‌بێ، ده‌نا زۆر به‌باز و بردتره، کیتی به‌ته‌له و شتی دیکه‌ش ده‌گرن که‌ دیره‌دا جیتی باس نییه.

نه‌خۆشییه‌کانی تاژی:

سه‌گ بایی، شانهره‌قه، شه‌که‌گه، سه‌بنیسی، هاری، سووزنه‌ک.

راوه‌که‌رویشک به‌نازی:

که‌رویشک گوانداریکه‌ که‌ نینۆکی هه‌یه، گیا خۆره، کلکی زۆر قۆله‌یه، تووکی نه‌رمه، درێژی له‌ به‌رزایی پتره، پێشوی له‌ پاشووی کورترن، به‌باز و قنه‌ ده‌روا، گوپی زۆر درێژن، سه‌ری له‌چاو له‌شی زۆر گه‌وره‌یه، چاوی زه‌ق و له‌روون و نانوقین. زیاتر به‌چاوان ده‌بیندرپه‌ته‌وه، ده‌لین مییه‌که‌ی چه‌یز ده‌شوا، ده‌تره‌کی و زه‌و و زوی زۆره، له‌ جیگای سارد و گه‌رمدا هه‌یه. له‌ بژوینترین کۆیستانانی کوردستاندا و گه‌رمترین و کراپترین بیروونی عه‌ره‌به‌ستاندا ده‌ژی، به‌بێچووی ده‌لین به‌چ و که‌ په‌ره‌وازه‌ بوو و توانی توند رابکا «سه‌پسین» ی پێ ده‌گوتری، به‌رواله‌ت به‌که‌جرا به‌سته‌زمان و بێ ده‌سه‌لات و ترسنۆکه و له‌به‌ر هه‌یچ گیاندارای چوارپێ و بالنده‌ی پچووکی راوی ده‌س ناکاته‌وه، که‌چی دوژمنی وه‌رزیر و ره‌زه‌وان و بیستانچییه. تا ده‌ستی له‌سه‌ر دا بنی به‌زه‌ر و به‌دغه‌ره، به‌رۆژ له‌ لاندای خۆی مه‌لاس ده‌دا و به‌شه‌وه ده‌گه‌رێ و ده‌له‌وه‌رێ، هه‌یچ ناپاریزی. بۆ باغ، بیستان، شیناوه‌رد و، ره‌پسته‌ ته‌نانه‌ت خۆیان و خه‌رمان وه‌ک به‌لا وایه. بۆیه وه‌رزیر و باغه‌وان رقیان لییه و به‌ته‌پکه و ته‌له و خورده و داو ده‌بگرن. گوشتی ده‌خوری، ده‌لین ته‌مه‌نی

به‌وه‌را دیاره که‌ هه‌ر ساڵه کونیتی له‌بن کلک ده‌بێ.

نیزیکه‌ی سی، چل ساڵ له‌وه‌ی پێش که‌م ساحیب ملک و ئاغا و مه‌زنی کورد هه‌بوو، رمووده‌ی راوه‌که‌رویشک نه‌بێ، دیاره ئەم کاره‌ش به‌سته به‌ده‌ست رۆین و نه‌رۆینه‌وه بوو، ئاغای ده‌وله‌مه‌ند رسته‌یان له‌ ئاوریشمی ره‌نگاوه‌رنگ ده‌هۆنیه‌وه و گولینگی سیم پێچی جوانیان وێ ده‌خست. سه‌ری گولینگداریان له‌ باسکی راسته‌ یا راست و چه‌پ له‌ شان ده‌کرد. قه‌لاده‌یان له‌ قایشی باش دروست ده‌کرد و به‌ئاوریشم ده‌چنی، زه‌نگوله‌ی زه‌رد، زیو ته‌نانه‌ت زیریان لی ده‌دروو، سه‌ری دیکه‌ی رسته‌یان له‌ ئالقهی قه‌لاده هه‌لده‌کیشا. ئاغای دێ به‌خۆی و باب نۆکه‌ر و ره‌عه‌یه‌ت و سواره‌وه ده‌چوو ره‌وا، له‌و جیگایه‌ی زانیسیان که‌رویشکگره‌ راویان داده‌به‌شی و سواری سه‌فیان ده‌به‌ست، له‌کیو یا بانوو سواریک به‌تاژییه‌کی کارامه‌وه سه‌رراوی ده‌گرت، سه‌رراو ده‌بوو له‌پێش سواراندا بێ و چاوی له‌لای خورای بێ تا ئەگەر که‌رویشکیان له‌ داوینی تیه‌به‌ردا وریا بێ و بزانی روو له‌ کام لا ده‌کا، ئەو ده‌بوو راسته‌ و راست له‌ پێشدا بێ، ئەگەر تاژی خواره‌وه نه‌یانکوشت و به‌ماندوویی گه‌یشته سه‌رراو ئەو تاژییه‌که‌ی خۆی به‌رداتی، ده‌بوو تاژی سه‌ره‌وه‌ژیر به‌رنه‌دا و راوه‌ستی تا که‌رویشک که‌میکی لی رته‌ ده‌بێ، به‌رراو سواریک بوو که‌ باشترین و چیتترین تاژی پێ بێ و که‌میکی له‌ دوا سوارانه‌وه بێ تا ئەگەر که‌رویشک پاش راو بکا، تاژی خۆی تیه‌به‌ردا، سواره‌کانی دیکه‌ که‌ نیوانیان پێنج شه‌ش گه‌ز پتر نه‌بوو، چ تاژییان پێ با یان نه‌با، ده‌بوو له‌ ریکی یه‌ک برۆن و هه‌ر که‌سه له‌لای سه‌رووی خۆی ورد پروانی و هه‌ول بدا هه‌یچ بنچک و به‌ردیک نه‌بوێ، تا سه‌ف راستتر و نیوانی سواریان که‌متر بایه، که‌رویشک چاکتر ده‌بیندرا وه‌ یا زووتر هه‌لده‌هات، لانی تازه و کویره و لانی شه‌وی دینی نیشانه‌ی ئەوه‌بوو. که‌رویشک هه‌ر له‌و ده‌وره‌به‌ره‌یه، جا ده‌بوو به‌فیتوو یه‌کتر حالی بکه‌ن سه‌ف راستتر و سواری خوردرترین، ورد پروانن و نه‌یوێرن. که‌م وایه که‌رویشک له‌به‌ر سه‌فی راست و ریکوپیکی و سواری ئارام، بوێری را بکا، خۆی له‌ لاندای مه‌لاس ده‌دا و له‌ عه‌ززی ده‌خا. راوکه‌ری لیزان به‌ته‌مال ده‌بینیته‌وه.

ئهو سه‌رده‌می داب بوو ئەگەر نۆکه‌ریک یا ره‌عه‌یه‌ت سواریک ته‌مالی دیباوه ده‌بگوت: «نۆکه‌ری ئاغای خۆم و راوکه‌رانم پێ ده‌لین هۆی ته‌ماله‌!» عاده‌ت و ابوو ئاغا و خه‌مه‌کانی ته‌ماله‌نه‌ بدن به‌و راوکه‌ره و خه‌لاتی بکه‌ن، سواری له‌ ده‌ره‌ی ته‌مال کۆده‌بوونه‌وه، پایزه، نازیه، گولێ گولێ، حه‌یران و گه‌لۆبان له‌سه‌ر ده‌گوت و جاروبار ده‌هۆل و زورنا و سن ته‌پلشیان له‌سه‌ر لی ده‌دا، ئەگەر بۆ خاتری سه‌یر نه‌با به‌هاسانی به‌ده‌ستی ده‌گیرا، به‌لام ئاغای گه‌وره بۆ سه‌یر ده‌چوونه‌ راو نه‌ک بۆ راوه‌گۆشت، جا بۆیه

ئەسپيان وەسەر دەپەراند كە هەلئى و تاژىبى تى بەردەن، دوو يا سى تاژىيان تى بەردەدا، ئى وابوو چى و دەمگەرم بوو گوربىستىكى نەدەبرد و لە سەفى سوارانى دەرنەدەكرد و هەلئى دەگرت و ئى وابوو خىرا و پەل و دەمسارد بوو، چەند جارى دەگىپراو، لىتى دەدا، تىبى رۆدەهات تا هەر خۆى يا تاژىبەكانى دىكە دەگەينە نۆرە و هەلىيان دەگرت، تاژىبى رەسەن كە كەرويشكى هەلدەگرت نەيدەشەمزاندا يا بەدەمىبەو دەگرت يا چەمۆلەى لەسەر دادەدا، سوارىك دادەبەزى و سەرى دەبرى و وەبەن سامورپەى دەخست، ئەگەر تاژى خوتىرى بايە نەيدەشكاندەو و خوارەى پى نەدەكرد و كەرويشكى رزگار دەبوو، ئەگەر باشتر بايە راستى دەكرد و دەيگەياندە سەر راو يا لە كونى دەكرد، كەرويشكى هەمىيشە بۆ لىقەومان كونىك رەچاو دەكا، بەلام تا زۆرى بۆ نەيە ناچىتە كونەو. سەرراوى شارەزا لای كونىيان لى دەگرت وا دەبوو لە زاركى كوندا دادەنىشتن و ئەویش خۆى لە باوہش داویشتن. ئەگەر چوو لە كونىشەو بەپىچەك دەريان دەهتينا، لە هيتىدىك مەلەبەند بەتەمال دەلئىن «دپاردى».

خۆشترىن كاتى راو كەرويشكى پاش بارانە. چونكە كوتىرە و لانى تازه لە دوورەو دەيارە. وا دەبى كەرويشكى لەو كاتەدا كۆنەلان دەكاتەو كە ئەویش دۆزىنەو بۆ راوكەرى شارەزا هاسانە، جگە لەو بەر پىبى تاژى كە رووت و بلە، نەرم دەپىتەو و ترسى كالتە درانى نامىتى، بەرپىبى كەرويشكى كۆلكنە و قور دەگرى و باشىش ناتوانى رابكا و پىبى دەلئىن كەلاشە كردن، ئەو سەردەمە زۆرى پى ناچى و وەختى نىنۆك شكىن دى. كە وشكەبەند پەيدا بوو و كەرويشكى لان بەرەژىرى كردهو و رەپستە و باغى پاوانى داو بەر پەلامار هيتند قەلەو دەبى كە دەلئىن گورچىلەى دەبەزىدا ون بوو، ئەمجار بەسەر زەوى بەستراو و رەقدا وا هەلدى هەر وىزەى لەبەر پىبى دى، تاژى لە ترسى هەلخلىسكان و نىنۆك شكان ناوئىرى توند رابكا، هەر تاژىبەكى لەكاتى نىنۆك شكىن و سىخوار لە پشتدا بگاتى نايابە. كە نوابەفرى هەوەل كەوت و بارنى نەكرد باسى سەرى كەرويشكە، چونكە شوئى دەگەرى و بەپىشوو كورتهو هەر دەرنەچى. ئەو گياندارە بەرپالەت گىل و گىژە كە زانى شوئى دەگەرى زۆر فىلەزان دەبى، شوئى جووتەيە، پاشوو بەجووت وەپىش پىشوو دەخا، راوكەر كە تووشى راستە شوئى هات دەزانى كەرويشكى يا چۆتە شەوگەر يا گەرپراو تەو و بەپەلە دەيگىرى تا دەگاتە «دوولايى»، دوولايى ئەوئەيە كەرويشكى بەسەر شوئى خۆيدا دەگەرىتەو، لە جىگايەكى بازىكى بلئىن داوى و لەسەر كەلەكىك يا قەدى رەوئىك دەكەوى، دەبى راوكەر بەقەرەغ دوولايىدا پروا و نەيشىلئى تا بزائى كەرويشكى لەكوئى بازى داو و وريا بى پاش راو نەكا و بازەر نەبى، «هەزارە» هەر وەك دوولايى وايە، بەلام كەرويشكى چەندىن جار بەشوئى خۆيدا هاتوچۆ دەكا، وا دەبى

هەر لەنىو هەزارەدا دەكەوى، وا دەبى ديسان بازىكى دوور داوى و لەهەر جىگايەك كەوت مات دەبى. شوئىگىرى باش لە فىل و هەزارە و دوولايى كەرويشكى دەگا و دەيدۆزىتەو. «كورتە» ئەوئەيە كە كەرويشكى داوى هەزارە و دوولايى بەقەد جى جىخوئىك بەدەورە دەگەرى و ئەوئەدى پىندا دى و دەچى كە كەس سەردەر لە شوئى ناكا، راوكەرى شوئىگىرى دەبى زۆر بەسەرئەو دەورەى كوتە بدا، كە نەرىبىسو ئەو ديارە لەنىو كوتەدايە ئەو دەم دەبى وەنىو كوتە بكەوى، تا يا بيدۆزىتەو يا ناچارى بكا هەلئى. كە بەفر زۆر بوو و بەفر بەسەرىش نەبوو كەرويشكى رونوو بەفر دەكۆلئى و دەچىتە نىو بەفرەو، بەو دەلئىن «خوزە»، كەرويشكى لە خوزەدا بەو ديارە كە جىبى هەناسە هەلئىشانى زەرد دەبى و ديارە لىرەدا فىلئىك دەكا بەبەن بەفردا رەهەندىك دەكۆلئى و لە چەند جىگا خوزە ديارى دەدا. بۆ ئەوئەى ئەو فىلەشى لى بىرن، يەكىك بەتاژىبەو لە نىوئەراست رادەوستى و ئەوانى دىكە خوزەكان دەشىلن، كەرويشكى خوزە زياتر ناوئىرى رابكا و بەدەستى دەگىرى. لە پىشدا گوتم كەرويشكى تا زۆرى بۆ نەيە ناچىتە نىو كون كە چوو نىو كون و دياربوو و دەستى نەگەيشتى، دارىكى نەرم و درىژ دىن سەرى لە دەكەن و لە تووكى كەرويشكى بادەن و بەم دارە دەلئىن «پىچەك». ئەگەر بەوہش نەهاتە دەر، ئەمجار تەلەى لى دادەنئەو و دەيگرن، لە مانگى رەشەمەدا راو كەرويشكى داوى دى، هەم لاواز دەبى و بۆ خواردن نابى هەم با دەگرى، بەناوبانگترىن چىشتىكى لە گۆشتى كەرويشكى دروست دەكەن «سەنگەسىرە»، لە كابانان بىرسن چۆن ساز دەكرى!!!

راو رىوى بەتاژى

كام مندالى كورده ناوى رىوى نەبىستى، سەدان ئەفسانە لەسەر رىوى لە فۆلكلۆرى كوردیدا هەيە، خۆ لە پەندى پىشنىيانىشدا ئەوئەندە باسى رىوى كراو هەر مەپرسە وەك: رىوى خۆى لە كونەو نەدەچوو قانگەلاشى بەكلكىهەو دەبردە ژوور، رىوى دەمى نەدەگەيشتە ترى دەبگوت ترشە، رىوى كىچى دە كەولى كەوتوو، رىوى خۆى لە ناوى خور نادا، راوى رىوى بۆ كەولىبە و سەبرى لە راو رىوى خۆشترە، وەك رىوى سىرمە خۆرە...

رىوى بەراستى جانەوئەرىكى فىلاوى و مەكربازە، نەوسن و بەزەرە، هەموو شت دەخوا ميوە و گۆشت و شتى وا، دوزمنى كەرويشكى و مشك و بالئەدە بەتايبەتى بالئەدى پىرۆيە. ئەوئەدى كەرويشكى بۆ باغەوان و وەرژىر خراپە ئەویش ئەوئەندە بۆ ئەوانەى بالئەدى كەوى و مالى رادەگرن جىگاي مەترسىيە، تووشى رەو قەلەموونىك بى تاقتى لى دەبرى، مرىشك و جووچك هەر ناھىلئى، لە كىتوبىش هەمىيشە لە كەو و سوئسكە و

ئەگەر ئەویش بۆى نەھاتە دەر تەلەى لى دادەنیمەوہ ئاخرى پىتوہ دەبى .
رېبوار گوتى:
- كەوابوو، بۆ رېتوى خودا ماوہ و بەس!

زىرەكەو و ھەوپردە لە كەمىنداىە، تەنیا كارى چاكى خواردى مشكى كىوى و بەچە كەروپشكە، بەلام ئىنسان فىلى لەویش دەپرى، بەراستى راوہ رېتوى سەبرى خوشە، رېتوى لە كوردستاندا زۆرە، وەك دەلین راوى بۆ كەولییە، دەنا گۆشتى ئەگەرچى دەبخۆن، زۆر دزىو و ناشىرىنە، دەلین وەك گۆشتى ژووشك بۆ بادارى دەرمانە.

بەراستى ھەقىانە ئەو كەسانەى دەلین «سەبرى لە راوہ رېتوى خوشترە» راوہ رېتوى زىاتر بەپىادە دەكرى، رېویش وەك كىوى كە ترسا ھەمىشە تىرەگى كىو دەگرى و بۆ كىوتىكى دىكە دەپەرپتەوہ. ديارە لە كىو و شاخى ئەستەمدا ناژى. لە ھەموو جىگايەك تەنانەت لە دەشتى نەرمانىش ھەبە، دوو دەستە كىومال كىوتىك دەتەقینن و ھەرا و ھۆربايەكى زۆر دەكەن تا رېتوى بترسى، راوكەرىك لە حاشارگەدا بەرەگەى لى دەگرى تا كىومالەكان رېتوى وا دەتەقینن بەسەر بەرەگەدا بكەوئ، ئەودەم بەرەگەگر تاژى تىبەردەدا. تاژى دەرناچى، بەلام دەستى دەگەل دەكاتەوہ، گازى لى دەگرى، بەنىنۆك دەپىرنى، تاژى كارامە ھەول دەدا لە پشت ئەستوى رۆبى و رايوھشىنى تا لە كارى دەخا يا لە قەفەزى پشتى رۆبى و ھەلبەدپىرئ تا بىستى لى دەپرى. بۆ راوہ رېتوى پىويست ناكا تاژى خىراپى، ئەسلەن تاژى پەشكوژ و چى لە رېتوى بەرنا دەن تاژى رېتوى كوژ ئازا و قايم بى باشتەر نەك تىژ و گورج.

دورە يا «دوورەگ» بۆ راوہ رېتوى باشتەر. دوورەگ وەك لە ناوہكەبەوہ ديارە جسەنە سەگىكە لە جووتىونى سەگ و تاژى پەيدا بوو، جا فەرق ناكا گۆل، سەگ بى يا تاژى، ھەرچەند ئەگەر گۆل تاژى بى دوورەگ جوانترە. دوورەگ لە باسكە سەگ پرووتەر و بەرزەلىنگتر و لە پاش تاژى لە ھەموو جسەنە سەگىك توندتر رادەكا، ئى زۆر خىرايان لى ھەلدەكەوئ كە بۆ راوہ كىوى و كەروپشك تەنانەت گورگىش بەكاردى، تۆرەمەى دوورەگ و تاژى، پى دەگوترى «قەدەم».

خوتنەرى خوشەويست! بەم باسە دوور و درىژە ماندووم كردى با نەقلتىكى خوشت بۆ بگىرەمەوہ، كەمىك بىبەوہ سەرەخۆ، دەلین رۆژتىك رېبوارىك تووشى راوكەرىك ھات، تاژىبەك و تولەبەكى كونى و دارىكى درىژ و تەلەبەكى پى بوو، گوتى: كاكە ئوغر بى، چ دەكەى؟

- دەچمە راوہ رېتوى.

- ئەوانە چن پىتن؟

- كاكە ئەگەر رېتوى لەبەرم ھەلات، ئەوہ تاژىبەكەى تى بەردەدەم، ئەگەر كوشتى باشە، دەنا لە كونى دەكا، كە كۆنەكە زۆر قوول نەبوو ئەم دارەى لى پىچەك دەدەم، دەبەتەنمە دەر، ئەگەر زۆر قوول بوو، تولەكەى لەبال دەكەم.